

CITIREA ÎN ORDINE CRONOLOGICĂ A NOULUI TESTAMENT

1. NAȘTEREA LUI ISUS, INTRAREA ÎN SLUJIREA TIMPURIE DIN IUDEEA ȘI GALILEEA

Luca 1:1 Fiindcă mulți s-au apucat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile care s-au petrecut printre noi,
2 după cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început, și au ajuns slujitori ai cuvântului,
3 am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile, după ce am făcut cercetări cu deamăruntul asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele,

4 ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor pe care le-ai primit prin viu grai.

Ioan 1:1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

2 El era la început cu Dumnezeu.

3 Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.

4 În El era viața, și viața era lumina oamenilor.

5 Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.

6 Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.

10 El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.

11 A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.

12 Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;

13 născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

14 Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului Născut din Tatăl.

16 Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har;

17 căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.

18 Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”

Matei 1:1 Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2 Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui;

3 Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;

4 Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;

5 Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese;

6 Iese a născut pe împăratul David. Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie;

7 Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;

8 Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;

9 Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Ezechia;

10 Ezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;

11 Iosia a născut pe Iehonia și frații lui, pe vremea strămutării în Babilon.

12 După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;

13 Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;

14 Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;

15 Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;

16 Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Isus, care Se cheamă Hristos.

17 Deci, de la Avraam până la David, Sunt patrusprezece neamuri de toate; de la David până la strămutarea în Babilon Sunt patrusprezece neamuri; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos, Sunt patrusprezece neamuri.

Luca 3:23b Isus avea aproape treizeci de ani, când a început să învețe pe norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,

24 fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,

25 fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,

26 fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,

27 fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,

28 fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,

29 fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,

30 fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,

31 fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,

32 fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,

33 fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,

34 fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,

35 fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,

36 fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,

37 fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Jared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,

38 fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

Luca 1:5 În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia, din ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron, și se chema Elisaveta.

6 Amândoi erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, și păzeau fără pată toate poruncile și toate rânduielile Domnului.

7 N-aveau copii, pentru că Elisaveta era stearpă; și amândoi erau înaintați în vârstă.

8 Dar, pe când slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rândul cetei lui,

9 după obiceiul preoției, a ieșit la sorti să intre să tămâieze în Templul Domnului.

10 În ceasul tămâierii, toată mulțimea norodului se ruga afară.

11 Atunci un înger al Domnului s-a arătat lui Zaharia, și a stat în picioare la dreapta altarului pentru tămâiere.

12 Zaharia s-a înspăimântat, când l-a văzut; și l-a apucat frica.

13 Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme Zahario; fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevastă-ta Elisaveta îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan.

14 El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui.

15 Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umplea de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale.

16 El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor.

17 Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.”

18 Zaharia a zis îngerului: „Din ce voi cunoaște lucrul acesta? Fiindcă eu Sunt bătrân, și nevastă-mea este înaintată în vârstă.”

19 Drept răspuns, îngerul i-a zis: „Eu Sunt Gavril, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ți vorbesc, și să-ți aduc această veste bună.

20 Iată că vei fi mut, și nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la vremea lor.”

21 Norodul însă aștepta pe Zaharia, și se mira de zăbovirea lui în Templu.

22 Când a ieșit afară, nu putea să le vorbească; și au înțeles că avusese o vedenie în Templu. El le făcea semne într-una, și a rămas mut.

23 După ce i s-au împlinit zilele de slujbă, Zaharia s-a dus acasă.

24 Peste câțva timp, Elisaveta, nevasta lui, a rămas însărcinată, și s-a ținut ascunsă de tot cinci luni. „Căci” zicea ea,

25 „iată ce mi-a făcut Domnul, când Și-a aruncat ochii spre mine, ca să-mi ia ocara dintre oameni.”

26 În luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret,

27 la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

28 Îngerul a intrat la ea și a zis: „Plecăciune, ție, careia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!”

29 Turburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze urarea aceasta.

30 Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.

31 Și iată că vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.

32 El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.

33 Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.”

34 Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?”

35 Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

36 Iată că Elisaveta, rudenia ta, a zămislit, și ea, un fiu la bătrânețe; și ea, careia i se zicea stearpă, este acum în a șasea lună.

37 Căci nici un cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.

38 Maria a zis: „Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!” Și îngerul a plecat de la ea.

39 Maria s-a sculat chiar în zilele acelea, și a plecat în grabă spre munți, într-o cetate a lui Iuda.

40 A intrat în casa lui Zaharia, și a urât de bine Elisavetei.

41 Cum a auzit Elisaveta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, și Elisaveta s-a umplut de Duhul Sfânt.

42 Ea a strigat cu glas tare: „Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău.

43 Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu?

44 Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie.

45 Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile, care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.”

46 Și Maria a zis: „Sufletul meu mărește pe Domnul,

47 și mi se bucură duhul în Dumnezeu, mântuitorul meu,

48 pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită,

49 pentru că Cel Atot Puternic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este Sfânt,

50 și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.

51 El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gândurile pe care le aveau cei mândri în inima lor.

52 A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți.

53 Pe cei flămânzi i-a săturat de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

54 A venit în ajutorul robului său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa,

55 cum făgăduise părinților noștri, față de Avraam și sămânța lui în veac.”

56 Maria a rămas împreună cu Elisaveta cam trei luni. Apoi s-a întors acasă.

57 Elisavetei i s-a împlinit vremea să nască; și a născut un fiu.

58 Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare îndurare față de ea, și se bucurau împreună cu ea.

59 În ziua a opta, au venit să taie pruncul împrejur, și voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său.

60 Dar mama lui a luat cuvântul și a zis: „Nu. Ci are să se cheme Ioan.”

61 Ei i-au zis: „Nimeni din rubedeniile tale nu poartă numele acesta.”

62 Și au început să facă semne tatălui său, ca să știe cum ar vrea să-i pună numele.

63 Zaharia a cerut o tăbliță de scris, și a scris, zicând: „Numele lui este Ioan.” Și toți s-au minunat.

64 În clipa aceea, i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba, și el vorbea și binecuvânta pe Dumnezeu.

65 Pe toți vecinii i-a apucat frica, și în tot ținutul acela muntos al Iudeii, se vorbea despre toate aceste lucruri.

66 Toți cei ce le auzeau, le păstrau în inima lor, și ziceau: „Oare ce va fi pruncul acesta?” Și mâna Domnului era într-adevăr cu el.

67 Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a proorocit și a zis:

68 „Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său.

69 Și ne-a ridicat o mântuire puternică (Grecește: un corn de mântuire.) în casa robului Său David,

70 cum vestise prin gura sfinților Săi prooroci, care au fost din vechime; -

71 mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc!

72 Astfel își arată El îndurarea față de părinții noștri, și își aduce aminte de legământul Lui cel Sfânt,

73 potrivit jurământului prin care Se jurase părintelui nostru Avraam,

74 că, după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-I slujim fără frică,

75 trăind înaintea Lui în sfințenie și neprihănire, în toate zilele vieții noastre.

76 Și tu, pruncule, vei fi chemat prooroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui,

77 și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui; -

78 datorită marelui îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime,

79 ca să lumineze pe cei ce zac în întuneric și în umbra morții, și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!”

80 Iar pruncul creștea și se întărea în duh. Și a stat în locuri pustii până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

Matei 1:18 Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

19 Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

20 Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.

21 Ea va naște un Fi, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

22 Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin proorocul, care zice:

23 „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuil” care, tâlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.

24 Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevastă-sa.

25 Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un fiu. Și el i-a pus numele Isus.

Luca 2:1 În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.

2 Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius.

3 Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.

4 Iosif s-a suit și el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, pentru că era din casa și din seminția lui David,

5 să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.

6 Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria.

7 Și a născut pe Fiul ei cel întâi-născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

8 În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.

9 Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare.

10 Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:

11 astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un mântuitor, care este Hristos, Domnul.

12 Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.”

13 Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, lăudînd pe Dumnezeu, și zicînd:

14 „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”

15 După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: „Haide să mergem până la Betleem, și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.”

16 S-au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif, și pruncul culcat în iesle.

17 După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.

18 Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii.

19 Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gândea la ele în inima ei.

20 Și păstorii s-au întors, slăvind și lăudînd pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese.

21 Când a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur pruncul, I-au pus numele ISUS, nume, care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El zămislit în pântec.

Matei 2:1 După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim,

2 și au întrebat: „Unde este Împăratul de curînd născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.”

3 Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult; și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

4 A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul.

5 „În Betleemul din Iudea” i-au răspuns ei „căci iată ce a fost scris prin proorocul:

6 „Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nici de cum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.”

7 Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, și a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.

8 Apoi i-a trimis la Betleem, și le-a zis: „duceți-vă de cercetați cu deamăruntul despre Prunc: și când Îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui.”

9 După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.

10 Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

11 Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ, și I s-au închinat; apoi și-au deschis vistierile, și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.

12 În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.

Luca 2:22a Și, când s-au împlinit zilele pentru curățirea lor, după Legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca să-L înfățișeze înaintea Domnului,

23 după cum este scris în Legea Domnului: „Orice întâi-născut de partea bărbătească va fi închinat Domnului”

24 și ca să aducă jertfă: o păreche de turturele sau doi pui de porumbei, după cum este poruncit în Legea Domnului.

25 Și iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viață Sfântă, și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mângîierea lui Israel, și Duhul Sfânt era peste el.

26 Duhul Sfânt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului.

27 El a venit în Templu, mânat de Duhul. Și, când au adus părinții înăuntru pe Pruncul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce porunca Legea,

28 Simeon L-a luat în brațe, a binecuvîntat pe Dumnezeu și a zis:

29 „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvîntul Tău.

30 Căci au văzutochii mei mîntuirea Ta,

31 pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor,

32 lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel.”

33 Tatăl și mama Lui se mirau de lucrurile care se spuneau despre El.

34 Simeon i-a binecuvîntat și a zis Mariei, mama Lui: „Iată, Copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, și să fie un semn, care va stîrni împotrivire.

35 Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi.”

36 Mai era acolo și o proorociță, Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Așer. Ea era foarte înaintată în vîrstă, și trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.

37 Rămasă văduvă, și fiind în vîrstă de optzeci și patru ani, Ana nu se depărta de Templu, și zi și noapte slujea lui Dumnezeu cu post și cu rugăciuni.

38 A venit și ea în același ceas, și a început să laude pe Dumnezeu, și să vorbească despre Isus tuturor celor ce așteptau mîntuirea Ierusalimului.

39 După ce au împlinit tot ce porunca Legea Domnului, Iosif și Maria s-au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.

Matei 2:13 După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, și-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt, și rămâi acolo până îți voi spune eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare.”

14 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama lui, noaptea, și a plecat în Egipt.

15 Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se îplinească ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”

16 Atunci Irod, când a văzut că fusese înșelat de magi, s-a mâniat foarte tare, și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea pe care o aflase întocmai de la magi.

17 Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice:

18 „Un țipăt s-a auzit în Rama, plângere, și bocet mult: Rahela își jălea copiii, și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.”

19 După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,

20 și-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, și du-te în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului.”

21 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, și a venit în țara lui Israel.

22 Dar când a auzit că în Iudea împărățește Arhelau, în locul tatălui său Irod, s-a temut să se ducă acolo; și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în părțile Galileii.

23 A venit acolo, și a locuit într-o cetate, numită Nazaret, ca să se îplinească ce fusese vestit prin prooroci: că El va fi chemat Nazarinean.

Luca 2:39b După ce au împlinit tot ce porunea Legea Domnului, Iosif și Maria s-au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.

40 Iar Pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El.

41 Părinții lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paștelor.

42 Când a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului.

43 Apoi, după ce au trecut zilele praznicului, pe când se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Părinții Lui n-au băgat de seamă lucrul acesta.

44 Au crezut că este cu tovarășii lor de călătorie, și au mers cale de o zi, și L-au căutat printre rudele și cunoscuții lor.

45 Dar nu L-au găsit, și s-au întors la Ierusalim să-L caute.

46 După trei zile, L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări.

47 Toți cari-L auzeau, rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui.

48 Când L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui I-a zis: „Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.”

49 El le-a zis: „Dece M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”

50 Dar ei n-au înțeles spusurile Lui.

51 Apoi S-a pogorât împreună cu ei, a venit la Nazaret, și le era supus. Mamă-Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei.

52 Și Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Luca 3:1 În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, pe când Pilat din Pont era dregător în Iudea, Irod, cârmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cârmuitor al Ituriei și al Trahonitei, Lisania, cârmuitor al Abilenei,

2 și în zilele marilor preoți Ana și Caiafa, Cuvântul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie.

3 Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului, și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor,

4 după cum este scris în cartea cuvintelor proorocului Isaia: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.”

5 Orice vale va fi astupată, orice munte și orice deal va fi prefăcut în loc neted; căile strâmbe vor fi îndreptate, și drumurile zgronțuroase vor fi netezite.

6 Și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu.”

7 Ioan zicea, deci, noroadelor, care veneau să fie botezate de el: „Pui de năpîrci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?

8 Faceți, deci, roade vrednice de pocăința voastră, și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: „Avem pe Avraam ca tată!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.

9 Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună, este tăiat și aruncat în foc.”

10 Noroadele îl întrebau, și ziceau: „Atunci ce trebuie să facem?”

11 Drept răspuns, el le zicea: „Cine are două haine, să împartă cu cine n-are nici una; și cine are de mâncare, să facă la fel.”

12 Au venit și niște vameși să fie botezați, și i-au zis: „Învățătorului, noi ce trebuie să facem?”

13 El le-a răspuns: „Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați.”

14 Niște oștași îl întrebau și ei, și ziceau: „Dar noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre.”

15 Fiindcă norodul era în așteptare, și toți se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul,

16 Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: „Cît despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine, și căruia eu nu Sunt vrednic să-I desleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

17 Acela are lopata în mână; Își va curăți aria cu desăvârșire, și Își va strânge grâul în grînar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.”

18 Astfel propovăduia Ioan norodului Evanghelia, și-i dădea încă multe alte îndemnuri.

Matei 3:1 În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul, și propovăduia în pustia Iudeii.

2 El zicea: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

3 Ioan acesta este acela care fusese vestit prin proorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.”

4 Ioan purta o haină din păr de cămilă, și la mijloc era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

5 Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Iordanului, au început să iasă la el;

6 și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

7 Dar când a văzut pe mulți din Farisei și din Saducheii că vin să primească botezul lui, le-a zis: „Pui de năpîrci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?

8 Faceți, deci, roade vrednice de pocăința voastră.

9 Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.

10 Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.

11 cît despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu Sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

12 Acela își are lopata în mână, Își va curăți cu desăvârșire aria, și Își va strânge grâul în grînar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.”

Marcu 1:1 Începutul Evanghелиei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2 Dupăcum este scris în proorocul Isaia: „Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea...”

3 Glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările”

4 a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.

5 Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

6 Ioan era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă, și împrejurul mijlocului era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

7 Ioan propovăduia, și zicea: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu Sunt vrednic să mă plec să-I desleg curelele încălțămintelor.

8 Eu, da, v-am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.”

Ioan 1:6 A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan.

7 El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.

8 Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.

Luca 3:21 După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe când Se ruga, s-a deschis cerul,

22 și Duhul Sfânt S-a pogorât peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu prea iubit: în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!”

Matei 3:13 Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.

14 Dar Ioan căuta să-l oprească. „Eu” zicea el „am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”

15 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Atunci Ioan L-a lăsat.

16 De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El.

17 Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”

Marcu 1:9 În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat de Ioan în Iordan.

10 Și îndată, când ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, și Duhul pogorându-Se peste El ca un porumbel.

11 Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu prea iubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea.”

Matei 4:1 Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.

2 Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit.

3 Ispititorul s-a apropiat de El, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pîini.”

4 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

5 Atunci diavolul L-a dus în Sfânta cetate, L-a pus pe streșina Templului,

6 și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”

7 „De asemenea este scris” a zis Iisus: „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.”

8 Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și I-a zis:

9 „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.”

10 „Pleacă, Satano” i-a răspuns Isus. „Căci este scris: „Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.”

11 Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri, și au început să-I slujească.

Marcu 1:12 Îndată Duhul a mânat pe Isus în pustie,

13 unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice și-I slujeau îngerii.

Luca 4:1 Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan, și a fost dus de Duhul în pustie,

2 unde a fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N-a mâncat nimic în zilele acelea; și, după ce au trecut acele zile, a flămânzit.

3 Diavolul I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pâine.”

4 Isus i-a răspuns: „Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

5 Diavolul L-a suit pe un munte înalt, i-a arătat într-o clipă, toate împărățiile pământului,

6 și I-a zis: „Ție Ți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie Îmi este dată, și o dau oricui voiesc.

7 Dacă, deci, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”

8 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești.”

9 Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim, L-a așezat pe streșina acoperișului Templului, și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici;”

10 căci este scris: „El va porunci îngerilor Lui să Te păzească;”

11 și: „Ei Te vor lua pe mâni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”

12 Isus i-a răspuns: „S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.”

13 După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat de la El, până la o vreme.

Ioan 1:15 Ioan a mărturisit despre El, când a strigat: „El este Acela despre care ziceam eu: „Cel ce vine după mine, este înaintea mea, pentru că era înainte de mine”.

19 Iată mărturisirea făcută de Ioan, când Iudeii au trimis din Ierusalim pe niște preoți și Leviți să-l întrebe: „Tu cine ești?”

20 El a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.

21 Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Și el a zis: „Nu Sunt!” „Ești proorocul?” Și el a răspuns: „Nu!”

22 Atunci i-au zis: „Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuți?”

23 „Eu” a zis el „Sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului” cum a zis proorocul Isaia.”

24 Trimeșii erau din partea Fariseilor.

25 Ei i-au mai pus următoarea întrebare: „Atunci de ce botezi, dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?”

26 Drept răspuns, Ioan le-a zis: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți.

27 El este Acela care vine după mine, și care este înaintea mea; eu nu Sunt vrednic să-I desleg cureaua încălțămintelor Lui.”

28 Aceste lucruri s-au petrecut în Betabara (Sau: Betania.), dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

29 A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

30 El este Acela despre care ziceam: „După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.

31 Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.”

32 Ioan a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.

33 Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”

34 Și eu am văzut lucrul acesta, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.”

Luca 3:23a Isus avea aproape treizeci de ani, când a început să învețe pe norod;

Ioan 1:35 A doua zi, Ioan stătea iarăși cu doi din ucenicii lui.

36 Și, pe când privea pe Isus umblând, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

37 Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, și au mers după Isus.

38 Isus S-a întors; și, când i-a văzut că merg după El, le-a zis: „Ce căutați?” Ei I-au răspuns: „Rabi (care, tălmăcit, înseamnă: „Învățătorule), unde locuiești?”

39 „Veniți de vedeți” le-a zis El. S-au dus și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas la El. Era cam pela ceasul al zecelea.

- 40 Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.
 41 El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon, și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care, tălmăcit înseamnă Hristos).
 42 Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit, și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa” (care, tălmăcit, înseamnă Petru).
 43 A doua zi Isus a vrut să Se ducă în Galilea, și a găsit pe Filip. Și i-a zis: „Vino după Mine.”
 44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.
 45 Filip a găsit pe Natanael, și i-a zis: „Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și proorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.
 46 Natanael i-a zis: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Vino și vezi!” i-a răspuns Filip.
 47 Isus a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: „Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este vicleșug.”
 48 „De unde mă cunoști?” I-a zis Natanael. Drept răspuns Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te chiami Filip, când erai sub smochin.”
 49 Natanael I-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”
 50 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.”
 51 Apoi i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul omului.”

Ioan 2:1 A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo.

- 2 Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui.
 3 Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: „Nu mai au vin.”
 4 Isus i-a răspuns: „Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul.”
 5 Mama lui a zis slugilor: „Să faceți orice vă va zice.”
 6 Și acolo erau șase vase din piatră, puse după obiceiul de curățire al Iudeilor; și în fiecare vas încăpeau câte două sau trei vedre.
 7 Isus le-a zis: „Umpleți vasele acestea cu apă”. Și le-au umplut până sus.
 8 „Scoateți acum” le-a zis El, și „aduceți nunului.” Și i-au adus:
 9 Nunul, după ce a gustat apa făcută vin, el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scosese apă, știau), a chemat pe mire,
 10 și i-a zis: „Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.”
 11 Acest început al semnelor Lui I-a făcut Isus în Cana din Galilea. El Și-a arătat slava Sa, și ucenicii Lui au crezut în El.
 12 După aceea S-a pogorât la Capernaum, împreună cu mama, frații și ucenicii Lui; și acolo n-au rămas multe zile.
 13 Paștele Iudeilor erau aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim.
 14 În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezând jos.
 15 A făcut un bici de ștreanguri, și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor, și le-a răsturnat mesele.
 16 Și a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicați acestea de aici, și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”
 17 Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: „Rîvna pentru casa Ta Mă mănâncă pe Mine.”
 18 Iudeii au luat cuvântul, și I-au zis: „Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri?”
 19 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.”
 20 Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?”
 21 Dar El le vorbea despre Templul trupului Său.
 22 Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea; și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.
 23 Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștelor, mulți au crezut în Numele Lui; căci vedeau semnele pe care le făcea.
 24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți.
 25 Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre nici un om, fiindcă El însuși știa ce este în om.

Ioan 3:1 Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al Iudeilor.

- 2 Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”
 3 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”
 4 Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?”
 5 Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.
 6 Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh.
 7 Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.
 8 Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”
 9 Nicodim I-a zis: „Cum se poate face așa ceva?”
 10 Isus I-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?
 11 Adevărat, adevărat îți spun, că noi vorbim ce știm, și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră.
 12 Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?
 13 Nimeni nu s-a suit în cer, în afară de Cel ce S-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.
 14 Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,
 15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.
 16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.
 17 Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.
 18 Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.
 19 Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.
 20 Căci oricine face răul, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.
 21 Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, ca să i se arate faptele, fiindcă Sunt făcute în Dumnezeu.”
 22 După aceea Isus, și ucenicii Lui, a venit în ținutul Iudeii; și stătea acolo cu ei și boteza.

- 23 Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape; și oamenii veneau ca să fie botezați.
- 24 Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniță.
- 25 Între ucenicii lui Ioan și între un Iudeu, s-a iscat o neînțelegere cu privire la curățire.
- 26 Au venit, deci, la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, Cel ce era cu tine dincolo de Iordan, și despre care ai mărturisit tu, iată că botează, și toți oamenii se duc la El.”
- 27 Drept răspuns, Ioan i-a zis: „Om! nu poate primi decât ce-i este dat din cer.
- 28 Voi înșivă îmi Sunteți martori că am zis: „Nu Sunt eu Hristosul, ci Sunt trimis înaintea Lui.
- 29 Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină.
- 30 Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.
- 31 Cel ce vine din cer, este mai presus de toți; cel ce este de pe pământ, este pământesc, și vorbește ca de pe pământ. Cel ce vine din cer, este mai presus de toți.
- 32 El mărturisește ce a văzut și a auzit, și totuși nimeni nu primește mărturia Lui.
- 33 Cine primește mărturia Lui, adeverește prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul.
- 34 Căci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.
- 35 Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui.
- 36 Cine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”
- Ioan 4:1 Domnul a aflat că Fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan.
- 2 Însă Isus nu boteza El însuși, ci ucenicii Lui.
- 3 Atunci a părăsit Iudea, și S-a întors în Galilea.
- 4 Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,
- 5 a ajuns lângă o cetate din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul, pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif.
- 6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, ședea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea.
- 7 A venit o femeie din Samaria să scoată apă. „Dă-Mi să beau” i-a zis Isus.
- 8 Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mâncării.
- 9 Femeia Samariteancă I-a zis: „Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?” -Iudeii, în adevăr, n-au legături cu Samaritenii.
- 10 -Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”
- 11 „Doamne” I-a zis femeia „n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna aste adâncă; de unde ai putea să ai, deci, această apă vie?
- 12 Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta, și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?”
- 13 Isus i-a răspuns: „Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete.
- 14 Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țîșni în viața veșnică.”
- 15 „Doamne” I-a zis femeia „dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete, și să nu mai vin până aici să scot.”
- 16 „Du-te” i-a zis Isus „de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici”.
- 17 Femeia I-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.
- 18 Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”
- 19 „Doamne” I-a zis femeia „văd că ești prooroc.
- 20 Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”
- 21 „Femeie” i-a zis Isus „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.
- 22 Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la Iudei.
- 23 Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.
- 24 Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.”
- 25 „Știu” i-a zis femeia „că are să vină Mesia, (căruia I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”
- 26 Isus i-a zis: „Eu, cel care vorbesc cu tine, Sunt Acela.”
- 27 Atunci au venit ucenicii Lui, și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși nici unul nu I-a zis: „Ce căuți?” sau: „Despre ce vorbești cu ea?”
- 28 Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în cetate și a zis oamenilor:
- 29 „Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”
- 30 Ei au ieșit din cetate, și veneau spre El.
- 31 În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce, și ziceau: „Învățătorule, mănâncă!”
- 32 Dar El le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți.”
- 33 Ucenicii au început să-și zică, deci, unii altora: „Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?”
- 34 Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui.
- 35 Nu ziceți voi că mai Sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, care Sunt albe acum, gata pentru seceriș.
- 36 Cine seceră, primește o plată, și strânge roadă pentru viața veșnică; pentru ca și cel ce semănă și cel ce seceră să se bucure în același timp.
- 37 Căci în această privință, este adevărată zicerea: „Unul semănă, iar altul seceră”.
- 38 Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor.”
- 39 Mulți Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut.”
- 40 Când au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile.
- 41 Mult mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.
- 42 Și ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine, și știm că acesta este într-adevăr Hristosul, mântuitorul lumii.”
- 43 După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să se ducă în Galilea.
- Luca 3:19** Dar cărmuitorul Irod, care era mustrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său Filip, și pentru toate relele pe care le făcuse,
- 20 a mai adăugat la toate celelalte rele și pe acela că a închis pe Ioan în temniță.
- Matei 14:3** Căci Irod prinsese pe Ioan, îl legase și-l pusese în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip;
- 4 pentru că Ioan îi zicea: „Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă.”
- 5 Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc.
- Marcu 6:17** Căci Irod însuși trimisese să prindă pe Ioan, și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că o luase de nevastă.
- 18 Și Ioan zicea lui Irod: „Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta fratelui tău!”

19 Irodiaada avea necaz pe Ioan, și voia să-l omoare. Dar nu putea,
20 căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl știa om neprihănit și Sfânt; îl ocrotea, și, când îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere.

2. PRIMA SLUJIRE PUBLICĂ GALILEANĂ

Matei 4:12 Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.

Marcu 1:14 După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.

Luca 4:14 Isus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galilea, și I s-a dus vestea în tot ținutul deprimprejur.

Ioan 4:44 Căci El însuși spusese că un prooroc nu este prețuit în patria sa.

45 Când a ajuns în Galilea, a fost primit bine de Galileeni, care văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului; căci fuseseră și ei la praznic.

46 Isus S-a întors, deci, în Cana din Galilea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaș împărătesc, al cărui fiu era bolnav.

47 Slujbașul acesta a aflat că Isus venise din Iudea în Galilea, s-a dus la El, și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui, care era pe moarte.

48 Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, cu nici un chip nu credeți!”

49 Slujbașul împărătesc I-a zis: „Doamne, vino până nu moare micuțul meu.”

50 „Du-te” i-a zis Isus „fiul tău trăiește.” Și omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus, și a pornit la drum.

51 Pe când se pogora el, l-au întâmpinat robii lui, și i-au adus vestea că fiul lui trăiește.

52 El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Și ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile.”

53 Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul tău trăiește.” Și a crezut el și toată casa lui.

54 Acesta este iarăși al doilea semn, făcut de Isus, după ce S-a întors din Iudea în Galilea.

Luca 4:15 El învăța pe oameni în sinagogile lor, și era slăvit de toți.

16 A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească, și I s-a dat cartea proorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris:

17 „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

20 În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului, și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă, aveau privirile pironite spre El.

21 Atunci a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.”

22 Și toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har, care ieșeau din gura Lui, și ziceau: „Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?”

23 Isus le-a zis: „Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceea: „Doftore, vindecă-te pe tine însuși”; și Îmi veți zice: „Fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum.”

24 „Dar” a adăugat El „adevărat vă spun că, nici un prooroc nu este primit bine în patria lui.

25 Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni, și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel;

26 și totuși Ilie n-a fost trimis la nici una din ele, în afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.

27 Și mulți leproși erau în Israel, pe vremea proorocului Elisei; și totuși nici unul din ei n-a fost curățit, în afară de Naaman, Sirianul.”

28 Toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie.

29 Și s-au sculat, L-au scos afară din cetate, și L-au dus până în sprințea muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie.

30 Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, și a plecat de acolo.

31 S-a pogorât în Capernaum, cetate din Galilea, și acolo învăța pe oameni în ziua Sabatului.

Matei 4:13 A părăsit Nazaretul, și a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,

14 ca să se îplinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:

15 „Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor,

16 Norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina.”

17 De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, și să zică: „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Marcu 1:14 După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.

15 El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă, și credeți în Evanghelia.”

Matei 4:18 Pe când trecea pe lângă marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, care aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari.

19 El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.”

20 Îndată ei au lăsat mreajile, și au mers după El.

21 De acolo a mers mai departe, și a văzut pe alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își cîrpeau mreajile. El i-a chemat.

22 Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, și au mers după El.

Marcu 1:16 Pe când trecea Isus pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o mreajă în mare, căci erau pescari.

17 Isus le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.”

18 Îndată, ei și-au lăsat mreajile, și au mers după El.

19 A mers puțin mai departe, și a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari, și ei, erau într-o corabie, și își dregeau mreajile.

20 Îndată i-a chemat; și ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei ce lucrau pe plată, și au mers după El.

Luca 5:1 Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu,

2 Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mreajile.

3 S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon: și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țarm. Apoi a șezut jos, și învăța pe noroade din corabie.

4 Când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: „Depărtează-o la adânc, și aruncați-vă mreajile pentru pescuire.”

5 Drept răspuns, Simon I-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit, și n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi arunca mreajile!”

6 După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mreajile.

- 7 Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.
- 8 Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus, și I-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci Sunt un om păcătos.”
- 9 Fiindcă îl apucase spaima, pe el și pe toți cei ce erau cu el, din pricina pescuirii pe care o făcuseră.
- 10 Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarășii lui Simon. Atunci Isus i-a zis lui Simon: „Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni.”
- 11 Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat totul, și au mers după El.
- Marcu 1:21 S-au dus la Capernaum. Și în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă, și a început să învețe pe norod.
- 22 Oamenii erau uimiți de învățătura Lui; căci îi învăța ca unul care are putere, nu cum îi învățau cărturarii.
- 23 În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început să strige:
- 24 „Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Ești Sfântul lui Dumnezeu!”
- 25 Isus l-a certat, și i-a zis: „Taci, și ieși afară din omul acesta!”
- 26 Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l cu putere, și scoțind un strigăt mare.
- 27 Toți au rămas înmărmuriți, așa că se întrebau unii pe alții: „Ce este aceasta? O învățătură nouă! El poruncește ca un stăpân chiar și duhurilor necurate, și ele îl ascultă!”
- 28 Și îndată I s-a dus vestea în toate împrejurimile Galileii.
- Luca 4:31 S-a pogorât în Capernaum, cetate din Galilea, și acolo învăța pe oameni în ziua Sabatului.
- 32 Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că vorbea cu putere.
- 33 În sinagogă se afla un om, care avea un duh de drac necurat, și care a strigat cu glas tare:
- 34 „Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne prăpădești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.”
- 35 Isus l-a certat, și i-a zis: „Taci, și ieși afară din omul acesta!” Și dracul, după ce l-a trântit jos, în mijlocul adunării, a ieșit afară din el, fără să-i facă vreun rău.
- 36 Toți au fost cuprinși de spaimă, și ziceau unii către alții: Ce înseamnă lucrul acesta? El poruncește cu stăpânire și cu putere duhurilor necurate, și ele ies afară!”
- 37 Și I s-a dus vestea în toate împrejurimile.
- Marcu 1:29 După ce a ieșit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și Ioan, în casa lui Simon și a lui Andrei.
- 30 Soacra lui Simon zăcea în pat, prinsă de friguri: și îndată au vorbit lui Isus despre ea.
- 31 El a venit, a apucat-o de mână, a ridicat-o în sus, și au lăsat-o frigurile. Apoi ea a început să le slujească.
- 32 Seara, după asfințitul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și îndrăciții.
- 33 Și toată cetatea era adunată la ușă.
- 34 El a vindecat pe mulți care pătimeau de felurite boale; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentru că-L cunoșteau.
- Luca 4:38 După ce a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, și L-au rugat pentru ea.
- 39 El S-a plecat spre ea, a certat frigurile, și au lăsat-o frigurile. Ea s-a sculat îndată, și a început să le slujească.
- 40 La asfințitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi atinși de felurite boale, îi aduceau la El. El își punea mâinile peste fiecare din ei, și-i vindeca.
- 41 Din mulți ieșeau și draci, care strigau și ziceau: „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.” Dar El îi muștra, și nu-i lăsa să vorbească, pentru că știau că El este Hristosul.
- Matei 8:14 Isus S-a dus apoi în casa lui Petru, și a văzut pe soacra acestuia zăcând în pat, prinsă de friguri.
- 15 S-a atins de mâna ei, și au lăsat-o frigurile; apoi ea s-a sculat, și a început să-I slujească.
- 16 Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii,
- 17 ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat boalele noastre.”
- Marcu 1:35 A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit, și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo.
- 36 Simon și ceilalți care erau cu El s-au dus să-L caute;
- 37 și când L-au găsit, I-au zis: „Toți Te caută.”
- 38 El le-a răspuns: „Haide să mergem în altă parte, prin târgurile și satele vecine, ca să propovăduiesc și acolo; căci pentru aceasta am ieșit.”
- 39 Și s-a dus să propovăduiască în sinagogi, prin toată Galilea; și scotea dracii.
- Luca 4:42 Când s-a crăpat de ziuă, Isus a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părțile, și au ajuns până la El: voiau să-L oprească să nu plece de la ei.
- 43 Dar El le-a zis: „Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis.”
- 44 Și propovăduia în sinagogile Galileii.
- Marcu 1:40 A venit la El un lepros, care s-a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga și-I zicea: „Dacă vrei, poți să mă curățești.”
- 41 Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mâna, S-a atins de el, și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățit!”
- 42 Îndată l-a lăsat lepra, și s-a curățit.
- 43 Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numai decăt,
- 44 și i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.”
- 45 Dar omul acela, după ce a plecat, a început să vestească și să spună în gura mare lucrul acesta, așa că Isus nu mai putea să intre pe față în nici o cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El din toate părțile.
- Luca 5:12 Isus era într-una din cetăți. Și iată că un om plin de lepră, cum L-a văzut, s-a aruncat cu fața la pământ, L-a rugat, și I-a zis: „Doamne dacă vrei, poți să mă curățești.”
- 13 Isus a întins mâna, S-a atins de el, și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățit!” Îndată, l-a lăsat lepra.
- 14 Apoi i-a poruncit să nu spună nimănui. „Ci du-te” i-a zis El „de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei.”
- 15 Se răspândea tot mai mult vestea despre El, și oamenii se strângeau cu grămada, ca să-L asculte și să fie vindecați de boalele lor.
- 16 Iar El se ducea în locuri pustii, și Se ruga.
- Matei 8:2 Și un lepros s-a apropiat de El, I s-a închinat, și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.”
- 3 Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau, fii curățit!” Îndată a fost curățită lepra lui.
- 4 Apoi Isus i-a zis: „Vezi să nu spui la nimeni; ci du-te de te arată preotului, și adu darul pe care l-a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei.”

Matei 12:1 În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu, într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce.

2 Fariseii, când au văzut lucrul acesta, I-au zis: „Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului.”

3 Dar Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David, când a flămânzit, el și cei ce erau împreună cu el?”

4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, și a mâncat pînile pentru punerea înaintea Domnului pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?

5 Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuși Sunt nevinovați?

6 Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul.

7 Dacă ați fi știut ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfe” n-ați fi osîndit pe niște nevinovați.

8 Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.”

Marcu 2:23 S-a întâmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui, pe când mergeau, au început să smulgă spice de grâu.

24 Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?”

25 Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit niciodată ce a făcut David, când a fost în nevoie, și când a flămânzit el și cei ce erau împreună cu el?”

26 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, și a mâncat pînile pentru punerea înaintea Domnului pe care nu este îngăduit să le mănânce decât preoții? Și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el?

27 Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;

28 așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”

Luca 6:1 Într-o zi de Sabat, s-a întâmplat că Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grâu, le frecau cu mâinile, și le mâncau.

2 Unii dintre Farisei le-au zis: „Pentru ce faceți ce nu este îngăduit să faceți în ziua Sabatului?”

3 Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David, când a flămânzit, el, și cei ce erau împreună cu el?”

4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pînile pentru punerea înaintea Domnului, a mâncat din ele, și a dat și celor ce erau cu el, cu toate că nu era îngăduit să le mănânce decât preoții?”

5 Și le zicea: „Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”

Matei 12:9 Isus a plecat de acolo, și a intrat în sinagogă.

10 Și iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: „Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?”

11 El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie, și-i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară?”

12 Cu cât mai de preț este, deci, un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.”

13 Atunci a zis omului acela: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și mâna s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

14 Fariseii au ieșit afară, și s-au sfătuit cum să omoare pe Isus.

15 Dar Isus, ca unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii,

16 și le-a poruncit cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut;

17 ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:

18 „Iată Robul Meu pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata.

19 El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe.

20 Nu va frânge o trestie ruptă, și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata.

21 Și Neamurile vor nădăjdi în Numele Lui.”

Marcu 3:1 Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mâna uscată.

2 Ei pândeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui.

3 Și Isus a zis omului, care avea mâna uscată: „Scoală-te, și stai la mijloc!”

4 Apoi le-a zis: „Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?” Dar ei tăceau.

5 Atunci, rotindu-și privirile cu mânie peste ei, și mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă.

6 Fariseii au ieșit afară, și s-au sfătuit îndată cu Irodianii cum să-L piardă.

Luca 6:6 În altă zi de Sabat, s-a întâmplat că Isus a intrat în sinagogă, și învăța pe norod. Acolo era un om, care avea mâna dreaptă uscată.

7 Cărturarii și Fariseii pândeau pe Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să aibă de ce să-L învinuiască.

8 Dar El le știa gândurile; și a zis omului, care avea mâna uscată: „Scoală-te, și stai în mijloc.” El s-a sculat, și a stat în picioare.

9 Și Isus le-a zis: „Vă întreb: Este îngăduit în ziua Sabatului a face bine ori a face rău? A scăpa o viață sau a o pierde?”

10 Atunci, și-a rotit privirile peste toți și a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

11 Ei turbau de mânie, și s-au sfătuit ce ar putea să facă lui Isus.

Matei 12:22 Atunci I-au adus un îndrăcit orb și mut; și Isus l-a tămăduit, așa că mutul vorbea și vedea.

23 Toate noroadele, mirate, ziceau: „Nu cumva este acesta Fiul lui David?”

24 Când au auzit Fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!”

25 Isus, care le cunoștea gândurile, le-a zis: „Orice împărăție desbinată împotriva ei însăși, este pustiită; și orice cetate sau casă, desbinată împotriva ei însăși, nu poate dăinui.

26 Dacă Satana scoate afară pe Satana, este desbinat; deci, cum poate dăinui împărăția lui?

27 Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.

28 Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.

29 Sau, cum poate cineva să intre în casa celui tare, și să-i jefuiască gospodăria, dacă n-a legat mai întâi pe cel tare? Numai atunci îi va jefui casa.

30 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu strânge cu Mine, risipește.

31 De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hulă împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată.

32 Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

33 Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: căci pomul se cunoaște după rodul lui.

34 Pui de năpîrci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi Sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.

35 Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui.

36 Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.

37 Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osîndit.”

38 Atunci unii din cărturari și din Farisei au luat cuvântul, și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!”

39 Drept răspuns, El le-a zis: „Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul proorocului Iona.

40 Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.

41 Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l vor osîndi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.

42 Împărăteasa de la Miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osîndi, pentru că ea a venit de la marginile pământului, ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.

43 Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, și n-o găsește.

44 Atunci zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și, când vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită.

45 Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai așa se va întâmpla și cu acest neam viclean.”

Marcu 3:20 Au venit în casă, și s-a adunat din nou norodul, așa că nu puteau nici măcar să prânzească.

21 Rudele lui Isus, când au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mâna pe El. Căci ziceau: „Și-a ieșit din minți.”

22 Și cărturarii, care se pogorăseră din Ierusalim, ziceau: „Este stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.”

23 Isus i-a chemat la El, și le-a zis, în pilde: „Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?

24 Dacă o împărăție este desbinată împotriva ei însăși, împărăția aceea nu poate dăinui.

25 Și dacă o casă este desbinată împotriva ei însăși, casa aceea nu poate dăinui.

26 Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuși, este desbinat, și nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.

27 Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare și să-i jefuiască gospodăria, decât dacă a legat mai întâi pe omul acela tare; numai atunci îi va jefui casa.

28 Adevărat vă spun că toate păcatele și toate hulele pe care le vor rosti oamenii, li se vor ierta;

29 dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt, nu va căpăta iertare în veac: ci este vinovat de un păcat veșnic.”

30 Aceasta, pentru că ei ziceau: „Are un duh necurat.”

Luca 11:14 Isus a scos dintr-un bolnav un drac, care era mut. După ce a ieșit, dracul, mutul a grăit, și noroadele s-au mirat.

15 Dar unii ziceau: „El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor.”

16 Alții, ca să-L ispitească, Îi cereau un semn, din cer.

17 Isus le-a cunoscut gândurile, și le-a zis: „Orice împărăție desbinată împotriva ei, este pustiită; și o casă desbinată împotriva ei, se prăbușește peste alta.

18 Deci, dacă Satana este desbinat împotriva lui însuși, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot dracii cu Beelzebul?

19 Și dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei înșiși vor fi judecătorii voștri.

20 Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.

21 Când omul cel tare și bine înarmat își păzește casa, averile îi Sunt la adăpost.

22 Dar dacă vine peste el unul mai tare decât el și-l biruiește, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, și împarte prăzile luate de la el.

23 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine, risipește.

24 Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.”

25 Și când vine, o găsește măturată și împodobită.

26 Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; intră împreună în casă, se așează în ea, și starea de pe urmă a omului aceluia ajunge mai rea decât cea dintâi.”

27 Pe când spunea Isus aceste vorbe, o femeie din norod și-a ridicat glasul și a zis: „Ferice de pântecul care Te-a purtat, și de țitele pe care le-ai supt!”

28 Și El a răspuns: „Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-L păzesc!”

29 Pe când noroadele se strângeau cu grămada, El a început să spună: „Neamul acesta este un neam viclean; el cere un semn; dar nu i se va da alt semn decât semnul proorocului Iona.

30 Căci după cum Iona a fost un semn pentru Niniviteni, tot așa și Fiul omului va fi un semn pentru neamul acesta.

31 Împărăteasa de la miazăzi se va scula, în ziua judecății, alături de bărbații acestui neam, și-i va osîndi; pentru că ea a venit de la capătul pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.

32 Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua judecății, alături de neamul acesta, și-l vor osîndi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.

33 Nimeni n-aprinde o lumină, ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub baniță; ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

34 Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric.

35 Ia seama, deci, ca lumina care este în tine, să nu fie întuneric.

36 Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare.”

Matei 12:46 Pe când vorbea încă Isus noroadelor, iată că mama și frații Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu El.

47 Atunci cineva I-a zis: „Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară, și caută să vorbească cu Tine.”

48 Dar Isus a răspuns celui ce-I adusesse știrea aceasta: „Cine este mama Mea, și care Sunt frații Mei?”

49 Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: „Iată mama Mea și frații Mei!

50 Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.”

Marcu 3:31 Atunci au venit mama și frații Lui, și, stând afară, au trimis să-L cheme.

32 Mulțimea ședea în jurul Lui, când I-au spus: „Iată că mama Ta și frații Tăi Sunt afară și Te caută.”

33 El a răspuns: „Cine este mama Mea, și frații Mei?”

34 Apoi, aruncându-și privirile peste cei ce ședea împrejurul Lui: „Iată” a zis El „mama Mea și frații Mei!

35 Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă.”

Luca 8:19 Mama și frații lui Isus au venit la El; dar nu puteau să-I vorbească, din pricina norodului.

20 Cineva I-a spus: „Mamă-Ta și frații Tăi stau afară, și vor să Te vadă.”

21 Dar El, drept răspuns, a zis: „Mama Mea și frații Mei Sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-l împlinesc.”

Luca 11:37 Pe când vorbea Isus, un Fariseu L-a rugat să prânzească la el. El în intrat și a șezut la masă.

38 Fariseul a văzut cu mirare că Isus nu Se spălase înainte de prânz.

39 Dar Domnul i-a zis: „Voi, Fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de jefuire și de răutate.

40 Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut și pe cea dinăuntru?

41 Dați mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vă vor fi curate.

42 Dar vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din rută și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute!

43 Vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi umblați după scaunele dintâi la sinagogi, și vă place să vă facă lumea plecăciuni prin piețe!

44 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi Sunteți ca mormintele, care nu se văd, și peste care oamenii umblă fără să știe."

45 Unul din învățătorii Legii a luat cuvântul, și I-a zis: „Învățătorule, spunând aceste lucruri ne ocărăști și pe noi."

46 „Vai și de voi, învățători ai Legii” a răspuns Isus. „Pentru că voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele.

47 Vai de voi! Pentru că voi zidiți mormintele proorocilor pe care i-au ucis părinții voștri.

48 Prin aceasta mărturisiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe prooroci, iar voi le zidiți mormintele.

49 De aceea Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: „Le voi trimite prooroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni,

50 ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor proorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii:

51 de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta!

52 Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre, i-ați împiedicat să intre."

53 După ce a ieșit de acolo, cărturarii și Fariseii au început să-L pună la strîmtoare, și să-L facă să vorbească despre multe lucruri;

54 I-au întins astfel lațuri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

Luca 12:1 În vremea aceea, când se strânseseră noroadale cu miile, așa că se călcau unii pe alții, Isus a început să spună ucenicilor Săi: „Mai întâi de toate, păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este fățarnicia.

2 Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut.

3 De aceea, orice ați spus la întuneric, va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în odăițe, va fi vestit de pe acoperișul caselor.

4 Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeți de cei ceucid trupul, și după aceea nu mai pot face nimic.

5 Am să vă arăt de cine să vă temeți. Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeți.

6 Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuș, nici una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7 Și chiar perii din cap, toți vă Sunt numărați. Deci să nu vă temeți: voi Sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

8 Eu vă spun: pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

9 dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10 Și orișicine va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta.

11 Când vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor, și înaintea stăpânilor, să nu vă îngrijorați, cum veți răspunde pentru apărarea voastră, nici ce veți vorbi;

12 căci Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiți."

13 Unul din mulțime i-a zis lui Isus: „Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea noastră."

14 „Omule” i-a răspuns Isus „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?"

15 Apoi le-a zis: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui."

16 Și le-a spus pilda aceasta: „Țarina unui om bogat rodise mult.

17 Și el se gândea în sine, și zicea: „Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng rodurile."

18 „Iată” a zis el „ce voi face: îmi voi strica grînarele, și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate rodurile și toate bunătațile mele;

19 și voi zice sufletului meu: „Suflete, ai multe bunătați strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!"

20 Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?"

21 Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu."

22 Isus a zis apoi ucenicilor săi: „De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați, cu privire la viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, nici cu privire la trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca.

23 Viața este mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea.

24 Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu semenă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grînar: și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț Sunteți voi decât păsările!

25 Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui?

26 Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijorați de celelalte?

27 Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuși vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei.

28 Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?

29 Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă frământați mintea.

30 Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele.

31 Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

32 Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.

33 Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi, care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul, și unde nu roade molia.

34 Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

35 Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse.

36 Și să fiți ca niște oameni, care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni și va bate la ușă.

37 Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun, că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă, și se va apropia să le slujească.

38 Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind!

39 Să știți bine că, dacă ar ști stăpânul casei la ce ceas va veni hoțul, ar veghea, și n-ar lăsa să-i spargă casa.

40 Și voi, deci, fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți."

41 „Doamne” I-a zis Petru „pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toți?"

42 Și Domnul a zis: „Cine este ispravnic credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită?

43 Ferice de robul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!

44 Adevărat vă spun, că îl va pune peste toată avuția sa.

- 45 Dar dacă robul acela zice în inima lui: „Stăpânul meu zăbovește să vină”; dacă va începe să bată pe slugi și pe slujnice, să mănânce, să bea și să se îmbete,
- 46 stăpânul robului acela va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul în care nu știe, și-l va tăia în bucăți; și soarta lui va fi soarta celor necredincioși în lucrul încredințat lor.
- 47 Robul acela, care a știut voia stăpânului său, și nu s-a pregătit deloc, și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.
- 48 Dar cine n-a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.
- 49 Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Și ce vreau decât să fie aprins chiar acum!
- 50 Am un botez cu care trebuie să fiu botezat, și cât de mult doresc să se îndeplinească!
- 51 Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă desbinare.
- 52 Căci, de acum înainte, din cinci, care vor fi într-o casă, trei vor fi desbinați împotriva a doi, și doi împotriva a trei.
- 53 Tatăl va fi desbinat împotriva fiului, și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei, și fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei, și nora împotriva soacrei.”
- 54 El a mai zis noroadelor: „Când vedeți un nor ridicându-se la apus, îndată ziceți: „Vine ploaia.” Și așa se întâmplă.
- 55 Și când vedeți suflând vântul de la miazăzi, ziceți: „Are să fie zădăf.” Și așa se întâmplă.
- 56 Fățarnicilor, fața pământului și a cerului știți s-o deosebiți: vremea aceasta cum de n-o deosebiți?
- 57 Și pentru ce nu judecați și voi singuri ce este drept?
- 58 Când te duci cu pîrîșul tău înaintea judecătorului, pe drum caută să scapi de el; ca nu cumva să te tîrască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, și temnicerul să te arunce în temniță.
- 59 Îți spun că nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și cel mai de pe urmă bănuț.”
- Matei 13:1 În aceeași zi, Isus a ieșit din casă, și ședea lângă mare.
- 2 O mulțime de noroade s-au strâns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într-o corabie; iar tot norodul stătea pe țarm.
- 3 El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: „Iată, semănătorul a ieșit să sămene.
- 4 Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum, și au venit păsările și au mâncat-o.
- 5 O altă parte a căzut pe locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc.
- 6 Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat.
- 7 O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut, și au înecat-o.
- 8 O altă parte a căzut în pământ bun, și a dat roadă: un grăunte a dat o sută, altul șazeci, și altul treizeci.
- 9 Cine are urechi de auzit, să audă.”
- 10 Ucenicii s-au apropiat de El, și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?”
- 11 Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.
- 12 Căci celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; iar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.
- 13 De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, cu toate că văd, nu văd, și cu toate că aud, nu aud, nici nu înțeleg.
- 14 Și cu privire la ei se împlinesc proorocia lui Isaia, care zice: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea.
- 15 Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”
- 16 Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!
- 17 Adevărat vă spun că, mulți prooroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi, și nu le-au auzit.
- 18 Ascultați, deci, ce înseamnă pilda semănătorului.
- 19 Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum.
- 20 Sămânța căzută în locuri stâncoase, este cel ce aude Cuvântul, și-l primește îndată cu bucurie;
- 21 dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.
- 22 Sămânța căzută între spini, este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor îneacă acest Cuvânt, și ajunge neroditor.
- 23 Iar sămânța căzută în pământ bun, este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce roadă: un grăunte dă o sută, altul șazeci, altul treizeci.”
- 24 Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.
- 25 Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu, și a plecat.
- 26 Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina.
- 27 Robii stăpânului casei au venit, și i-au zis: „Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are, deci, neghină?”
- 28 El le-a răspuns: „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.” Și robii i-au zis: „Vrei, deci, să mergem s-o smulgem?”
- 29 „Nu” le-a zis el „ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea.
- 30 Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grînarul meu.”
- 31 Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa.
- 32 Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui.”
- 33 Le-a spus o altă pildă, și anume: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala.”
- 34 Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea deloc fără pildă,
- 35 ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul, care zice: „Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii.”
- 36 Atunci Isus a dat drumul noroadelor, și a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El, și I-au zis: „Țilcuieste-ne pilda cu neghina din țarină.”
- 37 El le-a răspuns: „Cel ce semenă sămânța bună, este Fiul omului.
- 38 Țarina, este lumea; sămânța bună Sunt fiii Împărăției; neghina, Sunt fiii Celui rău.
- 39 Vrăjmașul, care a semănat-o, este Diavolul; secerișul, este sfârșitul veacului; secerătorii, Sunt îngerii.
- 40 Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului.
- 41 Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile, care Sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea,
- 42 și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrișnirea dinților
- 43 Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

- 44 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea.
- 45 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase.
- 46 Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără.
- 47 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.
- 48 După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, șed jos, aleg în vase ce este bun, și aruncă afară ce este rău.
- 49 Tot așa va fi și la sfârșitul veacului. Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni,
- 50 și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrișnirea dinților."
- 51 „Ați înțeles voi toate aceste lucruri?” i-a întrebat Isus. „Da, Doamne” I-au răspuns ei.
- 52 Și El le-a zis: „De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi.”
- 53 După ce a isprăvit Isus pildele acestea, a plecat de acolo.
- Marcu 4:1 Isus a început iarăși să învețe pe norod lângă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S-a suit și a șezut într-o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe țărm lângă mare.
- 2 Apoi a început să-i învețe multe lucruri în pilde; și, în învățătura pe care le-o dădea, le spunea:
- 3 Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să samene.
- 4 Pe când semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum: au venit păsările și au mâncat-o.
- 5 O altă parte a căzut pe un loc stâncos, unde n-avea mult pământ: a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pământ adânc;
- 6 dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat.
- 7 O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o, și n-a dat roadă.
- 8 O altă parte a căzut în pământ bun: a dat roadă, care se înalță și crește; și a adus: una treizeci, alta șaizeci, și alta o sută .”
- 9 Apoi a zis: cine are urechi de auzit, să audă.”
- 10 Când a fost singur, cei ce erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde.
- 11 „Vouă” le-a zis El „v-a fost dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei ce Sunt afară din numărul vostru, toate lucrurile Sunt înfățișate în pilde;
- 12 pentru ca „măcar că privesc, să privească și să nu vadă, și cu toate că aud, să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întorcă la Dumnezeu, și să li se ierte păcatele.”
- 13 El le-a mai zis: „Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde?”
- 14 Semănătorul seamănă Cuvântul.
- 15 Cei înfățișați prin sămânța căzută lângă drum, Sunt aceia în care este semănat Cuvântul; dar după ce l-au auzit, vine Satana îndată, și ia Cuvântul semănat în ei.
- 16 Tot așa, cei înfățișați prin sămânța căzută în locurile stâncoase, Sunt aceia cari, când aud Cuvântul, îl primesc îndată cu bucurie;
- 17 dar n-au rădăcină în ei, ci țin până la o vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.
- 18 Alții Sunt cei înfățișați prin sămânța căzută între spini; aceștia Sunt cei ce aud Cuvântul;
- 19 dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care înecă Cuvântul, și-l fac astfel neroditor.
- 20 Alții apoi Sunt înfățișați prin sămânța căzută în pământ bun. Aceștia Sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc, și fac roadă: unul treizeci, altul șaizeci și altul o sută .”
- 21 El le-a mai zis: „Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub baniță sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeșnic?
- 22 Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic tănuit, care nu va ieși la lumină.
- 23 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.”
- 24 El le-a mai zis: „Luați seama la ce auziți. Cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura: și vi se va da și mai mult.
- 25 Căci celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua și ce are.”
- 26 El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ;
- 27 fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua: sămânța încolțește și crește fără să știe el cum.
- 28 Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic;
- 29 și când este coaptă roada, pune îndată secerea în ea, pentru că a venit secerișul.”
- 30 El a mai zis: „Cu ce vom asemăna Împărăția lui Dumnezeu sau prin ce pildă o vom înfățișa?
- 31 Se aseamănă cu un grăunte de muștar, care, când este semănat în pământ, este cea mai mică dintre toate semințele de pe pământ;
- 32 dar, după ce a fost semănat, crește și se face mai mare decât toate zarzavaturile, și face ramuri mari, așa că păsările cerului își pot face cuiburi la umbra lui.”
- 33 Isus le vestește Cuvântul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-L priceapă.
- 34 Nu le vorbea deloc fără pildă; dar, când era singur la o parte, lămurirea ucenicilor Săi toate lucrurile.
- Luca 8:4 Când s-a strâns o gloată mare, și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta:
- 5 „Sămănătorul a ieșit să-și samene sămânța. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare, și au mâncat-o păsările cerului.
- 6 O altă parte a căzut pe stâncă; și, cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală.
- 7 O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecat-o.
- 8 O altă parte a căzut pe pământ bun, și a crescut, și a făcut rod însutit.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă.”
- 9 Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta.
- 10 El le-a răspuns: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, ca „măcar că văd, să nu vadă, și cu toate că aud, să nu înțeleagă.”
- 11 Iată ce înțeles are pilda aceasta: „Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu.
- 12 Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, Sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți.
- 13 Cei închipuiți în sămânța căzută pe stâncă, Sunt aceia cari, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad.
- 14 Sămânța, care a căzut între spini, închipuiește pe aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, își văd de drum, și-l lasă să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia, și n-aduc rod care să ajungă la coacere.
- 15 Sămânța, care a căzut pe pământ bun, Sunt aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac roadă în răbdare.
- 16 Nimeni, după ce a aprins o lumină, n-o acopere cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.
- 17 Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tănuit, care nu va fi cunoscut și nu va veni la lumină.
- 18 Luați seama, deci, la felul cum ascultați; căci celui ce are, i se va da; dar celui ce n-are, i se va lua și ce i se pare că are.”

Marcu 4:35 În aceeași zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă.”

36 După ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla, și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.

37 S-a stârnit o mare furtună de vânt, care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.

38 Și El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat, și I-au zis: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?”

39 El S-a sculat, a certat vântul și a zis mării: „Taci! Fără gură!” Vântul a stat, și s-a făcut o liniște mare.

40 Apoi le-a zis: „Pentru ce Sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?”

41 I-a apucat o mare frică, și ziceau unii către alții: „Cine este acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?”

Matei 8:18 Isus a văzut multe noroade împrejurul Său, și a poruncit să treacă de cealaltă parte.

19 Atunci s-a apropiat de El un cărturar, și I-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez ori unde vei merge.”

20 Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-Și odihni capul.”

21 Un altul, care era dintre ucenici, I-a zis: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu.”

22 „Vino după Mine” i-a răspuns Isus „și lasă morții să-și îngroape morții.”

23 Isus S-a suit într-o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.

24 Și deodată s-a stârnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.

25 Ucenicii s-au apropiat de El, și L-au deșteptat, strigând: „Doamne, scapă-ne, că pierim!”

26 El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea, și s-a făcut o liniște mare.

27 Oamenii aceia se mirau, și ziceau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?”

Luca 9:57 Pe când erau pe drum, un om i-a zis: „Doamne, Te voi urma oriunde vei merge.”

58 Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-Și odihni capul.”

59 Altuia i-a zis: „Vino după Mine!” „Doamne” I-a răspuns el „lasă-mă să mă duc întâi să îngrop pe tatăl meu.”

60 Dar Isus i-a zis: „Lasă morții să-și îngroape morții, și tu du-te de vestește Împărăția lui Dumnezeu.”

61 Un altul a zis: „Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei.”

62 Isus i-a răspuns: „Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

Luca 8:22 Într-una din zile, Isus S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis: „Haide să trecem dincolo de lac.” Și au plecat.

23 Pe când vâsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit un așa vârtej de vânt, că se umplea corabia cu apă; și erau în primejdie.

24 Au venit la El, L-au deșteptat, și au zis: „Învățătorule, Învățătorule, perim.” Isus S-a sculat, a certat vântul și valurile infuriate, care s-au potolit: și s-a făcut liniște.

25 Apoi a zis ucenicilor Săi: „Unde vă este credința?” Plini de spaimă și de mirare, ei au zis unii către alții: „Cine este acesta de poruncește chiar și vânturilor și apeii și-L ascultă?”

Matei 8:28 Când a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte. Erau așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela.

29 Și iată că au început să strige: „Ce legătură este între noi și Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme?”

30 Departe de ei era o turmă mare de porci, care pășteau.

31 Dracii rugau pe Isus și ziceau: „Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci.”

32 „Duceți-vă” le-a zis El. Ei au ieșit, și au intrat în porci. Și deodată toată turma s-a repezit de pe rîpă în mare, și a pierit în ape.

33 Porcarii au fugit, și s-au dus în cetate de au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplare cu îndrăciții.

34 Și iată că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus; și, cum L-au văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.

Marcu 5:1 Au ajuns pe celălalt țărm al mării, în ținutul Gadarenilor.

2 Când a ieșit Isus din corabie, L-a întâmpinat îndată un om care ieșea din morminte, stăpânit de un duh necurat.

3 Omul acesta își avea locuința în morminte, și nimeni nu mai putea să-l țină legat, nici chiar cu un lanț.

4 Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi și cu cătușe la mâni, dar rupsese cătușele și sfărâmasese obezile, și nimeni nu-l putea domoli.

5 Totdeauna, zi și noapte, stătea în morminte și pe munți, țipând și tăindu-se cu pietre.

6 Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat,

7 și a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuiești!”

8 Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieși afară din omul acesta!”

9 „Care-ți este numele?” I-a întrebat Isus. „Numele meu este „Legiune” a răspuns el „pentru că Suntem mulți.”

10 Și Îl ruga stăruitor să nu-i trimeată afară din ținutul acela.

11 Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci, care pășteau.

12 Și dracii L-au rugat, și au zis: „Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei.”

13 Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a repezit de pe rîpă în mare: erau aproape două mii, și s-au înecat în mare.

14 Porcarii au fugit, și au dat de știre în cetate și prin satele vecine. Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.

15 Au venit la Isus, și iată pe cel ce fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezând jos îmbrăcat și întreg la minte; și s-au înspăimântat.

16 Cei ce văzuseră cele întâmplare, le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit și cu porcii.

17 Atunci au început să roage pe Isus să plece din ținutul lor.

18 Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit Îl ruga să-l lase să rămână cu El.

19 Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine.”

20 El a plecat, și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.

21 După ce a trecut Isus iarăși de cealaltă parte, cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare.

Luca 8:26 Au venit cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în dreptul Galileii.

27 Când a ieșit Isus la țărm, L-a întâmpinat un om din cetate, stăpânit de mai mulți draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină, și nu-și avea locuința într-o casă, ci în morminte.

28 Când a văzut pe Isus, a școs un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui și a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te rog nu mă chinui.”

29 Căci Isus poruncise duhului necurat să iasă din omul acela pe care pusese stăpânire de multă vreme; era păzit legat cu cătușe la mâni și cu obezi la picioare, dar rupea legăturile, și era gonit de dracul prin pustii.

30 Isus l-a întrebat: „Cum îți este numele?” „Legiune” a răspuns el; pentru că intraseră mulți draci în el.

31 Și dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se ducă în Adânc.

32 Acolo pe munte, era o turmă mare de porci, care pășteau. Și dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre în ei. El le-a dat voie.

- 33 Dracii au ieșit din omul acela, au intrat în porci, și turma s-a repezit de pe râpă în lac, și s-a înecat.
- 34 Porcarii, când au văzut ce se întâmplase, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate.
- 35 Oamenii au ieșit să vadă cele întâmplate. Au venit la Isus, și au găsit pe omul din care ieșiseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat, și în toate mințile; și i-a apucat frica.
- 36 Cei ce văzuseră cele petrecute, le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpânit de draci.
- 37 Tot norodul din ținutul Gherghesenilor a rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi apucase o mare frică. Isus S-a suit într-o corabie, și S-a întors.
- 38 Omul din care ieșiseră dracii, Îl ruga să-i dea voie să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis acasă, și i-a zis:
- 39 „Întoarce-te acasă, și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” El a plecat, și a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus.
- Matei 9:1 Isus S-a suit într-o corabie, a trecut marea, și a venit în cetatea Sa.
- 2 Și iată că I-au adus un slăbănog, care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți Sunt iertate!”
- 3 Și iată că, unii din cărturari au zis în ei înșiși: „Omul acesta hulește!”
- 4 Isus, care le cunoștea gândurile, a zis: „Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre?”
- 5 Căci ce este mai lesne? A zice: „Iertate îți Sunt păcatele” sau a zice: „Scoală-te și umblă?”
- 6 Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, „Scoală-te” a zis El slăbănogului „ridică-ți patul, și du-te acasă.”
- 7 Slăbănogul s-a sculat, și s-a dus acasă.
- 8 Când au văzut noroadele lucrul acesta, s-au înspăimântat, și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere.
- Luca 5:17 Într-una din zile, Isus învăța pe noroade. Niște Farisei și învățători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece.
- 18 Și iată că niște oameni purtau într-un pat pe un slăbănog, și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.
- 19 Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperișul casei, și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.
- 20 Când le-a văzut credința, Isus a zis: „Omule, păcatele îți Sunt iertate!”
- 21 Cărturarii și Fariseii au început să cârtească, și să zică în ei înșiși: „Cine este acesta, de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?”
- 22 Isus, care le-a cunoscut gândurile, a luat cuvântul și le-a zis: „Pentru ce cărtiți în inimile voastre?”
- 23 Ce este mai lesne: a zice: „Păcatele îți Sunt iertate” sau a zice: „Scoală-te, și umblă?”
- 24 Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele: -,Tie îți poruncesc” a zis El slăbănogului „scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă”
- 25 Și numaidecât, slăbănogul s-a sculat, în fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.
- 26 Toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: „Azi am văzut lucruri nemaipomenite.”
- Marcu 2:1 După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă,
- 2 și s-au adunat îndată așa de mulți că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvântul.
- 3 Au venit la el niște oameni, care I-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.
- 4 Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus, și, după ce l-au spart, au pogorât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.
- 5 Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți Sunt iertate!”
- 6 Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor:
- 7 „Cum vorbește omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?”
- 8 Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei, și le-a zis: „Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?”
- 9 Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îți Sunt iertate” ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul, și umblă?”
- 10 Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,
- 11 „Tie îți poruncesc” a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă.”
- 12 Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul, și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Niciodată n-am văzut așa ceva!”
- Matei 9:9 De acolo, Isus a mers mai departe, și a văzut pe un om, numit Matei, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine”. Omul acela s-a sculat, și a mers după El.
- 10 Pe când ședea Isus la masă, în casă, iată că au venit o mulțime de vameși și păcătoși, și au șezut la masă cu El și cu ucenicii Lui.
- 11 Fariseii au văzut lucrul acesta, și au zis ucenicilor Lui: „Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”
- 12 Isus i-a auzit, și le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.
- 13 Duceți-vă de învățați ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfă!” Căci n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”
- 14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la Isus, și I-au zis: „De ce noi și Fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc de loc?”
- 15 Isus le-a răspuns: „Se pot jeli nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? Vor veni zile, când mirele va fi luat de la ei, și atunci vor posti.
- 16 Nimeni nu pune un petec de postav nou la o haină veche; pentru că și-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi mai rea.
- 17 Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se varsă, și burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi, și se păstrează amândouă.”
- Marcu 2:13 Isus a ieșit iarăși la mare. Toată mulțimea venea la El; și El învăța pe toți.
- 14 Când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine!” Levi s-a sculat, și a mers după El.
- 15 Pe când ședea Isus la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși au șezut și ei la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți care mergeau de obicei după El.
- 16 Cărturarii și Fariseii, când L-au văzut mâncând cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: „De ce mănâncă El și bea cu vameșii și cu păcătoșii?”
- 17 Isus, când a auzit acest lucru, le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”
- 18 Ucenicii lui Ioan și Fariseii obișnuiau să postească. Ei au venit și i-au zis lui Isus: „Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?”
- 19 Isus le-a răspuns: „Oare pot posti nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? câtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti.
- 20 Vor veni zile, când va fi luat mirele de la ei, și atunci vor posti în ziua aceea.
- 21 Nimeni nu coase un petec de postav nou la o haină veche; altfel, petecul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face.

22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.”

Luca 5:27 După aceea Isus a ieșit afară, și a văzut pe un vameș, numit Levi, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine!”

28 Vameșul a lăsat totul, s-a sculat, și a mers după El.

29 Levi l-a făcut un ospăț mare la el în casă; și o mulțime de vameși și de alți oaspeți ședeau la masă cu ei.

30 Fariseii și cărturarii cărteau și ziceau ucenicilor Lui: „Pentru ce mâncați și beți împreună cu vameșii și cu păcătoșii?”

31 Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.

32 N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți ci pe cei păcătoși.”

33 Ei l-au zis: „Ucenicii lui Ioan, ca și ai Fariseilor, postesc des, și fac rugăciuni, pe când ai Tăi mănâncă și beau.”

34 El le-a răspuns: „Oare puteți face pe nuntași să postească în timpul când mirele este cu ei?”

35 Vor veni zile când va fi luat mirele de la ei; atunci vor posti în acele zile.”

36 Le-a spus și o pildă: „Nimeni nu rupe dintr-o haină nouă un petec, ca să-l pună la o haină veche; altminterlea, rupe și haina cea nouă, și nici petecul luat de la ea, nu se potrivește la cea veche.

37 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altminterlea, vinul cel nou sparge burdufurile, se varsă, și burdufurile se prăpădesc;

38 ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, și amândouă se păstrează.

39 Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu voiește vin nou, căci zice: „Este mai bun cel vechi”

Matei 9:18 Pe când le spunea Isus aceste vorbe, iată că a venit unul din frunțașii sinagogii, l-a s-a închinat, și l-a zis: „Fiica mea adineaori a murit; dar vino de pune-ți mâinile peste ea, și va învia.”

19 Isus s-a sculat, și a plecat după el împreună cu ucenicii Lui.

20 Și iată o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, a venit pe dinapoi, și s-a atins de poala hainei Lui.

21 Căci își zicea ea: „Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi tămădui.”

22 Isus s-a întors, a văzut-o, și i-a zis: „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit.” Și s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.

23 Când a ajuns Isus în casa frunțașului sinagogii, și când a văzut pe cei ce cântau din fluier, și gloata bocind,

24 le-a zis: „Dați-vă la o parte; căci fetița n-a murit, ci doarme!” Ei își băteau joc de El.

25 Dar, după ce a fost scoasă gloata afară, Isus a intrat înăuntru, a luat pe fetiță de mână, și fetița s-a sculat.

26 Și s-a dus vestea despre această minune în tot ținutul acela.

Marcu 5:22 Atunci a venit unul din frunțașii sinagogii, numit Iair. Cum l-a văzut, frunțașul s-a aruncat la picioarele Lui,

23 și l-a făcut următoarea rugămintă stăruitoare: „Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.”

24 Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-l îmbulzea.

25 Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.

26 Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nici o ușurare; ba încă îi era mai rău.

27 A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s-a atins de haina Lui.

28 Căci își zicea ea: „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.”

29 Și îndată, a secat izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.

30 Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?”

31 Ucenicii l-au zis: „Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și mai zici: „Cine s-a atins de Mine?”

32 El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

33 Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, și l-a spus tot adevărul.

34 Dar Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta.”

35 Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la frunțașul sinagogii, care-i spun: „Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?”

36 Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis frunțașului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!”

37 Și n-a îngăduit nimănui să-l însoțească, în afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

38 Au ajuns la casa frunțașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult.

39 A intrat înăuntru, și le-a zis: „Pentru ce faceți atâta zarvă, și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme.”

40 Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, și pe cei ce-l însoțiseră, și a intrat acolo unde zăcea copila.

41 A apucat-o de mână, și i-a zis: „Talita cumi” care, tălmăcit, înseamnă: „Fetițo, scoală-te, îți zic!”

42 Îndată fetița s-a sculat, și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți.

43 Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mâncare fetiței.

Luca 8:41 Și iată că a venit un om, numit Iair, care era frunțaș al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus, și l-a rugat să vină până la el acasă;

42 pentru că avea o singură copilă de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade.

43 Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge; ea își cheltuisese toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul.

44 Ea s-a apropiat pe dinapoi, și s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit.

45 Și Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?” Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El, au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine?”

46 Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.”

47 Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui, și a spus în fața întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese vindecată numai decăt.

48 Isus i-a zis: „Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.”

49 Pe când vorbea El încă, vine unul din casa frunțașului sinagogii, și-i spune: „Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul.”

50 Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis frunțașului sinagogii: „Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită.”

51 Când a ajuns la casa frunțașului, n-a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decăt pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și pe mama fetei.

52 Toți plângeau și o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plângeți; fetița n-a murit, ci doarme.”

53 Ei își băteau joc de El, căci știau că murise.

54 Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână, și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te!”

55 Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecăt. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.

56 Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună numănuși cele întâmplate.

Matei 9:27 Când a plecat de acolo, s-au luat după Isus doi orbi, care strigau și ziceau: „Ai milă de noi, Fiul lui David!”

28 După ce a intrat în casă, orbii au venit la El. Și Isus le-a zis: „Credeti că pot face lucrul acesta?” „Da, Doamne” l-au răspuns ei.

- 29 Atunci S-a atins de ochii lor și a zis: „Facă-vi-se după credința voastră!”
 30 Și li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu tot dinadinsul și le-a zis: „Vedeți, să nu știe nimeni.”
 31 Dar ei, cum au ieșit afară, au răspândit vestea despre El în tot ținutul acela.
 32 Pe când plecau orbii aceștia, iată că au adus la Isus un mut îndrăcit.
 33 După ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit. Și noroadele, mirate, ziceau: „Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel!”
 34 Dar Fariseii ziceau: „Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!”

3. PUNCTUL CULMINANT AL PRIMEI SLUJIRI DIN GALILEEA, PREDICA DE PE MUNTE ȘI SFÂRȘITUL PRIMEI CAMPANII

Matei 4:23 Isus străbătea toată Galilea, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.

24 I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boale și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca.

25 După El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea și de dincolo de Iordan.

Matei 5:1 Când a văzut Isus noroadele, S-a suit pe munte; și după ce a șezut jos, ucenicii Lui s-au apropiat de El.

Marcu 3:7 Isus S-a dus cu ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulțime de oameni din Galileea; și o mare mulțime de oameni din Iudea,

8 din Ierusalim, din Idumea, de dincolo de Iordan, și dimprejurul Tirului și Sidonului, când a auzit tot ce făcea, a venit la El.

9 Isus a poruncit ucenicilor să-I țină la îndemână o corăbioară, ca să nu fie îmbulzit de norod.

10 Căci El vindeca pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca să se atingă de El.

11 Duhurile necurate, când îl vedeau, cădeau la pământ înaintea Lui, și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu.”

12 Dar El le poruncea îndată cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut.

13 În urmă, Isus S-a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, și ei au venit la El.

14 A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimeată să propovăduiască.

15 Le-a dat și putere să vindece boalele și să scoată dracii.

16 Iată cei doisprezece pe care i-a rânduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru;

17 Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanergheș, care, tălmăcit, înseamnă: „Fiii tunetului;”

18 Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Canaanitul,

19 și Iuda Iscarioteanul, care L-a și vândut.

Luca 6:12 În zilele acela, Isus S-a dus în munte să Se roage, și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

13 Când s-a făcut ziua, a chemat pe ucenicii Săi, și a ales dintre ei doisprezece pe care i-a numit apostoli, și anume:

14 Pe Simon pe care l-a numit și Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu;

15 pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul;

16 pe Iuda, fiul lui Iacov; și pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut vânzător.

17 S-a pogorât împreună cu ei, și S-a oprit într-un podiș unde se aflau mulți ucenici de ai Lui, și o mare mulțime de oameni, care veniseră din toată Iudea, din Ierusalim, și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, ca să-L asculte și să fie vindecați de boalele lor.

18 Cei chinuți de dhuri necurate, erau vindecați.

19 Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere, care-i vindeca pe toți.

Matei 5:1 Când a văzut Isus noroadele, S-a suit pe munte; și după ce a șezut jos, ucenicii Lui s-au apropiat de El.

2 Apoi a început să vorbească și să-i învețe astfel:

3 Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!

4 Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!

5 Ferice de cei blînzi, căci ei vor moșteni pământul!

6 Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

7 Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

8 Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

9 Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!

10 Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

11 Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!

12 Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe proorocii, care au fost înainte de voi.

13 Voi Sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14 Voi Sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămână ascunsă.

15 Și oamenii n-avind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

17 Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

18 Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmpat toate lucrurile.

19 Așa că, ori cine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.

20 Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

21 Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu ucizi; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecății.”

22 Dar Eu vă spun că ori și cine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecății; și oricine va zice fratelui său:

„Prostule!” va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: „Nebunule” va cădea sub pedeapsa focului gheenei.

23 Așa că, dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

24 lasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.

25 Caută de te împacă degrabă cu pîrîșul tău, câtă vreme ești cu el pe drum; ca nu cumva pîrîșul să te dea pe mâna judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, și să fii aruncat în temniță.

26 Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo până nu vei plăti cel din urmă bănuț.”

27 Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești.”

28 Dar Eu vă spun că ori și cine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.

29 Dacă, deci, ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.
 30 Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.
 31 S-a zis iarăși: „Oricine își va lăsa nevasta, să-i dea o carte de despărțire.”
 32 Dar Eu vă spun că ori și cine își va lăsa nevasta, afară numai de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.
 33 Ați mai auzit iarăși că s-a zis celor din vechime: „Să nu juri strîmb; ci să împlinești față de Domnul jurămintele tale.”
 34 Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu;
 35 nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat.
 36 Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face un singur păr alb sau negru.
 37 Felul vostru de vorbire să fie: „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău.
 38 Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.”
 39 Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celalt.
 40 Orișcui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.
 41 Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.
 42 Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.
 43 Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.”
 44 Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,
 45 ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.
 46 Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii?
 47 Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobicinuit faceți? Oare păgînii nu fac la fel?
 48 Voi fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.

Matei 6:1 Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.
 2 Tu, deci, când faci milostenie, nu suna cu trîmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii, în sinagogi și în ulițe, ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.
 3 Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stînga ta ce face dreapta,
 4 pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.
 5 Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, căroră le place să se roage stînd în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.
 6 Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.
 7 Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgînii, căroră li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.
 8 Să nu vă asemenați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi.
 9 Iată, deci, cum trebuie să vă rugați: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău;
 10 vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.
 11 Pânea noastră cea de toate zilele (Sau: pentru mâine.) dă-ne-o nouă astăzi;
 12 și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri (Grecește: Lasă-ne datoriile noastre, cum și noi am lăsat pe ale datornicilor noștri.);
 13 și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!
 14 Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.
 15 Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.
 16 Când postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii, care își slujesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.
 17 Ci tu, când postești, unge-ți capul, și spală-ți fața,
 18 ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.
 19 Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina, și unde le sapă și le fură hoții;
 20 ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.
 21 Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.
 22 Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină;
 23 dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!
 24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celalt; sau va ține la unul, și va nesocoti pe celalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.
 25 De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?
 26 Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu semenă, nici nu seceră, și nici nu strâng nimic în grîinare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu Sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?
 27 Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?
 28 Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes;
 29 totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.
 30 Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?
 31 Nu vă îngrijorați, deci, zicând: „Ce vom mânca?” Sau: „Ce vom bea?” Sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?”
 32 Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.
 33 Căutați mai întăi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.
 34 Nu vă îngrijorați, deci, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

Matei 7:1 Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2 Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura.
 3 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la birna din ochiul tău?
 4 Sau, cum poți zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău” și, când colo, tu ai o birnă într-al tău?...

- 5 Fățarnicule, scoate întâi birna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
- 6 Să nu dați cinilor lucrurile sfinte, și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, și să se întoarcă să vă rupă.
- 7 Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.
- 8 Căci ori și cine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide.
- 9 Cine este omul acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră?
- 10 Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe?
- 11 Deci, dacă voi, care Sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!
- 12 Tot ce voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii.
- 13 Intrați pe poarta cea strîmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți Sunt cei ce intră pe ea.
- 14 Dar strîmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini Sunt cei ce o află.
- 15 Păziți-vă de prooroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru Sunt niște lupi răpitori.
- 16 Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărcini?
- 17 Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.
- 18 Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune.
- 19 Orice pom, care nu face roade bune, este tăiat și aruncat în foc.
- 20 Așa că după roadele lor îi veți cunoaște.
- 21 Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.
- 22 Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”
- 23 Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.”
- 24 De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stîncă.
- 25 A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie zidită pe stîncă.
- 26 Însă ori și cine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip.
- 27 A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile, și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare.”
- 28 După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, noroadele au rămas uimite de învățătura Lui;
- 29 căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.
- Matei 8:1 Când S-a coborât Isus de pe munte, multe noroade au mers după El.
- Luca 6:20 Atunci Isus Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi și a zis: „Ferice de voi, care Sunteți săraci, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a voastră!
- 21 Ferice de voi, care Sunteți flămânzi acum, pentru că voi veți fi săturați! Ferice de voi care plângeți acum, pentru că voi veți râde!
- 22 Ferice de voi, când oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocări, și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!
- 23 Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer; căci tot așa făceau părinții lor cu proorocii.
- 24 Dar, vai de voi, bogaților, pentru că voi v-ați primit aici mângîierea!
- 25 Vai de voi, care Sunteți sătui acum! Pentru că voi veți flămânzi! Vai de voi, care rîdeți acum, pentru că voi veți plînge și vă veți tîngu!
- 26 Vai de voi, când toți oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii mincinoși!
- 27 Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultați: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
- 28 binecuvîntați pe cei ce vă blastămă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi.
- 29 Dacă te bate cineva peste o falcă, întoarce-i și pe cealaltă. Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa.
- 30 Oricui îți cere, dă-i; și celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.
- 31 Ce voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.
- 32 Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei.
- 33 Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii fac așa.
- 34 Și dacă dați cu împrumut acelora de la care nădărduiți să luați înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să ia înapoi întocmai.
- 35 Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădărduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Prea Înalt; căci El este bun și cu cei nemulțămitori și cu cei răi.
- 36 Fiți, deci, milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv.
- 37 Nu judecați, și nu veți fi judecați; nu osîndiți, și nu veți fi osîndiți; iertați, și vi se va ierta.
- 38 Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”
- 39 Le-a spus și pilda următoare: „Oare poate un orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?
- 40 Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.
- 41 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la birna din ochiul tău?
- 42 Sau cum poți să zici fratelui tău: „Frate, lasă-mă să-ți scot paiul din ochi” și, când colo, tu nu vezi birna din ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi birna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
- 43 Nu este nici un pom bun, care să facă roadă rea, și nici un pom rău care să facă roadă bună.
- 44 Căci orice pom se cunoaște după roada lui. Nu se strîng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din mărcini.
- 45 Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.
- 46 De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne!” și nu faceți ce spun Eu?
- 47 Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele, și le face.
- 48 Se aseamănă cu un om care, când a zidit o casă, a săpat adânc înainte, și a așezat temelie pe stîncă. A venit o vărsare de ape, și s-a năpustit șivoiul peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că era zidită pe stîncă.
- 49 Dar cine aude și nu face, se aseamănă cu un om, care a zidit o casă pe pământ, fără temelie. Și s-a năpustit șivoiul asupra ei, ea s-a prăbușit îndată, și prăbușirea acestei case a fost mare.”
- Matei 8:5 Pe când intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, care-L ruga
- 6 și-I zicea: „Doamne, robul meu zace în casă slăbănog, și se chinuiește cumplit.”
- 7 Isus i-a zis: „Am să vin și să-l tămăduiesc.”
- 8 „Doamne” a răspuns sutașul „nu Sunt vrednic să intri sub acoperemîntul meu; ci zi numai un cuvînt, și robul meu va fi tămăduit.

- 9 Căci și eu Sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine; și robului meu: „Fă cutare lucru!” și-l face.
- 10 Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare.
- 11 Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor.
- 12 Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrișnirea dinților.”
- 13 Apoi a zis sutașului: „Du-te, și făcă-ți-se după credința ta.” Și robul lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela.
- Luca 7:1 După ce a sfârșit de rostit toate aceste cuvântări înaintea norodului, care-L asculta, Isus a intrat în Capernaum.
- 2 Un sutaș avea un rob la care ținea foarte mult, și care era bolnav pe moarte.
- 3 Fiindcă auzise vorbindu-se despre Isus, sutașul a trimis la El pe niște bătrâni ai Iudeilor, ca să-L roage să vină să vindece pe robul lui.
- 4 Aceștia au venit la Isus, L-au rugat cu tot dinadinsul, și au zis: „Face să-i faci acest bine;
- 5 căci iubește neamul nostru, și el ne-a zidit sinagoga.”
- 6 Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de casă, când sutașul a trimis la El pe niște prieteni să-I spună: „Doamne, nu Te mai osteni atâta, pentru că nu Sunt vrednic să intri sub acoperământul meu.
- 7 De aceea nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci, zi o vorbă, și robul meu va fi tămăduit.
- 8 Căci și eu, care Sunt sub stăpânirea altuia, am sub mine ostași. Și zic unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine; și robului meu: „Fă cutare lucru!” și-l face.”
- 9 Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a minunat de sutaș, S-a întors spre norodul, care mergea după El și a zis: „Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credință atât de mare.”
- 10 Când s-au întors acasă, trimeșii au găsit sănătos pe robul care fusese bolnav.
- 11 În ziua următoare, Isus Se ducea într-o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii Lui și norod mult.
- 12 Când S-a apropiat de poarta cetății, iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al mamei lui, care era văduvă; și cu ea erau o mulțime de oameni din cetate.
- 13 Domnul, când a văzut-o, I s-a făcut milă de ea, și i-a zis: „Nu plânge!”
- 14 Apoi S-a apropiat, și S-a atins de raclă. Cei ce o duceau, s-au oprit. El a zis: „Tinerelule, scoală-te, îți spun!”
- 15 Mortul a șezut în capul oaselor, și a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi mamei lui.
- 16 Toți au fost cuprinși de frică, slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Un mare prooroc s-a ridicat între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.”
- 17 Vestea aceasta despre Isus s-a răspândit în toată Iudea și prin toate împrejurimile.
- Matei 11:2 Ioan a auzit din temniță despre lucrările lui Hristos,
- 3 și a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”
- 4 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți:
- 5 Orbii își capătă vederea, schiopii umblă, leproșii Sunt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.
- 6 Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”
- 7 Pe când se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?
- 8 Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi Sunt în casele împăraților.
- 9 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decât un prooroc;
- 10 căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”
- 11 Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuș, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.
- 12 Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală, pun mâna pe ea.
- 13 Căci până la Ioan au proorocit toți proorocii și Legea.
- 14 Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.
- 15 Cine are urechi de auzit, să audă.
- 16 Cu cine voi asemăna neamul acesta de oameni? Seamănă cu niște copilași, care șed în piețe, și strigă la tovarășii lor:
- 17 „V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și nu v-ați tânguit.”
- 18 Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bînd, și ei zic: „Are drac!”
- 19 A venit Fiul omului mâncând și bînd, și ei zic: „Iată un om mîncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!” Totuș, înțelepciunea a fost îndreptățită din lucrările ei.”
- 20 Atunci Isus a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră.
- 21 „Vai de tine, Horazine!” a zis El. „Vai de tine, Betsaido!” Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit, cu sac și cenușă.
- 22 De aceea vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.
- 23 Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până la Locuința morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.
- 24 De aceea, vă spun, că în ziua judecării, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine.”
- Luca 7:18 Ucenicii lui Ioan au dat de știre învățătorului lor despre toate aceste lucruri.
- 19 Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi, și i-a trimis la Isus să-L întrebe: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”
- 20 Aceștia, când s-au înfățișat înaintea lui Isus, I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”
- 21 Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mulți de boale, de chinuri, de duhuri rele, și multor orbi le-a dăruit vederea.
- 22 Și, drept răspuns, le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce ați văzut și auzit: orbii văd, schiopii umblă, leproșii Sunt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.
- 23 Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.”
- 24 După ce au plecat trimeșii lui Ioan, Isus a început să spună noroadelor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?
- 25 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi și cei ce trăiesc în desfătări, Sunt în casele împăraților.
- 26 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decât un prooroc.
- 27 El este acela despre care este scris: „Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”
- 28 Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuș, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.
- 29 Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan;
- 30 dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.

31 Cu cine voi asemena, deci, pe oamenii din neamul acesta? Și cu cine seamănă ei?
 32 Seamănă cu niște copii, care stau în piața, și strigă unii către alții: „V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și n-ați plâns.”
 33 În adevăr, a venit Ioan Botezătorul, nici mâncând pâine, nici bînd vin, și ziceți: „Are drac.”
 34 A venit Fiul omului, mâncând și bînd, și ziceți: „Iată un om mîncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.”
 35 Totuși Înțelepciunea a fost găsită dreaptă de toți copiii ei.”
 36 Un Fariseu a rugat pe Isus să mănânce la el. Isus a intrat în casa Fariseului, și a șezut la masă.
 37 Și iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor,
 38 și stătea înapoi lângă picioarele lui Isus și plîngea. Apoi a început să-I stropească picioarele cu lacrimile ei, și să le șteargă cu părul capului ei; le săruta mult, și le ungea cu mir.
 39 Când a văzut lucrul acesta, Fariseul, care-L poftise, și-a zis: „Omul acesta, dacă ar fi un prooroc, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care se atinge de el: că este o păcătoasă.”
 40 Isus a luat cuvântul, și i-a zis: „Simone, am să-ți spun ceva.” - „Spune, Învățătorule” I-a răspuns el.
 41 „Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt cu cinzeci.
 42 Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi, deci, care din ei îl va iubi mai mult?”
 43 Simon I-a răspuns: „Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult.” Isus i-a zis: „Drept ai judecat.”
 44 Apoi S-a întors spre femeie și i-a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta, și nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei, și Mi le-a șters cu părul capului ei.
 45 Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.
 46 Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir.
 47 De aceea îți spun: Păcatele ei, care Sunt multe, Sunt iertate; căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.”
 48 Apoi a zis femeii: „Iertate îți Sunt păcatele!”
 49 Cei ce ședeau cu El la masă, au început să zică între ei: „Cine este acesta de iartă chiar și păcatele?”
 50 Dar Isus a zis femeii: „Credința ta te-a mântuit; du-te în pace.”

Luca 8:1 Curând după aceea, Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El;
 2 și mai erau și niște femei, care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boale; Maria, zisă Magdalina, din care ieșiseră șapte draci,
 3 Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana, și multe altele, cari-L ajutau cu ce aveau.
 Marcu 6:1 Isus a plecat de acolo, și S-a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers după El.
 2 Când a venit ziua Sabatului, a început să învețe pe norod în sinagogă. Mulți, când Îl auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta, care I-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui?”
 3 Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu Sunt surorile Lui aici între noi?” Și găseau o pricină de poticnire în El.
 4 Dar Isus le-a zis: „Un prooroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.”
 5 N-a putut să facă nici o minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste cîțiva bolnavi, și i-a vindecat.
 6 Și se mira de necredința lor.
 Matei 13:54 A venit în patria Sa, și a început să învețe pe oameni în sinagogă; așa că cei ce-L auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El înțelepciunea și minunile acestea?”
 55 Oare nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui? Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu Sunt ei frații Lui?
 56 Și surorile Lui nu Sunt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?”
 57 Și găseau astfel în El o pricină de poticnire. Dar Isus le-a zis: „Nicăieri nu este prețuit un prooroc mai puțin decât în patria și în casa Lui.”
 58 Și n-a făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinței lor.
 Marcu 6:7 Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece, și a început să-i trimeată doi câte doi, dîndu-le putere asupra duhurilor necurate.
 8 Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decât un toiag; să n-aibă nici pâine, nici traistă, nici bani din aramă la brâu;
 9 să se încălțe cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine.
 10 Apoi le-a zis: „În orice casă veți intra, să rămâneți acolo până veți pleca din locul acela.
 11 Și, dacă în vreun loc nu vă vor primi, și nu vă vor asculta, să plecați de acolo, și să scuturați îndată praful de sub picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru pământul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea.”
 12 Ucenicii au plecat, și au propovăduit pocăința.
 13 Scoteau mulți draci, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau.
 Matei 9:35 Isus străbătea toate cetățile și satele, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și vindicînd orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod.
 36 Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor.
 37 Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerișul, dar puțini Sunt lucrătorii!”
 38 Rugați, deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.”

Matei 10:1 Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.
 2 Iată numele celor doisprezece apostoli: Cel dintâi, Simon, zis Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui;
 3 Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu;
 4 Simon Canaanitul, și Iuda Iscarioteanul, cel care a vândut pe Isus.
 5 Aceștia Sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: Să nu mergeți pe calea păgînilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor;
 6 ci să mergeți mai de grabă la oile pierdute ale casei lui Israel.
 7 Și pe drum, propovăduiți, și ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape!”
 8 Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.
 9 Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în briele voastre,
 10 nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, căci vrednic este lucrătorul de hrana lui.
 11 În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămâneți la el până veți pleca.
 12 La intrarea voastră în casă, urați-i de bine;

- 13 și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.
- 14 Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din casa sau din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre.”
- 15 Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei și Gomorei, decât pentru cetatea aceea.
- 16 Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți, deci, înțelepți ca șerpii, și fără răutate ca porumbeii.
- 17 Păziți-vă de oameni; căci vă vor da în judecata soboarelor, și vă vor bate în sinagogile lor.
- 18 Din pricina Mea, veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să slujiți ca mărturie înaintea lor și înaintea Neamurilor.
- 19 Dar, când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijați, gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela;
- 20 fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.
- 21 Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorî.
- 22 Veți fi urțiți de toți, din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.
- 23 Când vă vor prizoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului.
- 24 Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său.
- 25 Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui, și robului să fie ca domnul lui. Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa lui?
- 26 Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tănuț care nu va fi cunoscut.
- 27 Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor.
- 28 Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.
- 29 Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuș, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.
- 30 cât despre voi, până și perii din cap, toți vă Sunt numărați.
- 31 Deci să nu vă temeți; voi Sunteți mai de preț decât multe vrăbii.
- 32 De aceea, pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri;
- 33 dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.
- 34 Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia.
- 35 Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa.
- 36 Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui.
- 37 Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.
- 38 Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine.
- 39 Cine își va păstra viața, o va pierde; și cine își va pierde viața, pentru Mine, o va câștiga.
- 40 Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
- 41 Cine primește un prooroc, în numele unui prooroc, va primi răsplata unui prooroc; și cine primește pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit.
- 42 Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.”
- Matei 11:1 După ce a isprăvit de dat învățături la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să învețe pe oameni, și să propovăduiască în cetățile lor.
- Luca 9:1 Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii, și să vindece boalele.
- 2 Apoi i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu, și să tămăduiască pe cei bolnavi.
- 3 „Să nu luați nimic cu voi pe drum” le-a zis El „nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani, nici două haine.
- 4 În orice casă veți intra, să rămâneți acolo, până veți pleca din locul acela.
- 5 Și dacă nu vă vor primi oamenii, să ieșiți din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.”
- 6 Ei au plecat, și au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia, și săvârșind pretutindeni tămăduiri.
- Ioan 5:1 După aceea era un praznic al Iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim.
- 2 În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scăldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare.
- 3 În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.
- 4 Căci un înger al Domnului se pogora, din când în când, în scăldătoare, și tulbura apa. Și cel dintâi, care se pogora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.
- 5 Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani.
- 6 Isus, când l-a văzut zăcând, și, fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”
- 7 „Doamne” I-a răspuns bolnavul „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se turbură apa; și, până să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea.
- 8 „Scoală-te” i-a zis Isus „ridică-ți patul și umblă.”
- 9 Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul, și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.
- 10 Iudeii ziceau, deci, celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabatului; nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul”.
- 11 El le-a răspuns: „Cel ce m-a făcut sănătos, mi-a zis: „Ridică-ți patul, și umblă.”
- 12 Ei l-au întreat: „Cine este omul acela, care ți-a zis: „Ridică-ți patul, și umblă?”
- 13 Dar cel vindecat nu știa cine este: căci Isus se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela.
- 14 După aceea Isus l-a găsit în Templu, și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.”
- 15 Omul acela s-a dus, și a spus Iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.
- 16 Din pricina aceasta, Iudeii au început să urmărească pe Isus, și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.
- 17 Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.”
- 18 Tocmai de aceea căutau și mai mult Iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, și Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.
- 19 Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.
- 20 Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.
- 21 În adevăr, după cum Tatăl înviază morții, și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea.
- 22 Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,

- 23 pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstește pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis.
- 24 Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.
- 25 Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și ceice-l vor asculta, vor învia.
- 26 Căci, dupăcum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.
- 27 Și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiu al omului.
- 28 Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,
- 29 și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.
- 30 Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.
- 31 Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
- 32 Este un Altul, care mărturisește despre mine; și știu că mărturisirea pe care o face El despre Mine, este adevărată.
- 33 Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit pentru adevăr.
- 34 Nu că mărturia pe care o primesc Eu, vine de la un om; dar spun lucrurile acestea ca să fiți mântuiți.
- 35 Ioan era lumina, care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți câtăva vreme la lumina lui.
- 36 Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
- 37 Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața;
- 38 și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El.
- 39 Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.
- 40 Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!
- 41 Eu nu umblu după slava care vine de la oameni.
- 42 Dar știu că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu.
- 43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.
- 44 Cum puteți crede voi, care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?
- 45 Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea.
- 46 Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.
- 47 Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

4. A DOUA SLUJIRE GALILEANĂ

Marcu 6:14 Împăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui Nume ajunsese vestit; și a zis: „Ioan Botezătorul a înviat din morți, și de aceea lucrează aceste puteri prin el.”

15 Alții ziceau: „Este Ilie.” Iar alții ziceau: „Este un prooroc ca unul din prooroci.”

16 Dar Irod, când a auzit lucrul acesta, zicea: „Ioan acela, căruia i-am tăiat capul, a înviat din morți.”

17 Căci Irod însuși trimisese să prindă pe Ioan, și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că o luase de nevastă.

18 Și Ioan zicea lui Irod: „Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta fratelui tău!”

19 Irodiada avea necaz pe Ioan, și voia să-l omoare. Dar nu putea,

20 căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl știa om neprihănit și Sfânt; îl ocrotea, și, când îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere.

21 Totuși a venit o zi cu bun prilej, când Irod își prăznuia ziua nașterii, și a dat un ospăț boierilor săi, mai marilor oastei și fruntașilor Galileii.

22 Fata Irodiadei a intrat la ospăț, a jucat, și a plăcut lui Irod și oaspeților lui. Împăratul a zis fetei: „Cere-mi orice vrei, și-ți voi da.”

23 Apoi a adăugat cu jurământ: „Ori ce-mi vei cere, îți voi da, fie și jumătate din împărăția mea.”

24 Fata a ieșit afară și a zis mamei sale: „Ce să cer? Și mamă-sa i-a răspuns: „Capul lui Ioan Botezătorul.”

25 Ea s-a grăbit să vină îndată la Împărat, și i-a făcut următoarea cerere: „Vreau să-mi dai îndată, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul.”

26 Împăratul s-a întristat foarte mult; dar, din pricina jurămintelor sale și din pricina oaspeților, n-a vrut să zică nu.

27 A trimis îndată un ostaș de pază, cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Ostașul de pază s-a dus și a tăiat capul lui Ioan în temniță,

28 l-a adus pe o farfurie, l-a dat fetei, și fata l-a dat mamei sale.

29 Ucenicii lui Ioan, când au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul, și l-au pus într-un mormânt.

Matei 14:1 În vremea aceea, cârmuitorul Irod, a auzit vorbindu-se despre Isus;

2 și a zis slujitorilor săi: „Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat din morți, și de aceea se fac minuni prin el.”

3 Căci Irod prinsese pe Ioan, îl legase și-l pusese în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip;

4 pentru că Ioan îi zicea: „Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă.”

5 Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc.

6 Dar, când se prăznuia ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeților, și a plăcut lui Irod.

7 De aceea i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice va cere.

8 Îndemnată de mamă-sa, ea a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!”

9 Împăratul s-a întristat; dar din pricina jurămintelor sale, și de ochii celor ce ședea la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea.

10 Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță.

11 Capul a fost adus într-o farfurie, și dat fetei, care l-a dus la mamă-sa.

12 Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat, și s-au dus de au dat de știre lui Isus.

Luca 9:7 Cârmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile săvârșite de Isus, și sta în cumpănă, neștiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din morți;

8 alții ziceau că s-a arătat Ilie; și alții ziceau că a înviat vreun prooroc din cei din vechime.

9 Dar Irod zicea: „Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel de lucruri?” Și căuta să-l vadă.

Matei 14:13 Isus, când a auzit vestea aceasta, a plecat de acolo într-o corabie, ca să Se ducă singur la o parte, într-un loc pustiu. Noroadele, când au auzit lucrul acesta, au ieșit din cetăți și s-au luat după El pe jos.

14 Când a ieșit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, I s-a făcut milă de ea, și a vindecat pe cei bolnavi.

15 Când s-a înserat, ucenicii s-au apropiat de El, și I-au zis: „Locul acesta este pustiu, și vremea iată că a trecut; dă drumul noroadelor să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare.”

16 „N-au nevoie să plece” le-a răspuns Isus „dați-le voi să mănânce.”

17 Dar ei I-au zis: „N-avem aici decât cinci pîini și doi pești.”

18 Și El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine.”

19 Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a luat cele cinci pîini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat, a frînt pîinile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor.

20 Toți au mâncat și s-au săturat; și s-au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de fărâmituri.

21 Cei ce mâncaseră, erau ca la cinci mii de bărbați, în afară de femei și de copii.

Marcu 6:30 Apostolii s-au adunat la Isus, și I-au spus tot ce făcuseră și tot ce învățaseră pe oameni.

31 Isus le-a zis: „Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin.” Căci erau mulți care veneau și se duceau, și ei n-aveau vreme nici să mănânce.

32 Au plecat, deci, cu corabia, ca să se ducă într-un loc pustiu, la o parte.

33 Oamenii i-au văzut plecând, și i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cetățile, și au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei.

34 Când a ieșit din corabie, Isus a văzut mult norod; și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-aveau păstor; și a început să-i învețe multe lucruri.

35 Fiindcă ziua era pe sfârșite, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu și ziua este pe sfârșite.

36 Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de primprejur, ca să-și cumpere pâine, fiindcă n-au ce mânca.”

37 „Dați-le voi să mănânce” le-a răspuns Isus. Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pîini de două sute de lei, și să le dăm să mănânce?”

38 Și El i-a întrebat: „Cîte pîini aveți? Duceți-vă de vedeți.” S-au dus de au văzut câte pîini au, și au răspuns: „Cinci, și doi pești.”

39 Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde.

40 Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci.

41 El a luat cele cinci pîini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer, și a rostit binecuvântarea. Apoi a frînt pîinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți.

42 Au mâncat toți și s-au săturat;

43 și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărâmituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești.

44 Cei ce mâncaseră pîinile, erau cinci mii de bărbați.

Luca 9:10 Apostolii, când s-au întors, au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El i-a luat cu Sine, și S-a dus la o parte, lângă o cetate, numită Betsaida.

- 11 Noroadele au priceput lucrul acesta, și au mers după El. Isus le-a primit bine, le vorbea despre Împărăția lui Dumnezeu, și vindeca pe cei ce aveau trebuință de vindecare.
- 12 Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat, și I-au zis: „Dă drumul noroadelor, ca să se ducă în satele și cătunele de primprejur să găzduiască și să-și caute de ale mâncării; pentru că aici Suntem într-un loc pustiu.”
- 13 Isus le-a zis: „Dați-le voi să mănânce!” Dar ei au răspuns: „N-avem decât cinci pîini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi înșine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta.”
- 14 Și erau aproape cinci mii de bărbați. Isus a zis ucenicilor Săi: „Puneți-i să șadă jos în cete de câte cincizeci.”
- 15 Așa au și făcut: i-au pus pe toți să șadă jos.
- 16 Isus a luat cele cinci pîini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer, și le-a binecuvântat. Apoi le-a frînt, și le-a dat ucenicilor să le împartă norodului.
- 17 Au mâncat toți, și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărâmiturile rămase.
- Ioan 6:1** După aceea Isus S-a dus dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei.
- 2 O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi.
- 3 Isus S-a suit pe munte, și ședea acolo cu ucenicii Săi.
- 4 Paștele, praznicul Iudeilor, erau aproape.
- 5 Isus și-a ridicat ochii, și a văzut că o mare gloată vine spre El. Și i-a zis lui Filip: „De unde vom cumpăra pîini ca să mănânce oamenii aceștia?”
- 6 Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că știa ce are de gând să facă.
- 7 Filip i-a răspuns: „Pânile pe care le-am putea cumpăra cu două sute de lei (Grecește: dinari.), n-ar ajunge ca fiecare să capete puținel din ele.”
- 8 Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:
- 9 „Este aici un băiețel, care are cinci pîini de orz și doi pești; dar ce Sunt acestea la atîția?”
- 10 Isus a zis: „Spuneți oamenilor să șadă jos.” În locul acela era multă iarbă. Oamenii au șezut jos, în număr de aproape cinci mii.
- 11 Isus a luat pîinile, a mulțumit lui Dumnezeu, le-a împărțit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit celor ce ședea jos; de asemenea, le-a dat și din pești cât au voit.
- 12 După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: „Strângeți fărâmiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic.”
- 13 Le-au adunat deci, și au umplut douăsprezece coșuri cu fărâmiturile care rămăseseră din cele cinci pîini de orz, după ce mâncaseră toți.
- Marcu 6:45** Îndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului.
- 46 După ce și-a luat rămas bun de la norod, S-a dus în munte, ca să Se roage.
- 47 Când s-a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe țarm.
- 48 A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vîslirea, căci vîntul le era împotriva. Și într-a patra strajă din noapte, a mers la ei, umblând pe mare, și voia să treacă pe lângă ei.
- 49 Când L-au văzut ei umblând pe mare, li s-a părut că este o nălucă, și au țipat;
- 50 pentru că toți L-au văzut, și s-au înspăimântat. Isus a vorbit îndată cu ei, și le-a zis: „Îndrăzniți, Eu Sunt, nu vă temeți!”
- 51 Apoi S-a suit la ei în corabie, și a stat vîntul. Ei au rămas uimiți și înmărmuriți,
- 52 căci nu înțeleseseră minunea cu pîinile, fiindcă le era inima împietrită.
- 53 După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului, și au tras la mal.
- Matei 14:22** Îndată după aceea, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă, până va da drumul noroadelor.
- 23 După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage, singur la o parte. Se înnoptase, și El era singur acolo.
- 24 În timpul acesta, corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vîntul era împotriva.
- 25 Când se îngina ziua cu noaptea (Grecește: în a patra strajă.), Isus a venit la ei, umblând pe mare.
- 26 Când L-au văzut ucenicii umblând pe mare, s-au înspăimântat, și au zis: „Este o nălucă!” Și de frică au țipat.
- 27 Isus le-a zis îndată: „Îndrăzniți, Eu Sunt; nu vă temeți!”
- 28 „Doamne” I-a răspuns Petru „dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.”
- 29 „Vino!” i-a zis Isus. Petru s-a coborît din corabie, și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus.
- 30 Dar, când a văzut că vîntul era tare, s-a temut; și fiindcă începea să se afunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă!”
- 31 Îndată, Isus a întins mîna, l-a apucat, și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”
- 32 Și după ce au intrat în corabie, a stat vîntul.
- 33 Cei ce erau în corabie, au venit de s-au închinat înaintea lui Isus, și I-au zis: „Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”
- 34 După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului.
- Ioan 6:14** Oamenii aceia, când au văzut minunea pe care o făcuse Isus, ziceau: „Cu adevărat, acesta este prorocul cel așteptat în lume.”
- 15 Isus, fiindcă știa că au de gând să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S-a dus iarăși la munte, numai El singur. Isus umblă pe mare.
- 16 Când s-a înserat, ucenicii Lui s-au coborît la marginea mării.
- 17 S-au suit într-o corabie, și treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, și Isus tot nu venise la ei.
- 18 Sufla un vînt puternic și marea era întăritată.
- 19 După ce au vîslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-Se de corabie. Și s-au înfricoșat.
- 20 Dar Isus le-a zis: „Eu Sunt, nu vă temeți!”
- 21 Voiau, deci, să-L ia în corabie. Și corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau.
- Marcu 6:54** Când au ieșit din corabie, oamenii au cunoscut îndată pe Isus,
- 55 au alergat prin toate împrejurimile, și au început să aducă pe bolnavi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea că era El.
- 56 Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în cătune, puneau pe bolnavi pe piețe, și-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Și toți cîți se atingeau de El, erau tămăduiți.
- Matei 14:35** Oamenii din locul acela, care cunoșteau pe Isus, au trimis să dea de știre în toate împrejurimile, și au adus la El pe toți bolnavii.
- 36 Bolnavii îl rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui. Și toți cîți s-au atins, s-au vindecat.
- Ioan 6:22 Norodul, care rămăsese de cealaltă parte a mării, băgase de seamă că acolo nu era decât o corabie, și că Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaseră singuri cu ea.
- 23 A doua zi sosiseră alte corăbii din Tiberiada, aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea, după ce Domnul mulțumise lui Dumnezeu.
- 24 Când au văzut noroadele că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit și ele în corăbiile acestea, și s-au dus la Capernaum să caute pe Isus.

- 25 Când L-au găsit, dincolo de mare, I-au zis: „Învățătorule, când ai venit aici?”
- 26 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pîinile acelea, și v-ați săturat.
- 27 Lucrați nu pentru mîncarea pieritoare, ci pentru mîncarea, care rămîne pentru viața veșnică, și pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică, însuși Dumnezeu, pe el L-a însemnat cu pecetea Lui.”
- 28 Ei I-au zis: „Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu?”
- 29 Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El.”
- 30 „Ce semn faci Tu, deci” I-au zis ei „ca să-l vedem, și să credem în Tine? Ce lucrezi Tu?”
- 31 Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: „Le-a dat să mănânce pîne din cer.”
- 32 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că Moise nu v-a dat pînea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pîne din cer; căci Pînea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer, și dă lumii viața”.
- 34 „Doamne” I-au zis ei „dă-ne totdeauna această pîne.”
- 35 Isus le-a zis: „Eu Sunt Pînea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată.
- 36 Dar v-am spus că M-ați și văzut, și tot nu credeți.
- 37 Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară:
- 38 căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.
- 39 Și voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.
- 40 Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”
- 41 Iudeii cîrteau împotriva Lui, pentru că zisese: „Eu Sunt pînea care s-a pogorât din cer.”
- 42 Și ziceau: „Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum, deci, zice El: „Eu M-am pogorât din cer?”
- 43 Isus le-a răspuns: „Nu cîrțiți între voi.
- 44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
- 45 În prooroci este scris: „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.” Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine.
- 46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, în afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl.
- 47 Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața veșnică.
- 48 Eu Sunt Pînea vieții.
- 49 Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.
- 50 Pînea, care se pogoară din cer, este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară.
- 51 Eu Sunt Pînea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pînea aceasta, va trăi în veac; și pînea pe care o voi da Eu, este trupul Meu pe care îl voi da pentru viața lumii.”
- 52 La auzul acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mîncăm?”
- 53 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mîncăți trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.
- 54 Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
- 55 Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură.
- 56 Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămîne în Mine, și Eu rămân în el.
- 57 După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.
- 58 Astfel este pînea, care s-a pogorât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit: cine mănâncă pînea aceasta, va trăi în veac.”
- 59 Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, când învăța pe oameni în Capernaum.
- 60 Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?”
- 61 Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cîrteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?
- 62 Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...
- 63 Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu, Sunt duh și viață.
- 64 Dar Sunt unii din voi care nu cred.” Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred, și cine era cel ce avea să-L vîndă.
- 65 Și a adăogat: „Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.”
- 66 Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi, și nu mai umblau cu El.
- 67 Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?”
- 68 „Doamne” I-a răspuns Simon Petru „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.
- 69 Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”
- 70 Isus le-a răspuns: „Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.”
- 71 Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vîndă: el, unul din cei doisprezece.
- Ioan 7:1 După aceea Isus străbătea Galileea; nu voia să stea în Iudea, pentru că Iudeii căutau să-L omoare.
- Matei 15:1** Atunci niște Farisei și niște cărturari din Ierusalim au venit la Isus, și I-au zis:
- 2 „Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrânilor? Căci nu-și spală mâinile când mănâncă.”
- 3 Drept răspuns, El le-a zis: „Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?
- 4 Căci Dumnezeu a zis: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta;” și: „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit negreșit cu moartea.”
- 5 Dar voi ziceți: „Cine va zice tatălui său sau mamei sale: „Ori cu ce te-aș putea ajuta, I-am închinat lui Dumnezeu”
- 6 nu mai este ținut să cinstească pe tatăl său sau pe mama sa. Și ați desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre.
- 7 Fățărnicii, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis:
- 8 „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
- 9 De geaba Mă cinstesc ei, învățînd ca învățători niște porunci omenești.”
- 10 Isus a chemat mulțimea la Sine și a zis: „Ascultați, și înțelegeți:
- 11 Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.”
- 12 Atunci ucenicii Lui s-au apropiat, și I-au zis: „Știi că Fariseii au găsit pricină de poticnire în cuvintele pe care le-au auzit?”
- 13 Drept răspuns, El le-a zis: „Orice răsad pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină.
- 14 Lăsați-i: Sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”
- 15 Petru a luat cuvântul, și I-a zis: „Deslușește-ne pilda aceasta.”
- 16 Isus a zis: „Și voi tot fără pricepere Sunteți?
- 17 Nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pînă, și apoi este aruncat afară în hazna?
- 18 Dar, ce iese din gură, vine din inimă, și aceea spurcă pe om.
- 19 Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele.

20 Iată lucrurile care spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.”

Marcu 7:1 Fariseii și câțiva cărturari, veniți din Ierusalim, s-au adunat la Isus.

2 Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prinzând cu mâinile necurate, adică nespălate.

3 Fariseii, însă, și toți Iudeii nu mănâncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mâinile, după datina bătrânilor.

4 Și când se întorc din piață, nu mănâncă decât după ce s-au scăldat. Sunt multe alte obiceiuri pe care au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor.

5 Și Fariseii și cărturarii L-au întrebat: „Pentru ce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrânilor, ci prinzesc cu mâinile nespălate?”

6 Isus le-a răspuns: „Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, după cum este scris: „Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.

7 Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învățătură care nu Sunt decât niște porunci omenesti.”

8 Voi lăsați porunca lui Dumnezeu, și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea.”

9 El le-a mai zis: „Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.

10 Căci Moise a zis: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta;” și: „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.”

11 Voi, dimpotrivă, ziceți: „Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: „Ori cu ce te-aș putea ajuta, este „Corban” adică dat lui Dumnezeu, face bine;

12 și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa.

13 Și așa, ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!”

14 În urmă, a chemat din nou noroadele la Sine, și le-a zis: „Ascultați-Mă toți și înțelegeți.

15 Afară din om nu este nimic care, intrând în el, să-l poată spurca; dar ce iese din om, aceea-l spurcă.

16 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.”

17 După ce a intrat în casă, pe când era departe de norod, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta.

18 El le-a zis: „Și voi Sunteți așa de nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om de afară, nu-l poate spurca?

19 Fiindcă nu intră în inima lui, ci în pântece, și apoi este dat afară în hazna?” A zis astfel, făcând toate bucatele curate.

20 El le-a mai zis: „Ce iese din om, aceea spurcă pe om.

21 Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,

22 furtişagurile, lăcomiile, viclesugurile, înşelăciunile, faptele de ruşine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia.

23 Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru, și spurcă pe om.”

Matei 15:21 Isus, după ce a plecat de acolo, S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22 Și iată că o femeie cananeancă, a venit din ținuturile acelea, și a început să strige către El: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este muncită rău de un drac.”

23 El nu i-a răspuns nici un cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor: „Dă-i drumul, căci strigă după noi.”

24 Drept răspuns, El a zis: „Eu nu Sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.”

25 Dar ea a venit și i s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!”

26 Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor, și s-o arunci la căței!”

27 „Da, Doamne” a zis ea „dar și cățeeii mănâncă fărămiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”

28 Atunci Isus i-a zis: „O, femeie, mare este credința Ta; facă-ți-se cum voiești.” Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Marcu 7:24 Isus a plecat de acolo, și S-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu știe nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămână ascuns.

25 Căci îndată, o femeie, a cărei fetiță era stăpânită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, și a venit de s-a aruncat la picioarele Lui.

26 Femeia aceasta era o grecoaică, de obârșie Siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.

27 Isus i-a zis: „Lasă să se sature mai întâi copiii; căci nu este bine să iei pâinea copiilor, și s-o arunci la căței.”

28 „Da, Doamne” I-a răspuns ea „dar și cățeeii de sub masă mănâncă din fărămiturile copiilor.”

29 Atunci Isus i-a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ieșit dracul din fiică-tă.”

30 Și când a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; și ieșise dracul din ea.

Matei 15:29 Isus a plecat din locurile acelea, și a venit lângă marea Galileii. S-a suit pe munte, și a șezut jos acolo.

30 Atunci au venit la El multe noroade, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi, și mulți alți bolnavi I-au pus la picioarele Lui, și El i-a tămăduit;

31 așa că noroadele se mirau, când au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoșează, șchopii umblă și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeul lui Israel.

Marcu 7:31 Isus a părăsit ținutul Tirului, și a venit iarăși prin Sidon la marea Galileii, trecând prin ținutul Decapole.

32 I-au adus un surd, care vorbea cu anevioie, și L-au rugat să-și pună mâinile peste el.

33 El l-a luat la o parte din norod, i-a pus degetele în urechi, și i-a atins limba cu scuipatul Lui.

34 Apoi, și-a ridicat ochii spre cer, a suspinat și a zis: „Efata” adică: „Deschide-te!”

35 Îndată, i s-au deschis urechile, i s-a dezlegat limba, și a vorbit foarte deslușit.

36 Isus le-a poruncit să nu spună nimănu; dar cu cât le poruncea mai mult, cu atât Îl vesteau mai mult.

37 Ei erau uimiți peste măsură de mult, și ziceau: „Toate le face de minune; chiar și pe surzi îi face să audă, și pe muți să vorbească.”

Matei 15:32 Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: „Mi-este milă de gloata aceasta; căci iată că de trei zile așteaptă lângă Mine, și n-au ce mânca. Nu vreau să le dau drumul flămânzi, ca nu cumva să leșine de foame pe drum.”

33 Ucenicii I-au zis: „De unde să luăm în pustia aceasta atâtea pîini ca să săturăm atâtea gloată?”

34 „Cîte pîini aveți?” i-a întrebat Isus. „Șapte” I-au răspuns ei „și puțini peștișori”

35 Atunci Isus a poruncit norodului să șadă pe pământ.

36 A luat cele șapte pîini și peștișorii, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frînt, și a dat ucenicilor, iar ucenicii au împărțit norodului.

37 Au mâncat toți și s-au săturat; și s-au ridicat șapte coșnițe pline cu rămășițele de fărămituri.

38 Cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și de copii.

39 În cele din urmă Isus a dat drumul noroadelor, S-a suit în corabie, și a trecut în ținutul Magdalei.

Marcu 8:1 În zilele acelea, fiindcă se strânsese din nou mult norod, și n-avea ce mânca, Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis:

2 „Mi-e milă de norodul acesta; căci iată că de trei zile stau lângă Mine, și n-au ce mânca.

3 Dacă le voi da drumul acasă flămânzi, au să leșine de foame pe drum, fiindcă unii din ei au venit de departe.”

4 Ucenicii I-au răspuns: „Cum ar putea cineva să sature cu pâine pe oamenii aceștia, aici într-un loc pustiu?”

5 „Cîte pîini aveți?” i-a întrebat Isus. „Șapte” I-au răspuns ei.

6 Atunci a poruncit norodului să șadă pe pământ; a luat cele șapte pîini; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, le-a frînt și le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă; și ei le-au împărțit norodului.

7 Mai aveau și câțiva peștișori: și Isus, după ce i-a binecuvântat, a poruncit să-i împartă și pe aceia.

8 Au mâncat și s-au săturat; și au ridicat șapte coșnițe, pline cu rămășițele de fărâmituri.

9 Erau aproape patru mii de inși. În cele din urmă Isus le-a dat drumul.

10 Isus a intrat îndată în corabie cu ucenicii Săi, și a venit în părțile Dalmanutei.

Matei 16:1 Fariseii și Saducheii s-au apropiat de Isus, și, ca să-L ispitească, I-au cerut să le arate un semn din cer.

2 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.”

3 Și dimineața, ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.” Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?

4 Un neam viclean și prea curvar cere un semn; nu i se va da alt semn decât semnul proorocului Iona.” Apoi i-a lăsat și a plecat.

5 Ucenicii trecuseră de cealaltă parte, și uitaseră să ia pâini.

6 Isus le-a zis: „Luați seama și păziți-vă de aluatul Fariseilor și al Saducheilor.”

7 Ucenicii se gândeau în ei, și ziceau: „Ne zice așa pentru că n-am luat pâini!”

8 Isus, care cunoștea lucrul acesta, le-a zis: „Puțin credincioșilor, pentru ce vă gândiți că n-ați luat pâini?

9 Tot nu înțelegeți? Și nici nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de oameni, și câte coșuri ați ridicat?

10 Nici de cele șapte pâini pentru cei patru mii de oameni, și câte coșnițe ați ridicat?

11 Cum nu înțelegeți că nu v-am spus de pâini? Ci v-am spus să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor?”

12 Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se păzească de aluatul pâinii, ci de învățătura Fariseilor și a Saducheilor.

Marcu 8:11 Fariseii au venit deodată, și au început o ceartă de vorbe cu Isus; și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut un semn din cer.

12 Isus a suspinat adânc în duhul Său și a zis: „Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn.”

13 Apoi i-a lăsat, și a intrat iarăși în corabie, ca să treacă de cealaltă parte.

14 Ucenicii uitaseră să ia pâini; cu ei în corabie n-aveau decât o pâine.

15 Isus le dădea în grijă, și le zicea: „Luați seama, să vă păziți bine de aluatul Fariseilor și de aluatul lui Irod!”

16 Ucenicii se gândeau și ziceau între ei: „Fiindcă n-avem pâini.”

17 Isus a înțeles lucrul acesta, și le-a zis: „Pentru ce vă gândiți că n-aveți pâini? Tot nu pricepeți și tot nu înțelegeți? Aveți inima împietrită?

18 Aveți ochi, și nu vedeți? Aveți urechi, și nu auziți? Și nu vă aduceți aminte deloc?

19 Când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii de bărbați, câte coșuri pline cu fărâmituri ați ridicat?” „Douăsprezece” I-au răspuns ei.

20 „Și când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii de bărbați, câte coșnițe pline cu fărâmituri ați ridicat?” „Șapte” I-au răspuns ei.

21 Și El le-a zis: „Tot nu înțelegeți?”

Marcu 8:22 Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb, și L-au rugat să Se atingă de el.

23 Isus a luat pe orb de mână, și l-a scos afară din sat; apoi i-a pus scuiapat pe ochi, și i-a pus mâinile peste el, și l-a întrebat: „Vezi ceva?”

24 El s-a uitat și a zis: „Văd niște oameni umblând, dar mi se par ca niște copaci.”

25 Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi; i-a spus să se uite țintă; și când s-a uitat, a fost tămăduit, și a văzut toate lucrurile deslușit.

26 Atunci Isus l-a trimis acasă, și i-a zis: „Să nu intri în sat, și nici să nu spui cuiva în sat.”

Ioan 7:2 Și praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape.

3 Frații Lui I-au zis: „Pleacă de aici, și du-Te în Iudea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care le faci.

4 Nimeni nu face ceva în ascuns, când caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii.”

5 Căci nici frații Lui nu credeau în El.

6 Isus le-a zis: „Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică.

7 Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine Mă urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei Sunt rele.

8 Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea.”

9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galilea.

10 După ce s-au suit frații Lui la praznic, S-a suit și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.

11 Iudeii Îl căutau în timpul praznicului, și ziceau: „Unde este?”

12 Noroadele vorbeau mult în șoaptă despre El. Unii ziceau: „Este un om bun.” Alții ziceau: „Nu, ci duce norodul în rătăcire.”

13 Totuș, de frica Iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe față.

14 Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu. Și învăța norodul.

15 Iudeii se mirau, și ziceau: „Cum are omul acesta învățătură, căci n-a învățat niciodată?”

16 Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.

17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.

18 Cine vorbește de la sine, caută slava lui însuș; dar cine caută slava Celui ce l-a trimis, acela este adevărat, și în el nu este strîmbătate.

19 Oare nu v-a dat Moise Legea? Totuși nimeni din voi nu ține Legea. De ce căutați să Mă omorâți?”

20 Norodul I-a răspuns: „Ai drac. Cine caută să Te omoare?”

21 Drept răspuns, Isus le-a zis: „O lucrare am făcut, și toți vă mirați de ea.

22 Moise v-a dat porunca privitoare la tăierea împrejur-nu că ea vine de la Moise, ci de la patriarhi-și voi tăiați împrejur pe om în ziua Sabatului.

23 Dacă un om primește tăierea împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se calce Legea lui Moise, de ce turbați de mânie împotriva Mea, pentru că am însănoșit un om întreg în ziua Sabatului?

24 Nu judecați după înfățișare, ci judecați după dreptate.”

25 Niște locuitori din Ierusalim ziceau: „Nu este El acela pe care caută ei să-L omoare?”

26 Și totuș, iată că vorbește pe față, și ei nu-I zic nimic! Nu cumva, în adevăr, cei mai mari vor fi cunoscut că El este Hristosul?

27 Dar noi știm de unde este omul acesta; însă, când va veni Hristosul, nimeni nu va ști de unde este.”

28 Și Isus, pe când învăța pe norod în Templu, striga: „Mă cunoașteți și Mă știți de unde Sunt! Eu n-am venit de la Mine însumi, ci Cel ce M-a trimis, este adevărat, și voi nu-L cunoașteți.

29 Eu Îl cunosc, căci vin de la El, și El M-a trimis.”

30 Ei căutau, deci, să-L prindă; și nimeni n-a pus mâna pe El, căci încă nu-I sosise ceasul.

Ioan 7:31 Mulți din norod au crezut în El, și ziceau: „Când va veni Hristosul, va face mai multe semne decât a făcut omul acesta?”

- 32 Fariseii au auzit pe norod spunând în șoaptă aceste lucruri despre El. Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au trimis niște aprozi să-L prindă.
- 33 Isus a zis: „Mai Sunt cu voi puțină vreme, și apoi Mă duc la Cel ce M-a trimis.
- 34 Voi Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu puteți veni.”
- 35 Iudeii au zis între ei: „Unde are de gând să se ducă omul acesta, ca să nu-l putem găsi? Doar n-o avea de gând să se ducă la cei împrăștiați printre Greci, și să învețe pe Greci?”
- 36 Ce înseamnă cuvintele acestea pe care le-a spus: „Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu puteți veni?”
- 37 În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea.
- 38 Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.”
- 39 Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.
- 40 Unii din norod, când au auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este cu adevărat Proorocul.”
- 41 Alții ziceau: „Acesta este Hristosul.” Și alții ziceau: „Cum, din Galilea are să vină Hristosul?”
- 42 Nu zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămânța lui David, și din satul Betleem, unde era David?”
- 43 S-a făcut, deci, desbinare în norod din pricina Lui.
- 44 Unii din ei voiau să-L prindă; dar nimeni n-a pus mâna pe El.
- 45 Aprozii s-au întors, deci, la preoții cei mai de seamă și la Farisei. Și aceștia le-au zis: „De ce nu L-ați adus?”
- 46 Aprozii au răspuns: „Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta.”
- 47 Fariseii le-au răspuns: „Doar n-ați fi fost duși și voi în rătăcire?”
- 48 A crezut în El vreunul din mai marii noștri sau din Farisei?”
- 49 Dar norodul acesta, care nu știe Legea, este blestemat!”
- 50 Nicodim, cel care venise la Isus noaptea, și care era unul din ei, le-a zis:
- 51 „Legea noastră osîndește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?”
- 52 Drept răspuns, ei i-au zis: „Și tu ești din Galilea? Cercetează bine, și vei vedea că din Galilea nu s-a ridicat nici un prooroc.”
- 53 (Și s-a întors fiecare acasă).

Ioan 8:1 Isus S-a dus la muntele Măslinilor.

- 2 Dar dis-de-dimineată, a venit din nou în Templu; și tot norodul a venit la El. El a șezut jos, și-i învăța.
- 3 Atunci cărturarii și Fariseii I-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului,
- 4 și i-au zis lui Isus: „Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia.
- 5 Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu, deci, ce zici?”
- 6 Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos, și scria cu degetul pe pământ.
- 7 Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus, și le-a zis: „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea.”
- 8 Apoi S-a plecat iarăși, și scria cu degetul pe pământ.
- 9 Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor, și au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.
- 10 Atunci S-a ridicat în sus; și, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: „Femeie, unde Sunt pîrîșii tăi? Nimeni nu te-a osîndit?”
- 11 „Nimeni, Doamne” I-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osîndesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești.”
- 12 Isus le-a vorbit din nou și a zis: „Eu Sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”
- 13 La auzul acestor vorbe, Fariseii I-au zis: „Tu mărturisești despre Tine însuși: deci, mărturia Ta nu este adevărată.”
- 14 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuși mărturia Mea este adevărată; căci Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin nici unde Mă duc.
- 15 Voi judecați după înfățișare; Eu nu judec pe nimeni.
- 16 Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu Sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine.
- 17 În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată:
- 18 , deci, despre Mine însumi, mărturisesc Eu, și despre Mine mărturisește și Tatăl, care M-a trimis.”
- 19 Ei I-au zis deci: „Unde este Tatăl Tău?” Isus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu.”
- 20 Isus a spus aceste cuvinte, pe când învăța pe norod în Templu, în locul unde era vistieria; și nimeni n-a pus mâna pe el, pentru că încă nu-I sosise ceasul.
- 21 Isus le-a mai spus: „Eu Mă duc, și Mă veți căuta, și veți muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.”
- 22 Atunci Iudeii au zis: „Doar n-o avea de gând să se omoare, de zice: „Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni!”
- 23 „Voi Sunteți de jos” le-a zis El „Eu Sunt de sus: voi Sunteți din lumea aceasta, Eu nu Sunt din lumea aceasta.
- 24 De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu Sunt, veți muri în păcatele voastre.”
- 25 „Cine ești Tu?” I-au zis ei. Isus le-a răspuns: „Ceeace de la început vă spun că Sunt.”
- 26 Am multe de zis despre voi și de osîndit în voi; dar Cel ce M-a trimis, este adevărat; și Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii.”
- 27 Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.
- 28 Isus, deci, le-a zis: „Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu Sunt, și că nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu.
- 29 Cel ce M-a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.”
- 30 Pe când vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El.
- 31 Și a zis Iudeilor, care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, Sunteți într-adevăr ucenicii Mei; și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”
- 32 Ei I-au răspuns: „Noi Suntem sămânța lui Avraam, și n-am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: „Veți fi slobozi!”
- 34 „Adevărat, adevărat, vă spun” le-a răspuns Isus „că, oricine trăiește în păcat, este rob al păcatului.
- 35 Și robul nu rămâne pururea în casă; fiul însă rămâne pururea.
- 36 Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.
- 37 Știu că Sunteți sămânța lui Avraam; dar căutați să Mă omorâți, pentru că nu pătrunde în voi cuvântul Meu.
- 38 Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru.”
- 39 „Tatăl nostru” I-au răspuns ei „este Avraam”. Isus le-a zis: „Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.
- 40 Dar acum căutați să Mă omorâți, pe Mine, un om, care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut.
- 41 Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: „Noi nu Suntem copii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.”

- 42 Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.
- 43 Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.
- 44 Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.
- 45 Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți.
- 46 Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?
- 47 Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu Sunteți din Dumnezeu.”
- 48 Iudeii I-au răspuns: „Nu zicem noi bine că ești Samaritean, și că ai drac?”
- 49 „N-am drac” le-a răspuns Isus „ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiți.
- 50 Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caută și care judecă.
- 51 Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.”
- 52 „Acum” I-au zis Iudeii „vedem bine că ai drac; Avraam a murit, proorocii, de asemenea, au murit, și tu zici: „Dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va gusta moartea.”
- 53 Doar n-ai fi Tu mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și decât proorocii, care, de asemenea, au murit? Cine te crezi Tu că ești?”
- 54 Isus a răspuns: „Dacă Mă slăvesc Eu însumi, slava Mea nu este nimic; Tatăl Meu Mă slăvește, El, despre care voi ziceți că este Dumnezeul vostru;
- 55 și totuși nu-L cunoașteți. Eu Îl cunosc bine; și dacă aș zice că nu-L cunosc, aș fi și Eu un mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui.
- 56 Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat.”
- 57 „N-ai nici cincizeci de ani” I-au zis Iudeii „și ai văzut pe Avraam!”
- 58 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, mai înainte ca să se nască Avraam, Sunt Eu.”
- 59 La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns, și a ieșit din Templu, trecând prin mijlocul lor. Și așa a plecat din Templu.
- Ioan 9:1 Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere.
- 2 Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”
- 3 Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.
- 4 cât este ziua, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.
- 5 cât Sunt în lume, Sunt Lumina lumii.”
- 6 După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta,
- 7 și i-a zis: „Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului” (care, tâlmăcit, înseamnă: Trimes). El s-a dus, s-a spălat, și s-a întors văzând bine.
- 8 Vecinii și ceice-l cunoscuseră mai înainte ca cerșetor, ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?”
- 9 Unii ziceau: „El este.” Alții ziceau: „Nu; dar seamănă cu el.” Și el însuși zicea: „Eu Sunt.”
- 10 Deci i-au zis: „Cum ți s-au deschis ochii?”
- 11 El a răspuns: „Omul acela, căruia i se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii, și mi-a zis: „Du-te la scaldătoarea Siloamului, și spală-te.” M-am dus, m-am spălat, și mi-am căpătat vederea.”
- 12 „Unde este omul acela” l-au întrebat ei. El a răspuns: „Nu știu.”
- 13 Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.
- 14 Și era o zi de Sabat când făcuse Isus tină, și-i deschisese ochii.
- 15 Din nou, Fariseii l-au întrebat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, și văd.”
- 16 Atunci unii din Farisei au început să zică: „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul.” Alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?” Și era desbinare între ei.
- 17 Iarăș au întrebat pe orb: „Tu ce zici despre El, în privința faptului că ți-a deschis ochii?” „Este un prooroc” le-a răspuns el.
- 18 Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până n-au chemat pe părinții lui.
- 19 Și când i-au venit părinții, i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru, care spuneți că s-a născut orb? Cum, deci, vede acum?”
- 20 Drept răspuns, părinții lui au zis: „Știm că acesta este fiul nostru, și că s-a născut orb.
- 21 Dar cum vede acum sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.”
- 22 Părinții lui au zis aceste lucruri, pentru că se temeau de Iudei; căci Iudeii Hotărâseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă.
- 23 De aceea au zis părinții lui: „Este în vârstă, întrebați-l pe el.”
- 24 Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb, și i-au zis: „Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este un păcătos.”
- 25 El a răspuns: „Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.”
- 26 Iarăș l-au întrebat: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”
- 27 „Acum v-am spus” le-a răspuns el „și n-ați ascultat. Pentru ce voiți să mai auziți încăodată? Doar n-ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui!”
- 28 Ei l-au ocărît, și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, noi Suntem ucenicii lui Moise.
- 29 Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu știm de unde este.”
- 30 „Aici este mirarea” le-a răspuns omul acela „că voi nu știți de unde este, și totuși, El mi-a deschis ochii.
- 31 Știm că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoși; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.
- 32 De când este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.
- 33 Dacă omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.”
- 34 „Tu ești născut cu totul în păcat” i-au răspuns ei „și vrei să ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară.
- 35 Isus a auzit că l-au dat afară; și, când l-a găsit, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”
- 36 El a răspuns: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?”
- 37 „L-ai și văzut” i-a zis Isus „și cel care vorbește cu tine, Acela este.”
- 38 „Cred, Doamne” I-a zis el; și I s-a închinat.
- 39 Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă, și cei ce văd, să ajungă orbi.”
- 40 Unii din Fariseii care erau lângă el, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: „Doar n-om fi și noi orbi!”
- 41 „Dacă ați fi orbi” le-a răspuns Isus „n-ați avea păcat; dar acum ziceți: „Vedem.” Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.”

- Ioan 10:1 „Adevărat, adevărat, vă spun, că, cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar.
- 2 Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor.
- 3 Portarul îi deschide, și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul.
- 4 După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îl cunosc glasul.

- 5 Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.”
- 6 Isus le-a spus această pildă, dar ei n-au înțeles despre ce le vorbea.
- 7 Isus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că Eu Sunt ușa oilor.
- 8 Toți cei ce au venit înainte de Mine, Sunt hoți și tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei.
- 9 Eu Sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși, și va găsi pășune.
- 10 Hoțul nu vine decât să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.
- 11 Eu Sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.
- 12 Dar cel plătit, care nu este păstor, și ale cărui oi nu Sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie.
- 13 Cel plătit fuge, pentru că este plătit, și nu-i pasă de oi.
- 14 Eu Sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine,
- 15 așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, și cum cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele.
- 16 Mai am și alte oi, care nu Sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.
- 17 Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.
- 18 Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau, și am putere s-o iau iarăși: aceasta este porunca pe care am primit-o de la Tatăl Meu.”
- 19 Din pricina acestor cuvinte, iarăși s-a făcut desbinare între Iudei.
- 20 Mulți dintre ei ziceau: „Are drac, este nebun; de ce-L ascultați?”
- 21 Alții ziceau „Cuvintele acestea nu Sunt cuvinte de îndrăcit; poate un drac să deschidă ochii orbilor.”

5. A TREIA SLUJIRE GALILEANĂ ȘI URCAREA LA IERUSALIM

- Matei 16:13** Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că Sunt Eu, Fiul omului?”
- 14 Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia sau unul din proroci.”
- 15 „Dar voi” le-a zis El „cine ziceți că Sunt?”
- 16 Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”
- 17 Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.
- 18 Și Eu îți spun: tu ești Petru (Grecește: Petros.), și pe această piatră (Grecește: petra.) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.
- 19 Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.”
- 20 Atunci a poruncit ucenicilor Săi să nu spună nimănui că El este Hristosul.
- Marcu 8:27** Isus a plecat cu ucenicii Săi în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le-a pus următoarea întrebare: „Cine zic oamenii că Sunt Eu?”
- 28 Ei I-au răspuns: „Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Unul din proroci.”
- 29 „Dar voi” i-a întrebat El „cine ziceți că Sunt Eu?” „Tu ești Hristosul!” I-a răspuns Petru.
- 30 Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta despre El.
- Luca 9:18** Într-o zi, pe când Se ruga Isus singur deoparte, având cu El pe ucenicii Lui, le-a pus întrebarea următoare: „Cine zic oamenii că Sunt Eu?”
- 19 Ei I-au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții zic că ești Ilie; alții zic că a înviat un proroc din cei din vechime.”
- 20 „Dar voi” i-a întrebat El „cine ziceți că Sunt?” „Hristosul lui Dumnezeu!” I-a răspuns Petru.
- 21 Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta.
- Matei 16:21** De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrânilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorât, și că a treia zi are să învieze.
- 22 Petru L-a luat de oparte, și a început să-L mustre, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!”
- 23 Dar Isus S-a întors și i-a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu Sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor.”
- 24 Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.
- 25 Pentru că oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va câștiga.
- 26 Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?
- 27 Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.
- 28 Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.”
- Marcu 8:31** Atunci a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să pătimească mult, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât, și după trei zile să învieze.
- 32 Le spunea lucrurile acestea pe față. Petru însă L-a luat de o parte, și a început să-L mustre.
- 33 Dar Isus S-a întors și S-a uitat la ucenicii Săi, a muștră pe Petru, și i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Fiindcă tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor.”
- 34 Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi, și le-a zis: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.
- 35 Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va mântui.
- 36 Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?
- 37 Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?
- 38 Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.”

Marcu 9:1 El le-a mai zis: „Adevărat vă spun, că Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor muri până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.”

- Luca 9:22** Apoi a adăugat că Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât, și a treia zi să învieze.
- 23 Apoi a zis tuturor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.
- 24 Fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va mântui.

25 Și ce ar folosi un om să câștige toată lumea, dacă s-ar prăpădi sau s-ar pierde pe sine însuși?

26 Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27 Adevărat vă spun, că Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Matei 17:1 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt.

2 El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina.

3 Și iată că li s-a arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El.

4 Petru a luat cuvântul și i-a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.”

5 Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”

6 Când au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pământ, și s-au înspăimântat foarte tare.

7 Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei, și le-a zis: „Sculțați-vă, nu vă temeți!”

8 Ei au ridicat ochii, și n-au văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.

9 Pe când se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: „Să nu spuneți nimăru de vedenia aceasta, până va învia Fiul omului din morți.”

10 Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”

11 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.

12 Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.”

13 Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Marcu 9:2 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și i-a dus singuri de o parte pe un munte înalt. Acolo S-a schimbat la față înaintea lor.

3 Hainele Lui s-au făcut strălucitoare și foarte albe, de o albeață pe care nici un nălbitor de pe pământ n-o poate da.

4 Ilie li s-a arătat împreună cu Moise, și sta de vorbă cu Isus.

5 Petru a luat cuvântul și i-a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să stăm aici; să facem trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise, și una pentru Ilie.”

6 Căci nu știa ce să zică, atât de mare spaimă îi apucase.

7 A venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui; și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați!”

8 Îndată, ucenicii s-au uitat împrejur, și n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei.

9 Pe când se pogorau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănu ce au văzut, până va învia Fiul omului dintre cei morți.

10 Ei au păstrat în ei lucrul acesta, și se întrebau între ei ce să însemne învierea aceea dintre cei morți,

11 Ucenicii I-au pus următoarea întrebare: „Pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie?”

12 El le-a răspuns: „Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimizească mult și să fie defăimat.

13 Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, și ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el.”

Luca 9:28 Cam la opt zile după cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, și S-a suit pe munte să Se roage.

29 Pe când Se ruga, I s-a schimbat înfățișarea feței, și îmbrăcămintea I s-a făcut albă strălucitoare.

30 Și iată că stăteau de vorbă cu El doi bărbați: erau Moise și Ilie,

31 care se arătasera în slavă, și vorbeau despre sfârșitul Lui pe care avea să-l aibă în Ierusalim.

32 Petru și tovarășii lui erau îngreuiți de somn; dar, când s-au deșteptat bine, au văzut slava lui Isus, și pe cei doi bărbați care stăteau împreună cu El.

33 În clipa când se despărțeau bărbații aceștia de Isus, Petru i-a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să fim aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” Nu știa ce spune.

34 Pe când vorbea el astfel, a venit un nor, și i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s-au înspăimântat, când i-au văzut intrând în nor.

35 Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați.”

36 Când s-a auzit glasul acela, Isus a rămas singur. Ucenicii au tăcut, și n-au spus, în zilele acelea, nimănu nimic din cele ce văzuseră.

2 Petru 1:16 În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.

17 Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”

18 Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel Sfânt.

Matei 17:14 Când au ajuns la norod, a venit un om, care a căzut în genunchi înaintea lui Isus, și I-a zis:

15 „Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic, și pătimizește rău: de multe ori cade în foc, și de multe ori cade în apă.”

16 L-am adus la ucenicii Tăi, și n-au putut să-l vindece.”

17 „O, neam necredincios și pornit la rău!” a răspuns Isus. „Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceți-l aici la Mine.”

18 Isus a certat dracul, care a ieșit afară din el. Și băiatul s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

19 Atunci ucenicii au venit la Isus, și I-au zis, deoparte: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?”

20 „Din pricina puținii voastre credințe” le-a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici colo” și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință.

21 Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post.”

Marcu 9:14 Când au ajuns la ucenici, au văzut mult norod împrejurul lor și pe cărturari întrebându-se cu ei.

15 De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s-a mirat, și a alergat la El să I se închine.

16 El i-a întrebat: „Despre ce vă întrebați cu ei?”

17 Și un om din norod I-a răspuns: „Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care este stăpânit de un duh mut.

18 Oriunde îl apucă, îl trîntește la pământ. Copilul face spumă la gură, scrișnește din dinți, și rămâne țeapăn. M-am rugat de ucenicii Tăi să scoată duhul, și n-au putut.”

19 „O neam necredincios!” le-a zis Isus. „Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceți-l la Mine.”

20 L-au adus la El. Și, cum a văzut copilul pe Isus, duhul l-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pământ, și se svârcolea făcând spumă la gură.

21 Isus a întrebat pe tatăl lui: „Cîtă vreme este de când îi vine așa?” „Din copilărie” a răspuns el.

- 22 „Și de multe ori duhul l-a aruncat când în foc, când în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, fie-ți milă de noi și ajută-ne.”
- 23 Isus a răspuns: „Tu zici: „Dacă poți!”... Toate lucrurile Sunt cu puțință celui ce crede!”
- 24 Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”
- 25 Când a văzut Isus că norodul vine în fuga mare spre El, a mustrat duhul necurat, și i-a zis: „Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși afară din copilul acesta, și să nu mai intri în el.”
- 26 Și duhul a ieșit, tipând și scuturându-l cu mare putere. Copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau: „A murit!”
- 27 Dar Isus l-a apucat de mână, și l-a ridicat. Și el s-a sculat în picioare.
- 28 Când a intrat Isus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat deoparte: „Noi de ce n-am putut să scoatem duhul acesta?”
- 29 „Acest soi de draci” le-a zis El „nu poate ieși decât prin rugăciune și post.”
- Luca 9:37** A doua zi, când s-au pogorât de pe munte, o gloată mare a întâmpinat pe Isus.
- 38 Și un om din mijlocul mulțimii a strigat: „Învățătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el.
- 39 Îl apucă un duh, și deodată răcnește; și duhul îl scutură cu putere, așa că băiatul face spumă la gură, și cu anevoie se duce duhul de la el, după ce l-a stropșit de tot.
- 40 Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, și n-au putut.
- 41 „O neam necredincios și pornit la rău” a răspuns Isus „până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău.”
- 42 Pe când venea băiatul, dracul l-a trântit la pământ, și l-a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe băiat, și l-a dat înapoi tatălui său.
- Luca 9:43** Și toți au rămas uimiți de mărirea lui Dumnezeu.
- 44 „Voi ascultați bine ce vă spun: Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor!”
- 45 Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, căci erau acoperite pentru ei, ca să nu le priceapă; și se temeau să-L întrebe în privința aceasta.
- Matei 17:22** Pe când stăteau în Galilea, Isus le-a zis: „Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor.
- 23 Ei Îl vor omorâ, dar a treia zi va învia.” Ucenicii s-au întristat foarte mult.
- Marcu 9:30** Au plecat de acolo, și au trecut prin Galilea. Isus nu voia să știe nimeni că trece.
- 31 Căci învăța pe ucenicii Săi, și zicea: „Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor; ei Îl vor omorâ, și a treia zi după ce-L vor omorâ, va învia.”
- 32 Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, și se temeau să-L întrebe.
- Matei 17:24** Când au ajuns în Capernaum, cei ce strângeau darea pentru Templu (Grecește: Cele două drahme.) au venit la Petru, și i-au zis: „Învățătorul vostru nu plătește darea?”
- 25 „Ba da” a zis Petru. Și când a intrat în casă, Isus i-a luat înainte, și i-a zis: „Ce crezi, Simone? Împărăția pământului de la cine iau dări sau biruri? de la fiii lor sau de la străini?”
- 26 Petru l-a răspuns: „De la străini.” Și Isus i-a zis: „Așadar fiii Sunt scutiți.
- 27 Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare, aruncă undița, și trage afară peștele care va veni întâi; deschide-i gura, și vei găsi în ea o rublă (Grecește: Un statir.) pe care ia-o și dă-le-o lor, pentru Mine și pentru tine.”
- Matei 18:1** În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus, și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?”
- 2 Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor,
- 3 și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.
- 4 De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor.
- 5 Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine.
- 6 Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atîrne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării.
- 7 Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!
- 8 Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le și leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât să ai două mâni sau două picioare, și să fii aruncat în focul veșnic.
- 9 Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii, și să fii aruncat în focul gheenei.
- 10 Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri.
- 11 Fiindcă Fiul omului a venit să mântuiască ce era pierdut.
- 12 Ce credeți? Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți, și se duce să caute pe cea rătăcită?
- 13 Și, dacă i se întâmplă s-o găsească, adevărat vă spun, că are mai multă bucurie de ea, decât de cele nouăzeci și nouă, care nu se rătăciseră.
- 14 Tot așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.
- 15 Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.
- 16 Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.
- 17 Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgîn și ca un vameș.
- 18 Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.
- 19 Vă mai spun iarăși, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.
- 20 Căci acolo unde Sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Sunt și Eu în mijlocul lor.”
- Marcu 9:33** Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbeați unul cu altul pe drum?”
- 34 Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.
- 35 Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!”
- 36 Și a luat un copilaș, și l-a așezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe, și le-a zis:
- 37 „Oricine primește pe unul din acești copilași, în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”
- 38 Ioan l-a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțind draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi.”
- 39 „Nu-l opriți” a răspuns Isus „căci nu este nimeni, care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea.
- 40 Cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.

41 Și oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că Sunteți ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

42 Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare.

43 Dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât să ai două mâni, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,

44 unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

45 Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

46 unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

47 Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul gheenei,

48 unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49 Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, și orice jertfă va fi sărată cu sare.

50 Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde puterea de a săra, cu ce îi veți da înapoi puterea aceasta? Să aveți sare în voi înșivă, și să trăiți în pace unii cu alții."

Luca 9:46 Apoi le-a venit în gând să știe cine dintre ei ar fi cel mai mare.

47 Isus le-a cunoscut gândul inimii, a luat un copilaș, l-a pus lângă El,

48 și le-a zis: „Oricine primește pe acest copilaș, în Numele Meu, pe Mine Mă primește; și oricine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Fiindcă cine este cel mai mic între voi toți, acela este mare."

49 Ioan a luat cuvântul și a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțînd draci în Numele tău; și l-am oprit, pentru că nu merge după noi."

50 „Nu-l opriți” i-a răspuns Isus „fiindcă cine nu este împotriva voastră, este pentru voi."

Matei 18:21 Atunci Petru s-a apropiat de El, și I-a zis: „Doamne de câte ori să iert pe fratele Meu când va păcătui împotriva mea? Până la șapte ori?”

22 Isus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

23 De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi.

24 A început să facă socoteala, și i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni.

25 Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l vîndă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, și tot ce avea, și să se plătească datoria.

26 Robul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și a zis: „Doamne, mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti tot."

27 Stăpânul robului aceluia, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul, și i-a iertat datoria.

28 Robul acela, când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mâna pe el, și-l strângea de gât, zicând: „Plătește-mi ce-mi ești dator."

29 Tovarășul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga, și zicea: „Mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti."

30 Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță, până va plăti datoria.

31 Când au văzut tovarășii lui cele întâmplute, s-au întristat foarte mult, și s-au dus de au spus stăpânului lor toate cele petrecute.

32 Atunci stăpânul a chemat la el pe robul acesta, și i-a zis: „Rob vicelan! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat.

33 Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?”

34 Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti tot ce datora.

35 Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său."

Luca 17:1 Isus a zis ucenicilor Săi: „Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!

2 Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât, și să fie aruncat în mare, decât să facă pe unul din acești micuți să păcătuiască.

3 Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, mustră-l! Și dacă-i pare rău, iartă-l!

4 Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice: „Îmi pare rău!” -să-l ierți.

Matei 19:1 După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, a plecat din Galilea, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.

Marcu 10:1a Isus a plecat de acolo, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.

Luca 9:51 Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus Și-a îndreptat fața Hotărât să meargă la Ierusalim.

Luca 9:51 Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus Și-a îndreptat fața Hotărât să meargă la Ierusalim.

52 A trimis înainte niște soli, care s-au dus și au intrat într-un sat al Samaritenilor, ca să-I pregătească un loc de găzduit.

53 Dar ei nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim.

54 Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?”

55 Isus S-a întors spre ei, i-a certat, și le-a zis: „Nu știți de ce duh Sunteți însuflețiți!

56 Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.” Și au plecat într-alt sat.

Luca 9:61 Un altul a zis: „Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei.”

62 Isus i-a răspuns: „Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

Luca 10:1 După aceea Domnul a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici, și i-a trimis doi câte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El.

2 Și le-a zis: „Mare este secerișul, dar puțini Sunt lucrătorii! Rugați, deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.

3 Duceți-vă; iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

4 Să nu luați cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte, și să nu întrebați pe nimeni de sănătate pe drum.

5 În orice casă veți intra, să ziceți întâi: „Pacea să fie peste casa aceasta!”

6 Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altminteri ea se va întoarce la voi.

7 Să rămâneți în casa aceea, și să mâncați și să beți ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă.

8 În oricare cetate veți intra și unde vă vor primi oamenii, să mâncați ce vi se va pune înainte;

9 să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo, și să le ziceți: „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.”

10 Dar în oricare cetate veți intra, și nu vă vor primi, să vă duceți pe ulițele ei, și să ziceți:

11 „Scuturăm împotriva voastră, chiar și praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuși să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.”

12 Eu vă spun că, în ziua judecării va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea.

- 13 Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon lucrările puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit stând în sac și cenușă.
- 14 De aceea, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.
- 15 Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până în Locuința morților.
- 16 Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine."
- 17 Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie, și au zis: „Doamne, chiar și dracii ne Sunt supuși în Numele Tău.”
- 18 Isus le-a zis: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.”
- 19 Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.
- 20 Totuș, să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă Sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre Sunt scrise în ceruri.”
- 21 În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: „Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.”
- 22 Toate lucrurile Mi-au fost date în mâni de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, în afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, în afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”
- Matei 11:25** În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.
- 26 Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!”
- 27 Toate lucrurile Mi-au fost date în mâni de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, în afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, în afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.
- 28 Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.
- 29 Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu Sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.
- 30 Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.”
- Luca 10:23 Apoi S-a întors spre ucenici, și le-a spus de o parte: „Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi!
- 24 Căci vă spun că mulți prooroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit.”
- 25 Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și I-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”
- 26 Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?”
- 27 El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.”
- 28 „Bine ai răspuns” i-a zis Isus „fă așa, și vei avea viața veșnică.”
- 29 Dar el, care vroia să se îndreptățească, i-a zis lui Isus: „Și cine este aproapele meu?”
- 30 Isus a luat din nou cuvântul și a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tîlhari, care l-au desbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat, și l-au lăsat aproape mort.
- 31 Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și, când a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături.
- 32 Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înainte pe alături.
- 33 Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el.
- 34 S-a apropiat de i-a legat rănilor, și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el.
- 35 A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: „Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întorcere.”
- 36 Care dintr-acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tîlhari?”
- 37 „Cel ce și-a făcut milă cu el” a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel!” i-a zis Isus.
- 38 Pe când era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Și o femeie, numită Marta, L-a primit în casa ei.
- 39 Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui.
- 40 Marta era împărțită cu multă slujire, a venit repede la El, și I-a zis: „Doamne, nu-Ți pasă că soră-mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i, deci, să-mi ajute.”
- 41 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijezi și te frământă tu,
- 42 dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.”

- Luca 11:1 Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”
- 2 El le-a zis: „Când vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.
- 3 Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi;
- 4 și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”
- 5 Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten, și se duce la el la miezul nopții, și-i zice: „Prietene, împrumută-mi trei pîini,
- 6 căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu, și n-am ce-i pune înainte;”
- 7 și dacă dinăuntru casei lui, prietenul acesta îi răspunde: „Nu mă tulbura; acum ușa este încuiată, copiii mei Sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pîini” -
- 8 vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuș, măcar pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie.
- 9 De aceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da: căutați, și veți găsi; bateți și vi se va deschide.
- 10 Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide.
- 11 Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește?
- 12 Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?
- 13 Deci, dacă voi, care Sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”
- Luca 13:1** În vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor Galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.
- 2 „Credeti voi” le-a răspuns Isus „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel?”
- 3 Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți peri la fel.
- 4 Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, care locuiau în Ierusalim?
- 5 Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.”
- 6 El a spus și pilda aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit.

- 7 Atunci a zis vierului: „Iată că Sunt trei ani, de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu gădesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?”
- 8 „Doamne” i-a răspuns vierul „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină.
- 9 Poate că de acum înainte va face roadă; dacă nu, îl vei tăia.”
- 10 Isus învăța pe norod într-o sinagogă în ziua Sabatului.
- 11 Și acolo era o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputință; era girbovă, și nu putea nicidecum să-și îndrepte spatele.
- 12 Când a văzut-o Isus, a chemat-o, și i-a zis: „Femeie, ești dezlegată de neputința ta.”
- 13 Și-a întins mâinile peste ea: îndată s-a îndreptat, și slăvea pe Dumnezeu.
- 14 Dar fruntașul sinagogii, mâniat că Isus săvârșise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvântul și a zis norodului: „Sunt șase zile în care trebuie să lucreze omul; veniți, deci, în aceste zile să vă vindecați, și nu în ziua Sabatului!”
- 15 „Fățarnicilor” i-a răspuns Domnul „oare în ziua Sabatului nu-și desleagă fiecare din voi boul sau măgarul de la iesle, și-l duce de-l adapă?”
- 16 Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, și pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?”
- 17 Pe când vorbea El astfel, toți potrivnicii Lui au rămas rușinați; și norodul se bucura de toate lucrurile minunate pe care le făcea El.
- 18 El a mai zis: „Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu, și cu ce o voi asemăna?”
- 19 Se aseamănă cu un grăunte de muștar pe care l-a luat un om, și l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s-a făcut copac mare, și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile lui.”
- 20 El a zis iarăși: „Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu?”
- 21 Se aseamănă cu aluatul pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată.”
- 22 Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățând pe norod, și călătorind spre Ierusalim.
- 23 Cineva I-a zis: „Doamne, oare puțini Sunt cei ce Sunt pe calea mântuirii?” El le-a răspuns:
- 24 „Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strîmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea.
- 25 Odată ce Stăpânul casei Se va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară, și veți începe să bateți la ușă, și să ziceți: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” drept răspuns, El vă va zice: „Nu știu de unde Sunteți.”
- 26 Atunci veți începe să ziceți: „Noi am mâncat și am băut în fața Ta, și în ulițele noastre ai învățat pe norod.”
- 27 Și El va răspunde: „Vă spun că nu știu de unde Sunteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii.”
- 28 Va fi plânsul și scrișnirea dinților, când veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară.
- 29 Vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi, și vor șede la masă în Împărăția lui Dumnezeu.
- 30 Și iată că Sunt unii din cei de pe urmă, care vor fi cei dintâi, și Sunt unii din cei dintâi, care vor fi cei de pe urmă.”
- 31 În aceeași zi, au venit cîțiva Farisei, și I-au zis: „Pleacă, și du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare.”
- 32 „Duceți-vă” le-a răspuns El „și spuneți vulpii aceleia: „Iată că scot dracii, și săvârșesc vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi.
- 33 Dar trebuie să umblu astăzi, mâine și poimâine, fiindcă nu se poate ca un prooroc să piară afară din Ierusalim.
- 34 Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!
- 35 Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veți mai vedea, până veți zice: „Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!”
- Luca 14:1 Într-o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din fruntașii Fariseilor, ca să prînzească. Fariseii Îl pândeau de aproape.
- 2 Și înaintea Lui era un om bolnav de dropică.
- 3 Isus a luat cuvântul și a zis învățătorilor Legii și Fariseilor: „Oare este îngăduit a vindeca în ziua Sabatului sau nu?”
- 4 Ei tăceau. Atunci Isus a luat de mână pe omul acela, l-a vindecat, și i-a dat drumul.
- 5 Pe urmă, le-a zis: „Cine dintre voi, dacă-i cade copilul sau boul în fântână, nu-l va scoate îndată afară, în ziua Sabatului?”
- 6 Și n-au putut să-I răspundă nimic la aceste vorbe.
- 7 Apoi, când a văzut că cei poftiți la masă alegeau locurile dintâi, le-a spus o pildă. Și le-a zis:
- 8 „Când ești poftit de cineva la nuntă, să nu te așezi la masă în locul dintâi; ca nu cumva, printre cei poftiți de el, să fie altul mai cu vază decât tine,
- 9 și cel ce te-a poftit și pe tine și pe el, să vină să-ți zică: „Dă locul tău omului acestuia.” Atunci, cu rușine, va trebui să iei locul de pe urmă.
- 10 Ci, când ești poftit, du-te și așează-te în locul cel mai de pe urmă; pentruca, atunci când va veni cel ce te-a poftit, să-ți zică: „Prietene, mută-te mai sus.” Lucrul acesta îți va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine.
- 11 Căci oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat.”
- 12 A zis și celui ce-L poftise: „Când dai un prînz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei la rândul lor pe tine, și să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut.
- 13 Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi.
- 14 Și va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți.”
- 15 Unul din cei ce ședeau la masă cu El, când a auzit aceste vorbe, I-a zis „Ferice de acela care va prîzni în Împărăția lui Dumnezeu!”
- 16 Și Isus i-a răspuns: „Un om a dat o cină mare, și a poftit pe mulți.
- 17 La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor poftiți: „Veniți, căci iată că toate Sunt gata.”
- 18 Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se desvinovățească. Cel dintâi i-a zis: „Am cumpărat un ogor, și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți.”
- 19 Un altul a zis: „Am cumpărat cinci părechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog.”
- 20 Un altul a zis: „Tocmai acum m-am însurat, și de aceea nu pot veni.”
- 21 Când s-a întors robul, a spus stăpânului său aceste lucruri. Atunci stăpânul casei s-a mâniat și a zis robului său: „Du-te degrabă în piețele și ulițele cetății, și adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi și șchiopi.”
- 22 La urmă, robul a zis: „Stăpâne, s-a făcut cum ai poruncit, și tot mai este loc.”
- 23 Și stăpânul a zis robului: „Teși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa.
- 24 Căci vă spun că nici unul din cei poftiți, nu va gusta din cina mea.”
- 25 Împreună cu Isus mergeau multe noroade. El S-a întors, și le-a zis:
- 26 „Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.
- 27 Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.
- 28 Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfîrșească?

29 Pentruca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-l poată sfârși, și toți ceice-l vor vedea, să înceapă să rîdă de el,
 30 și să zică: „Omul acesta a început să zidească, și n-a putut isprăvi.”
 31 Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge
 cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
 32 Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace.
 33 Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.
 34 Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul acesta?
 35 Atunci nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de auzit, să audă.”

Luca 15:1 Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte.

2 Și Fariseii și cărturarii citeau și ziceau: „Omul acesta primește pe păcătoși, și mănâncă cu ei.”

3 Dar El le-a spus pilda aceasta:

4 „Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, și se duce
 după cea pierdută, până când o găsește?

5 După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri;

6 și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia
 care era pierdută.”

7 Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă
 de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.

8 Sau care femeie, dacă are zece lei (Grecește: drahme.) din argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa,
 și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește?

9 După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei, și zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul, pe care-l
 pierdusem.”

10 Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.”

11 El a mai zis: „Un om avea doi fii.

12 Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.

13 Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul, și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață
 destrăbălată.

14 După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

15 Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.

16 Mult ar fi dorit el să se sature cu roșucovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le da nimeni.

17 Și-a venit în fire și a zis: „Cîți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!

18 Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta,

19 și nu mai Sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.”

20 Și s-a sculat, și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut
 pe grumazul lui, și l-a sărutat mult.

21 Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai Sunt vrednic să mă chem fiul tău.”

22 Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțăminte
 în picioare.

23 Aduceți vițelul cel îngrășat, și tăiați-l. Să mâncăm și să ne veselim;

24 căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.” Și au început să se veselească.

25 Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.

26 A chemat pe unul din robi, și a început să-l întrebe ce este.

27 Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și
 bine.”

28 El s-a întăritat de mânie, și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară, și l-a rugat să intre.

29 Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: „Iată, eu îți slujesc ca un rob de atîția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și
 mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei;

30 iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrîinate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.”

31 „Fiule” i-a zis tatăl „tu întotdeauna ești cu mine, și tot ce am eu este al tău.

32 Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut și a fost găsit.”

Luca 16:1 Isus a mai spus ucenicilor Săi: „Un om bogat avea un ispravnic, care a fost pîrît la el că-i risipește averea.

2 El l-a chemat, și i-a zis: „Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-ți socoteala de isprăvnicia ta, pentru că nu mai poți fi
 ispravnic.”

3 Ispravnicul și-a zis: „Ce am să fac, dacă îmi ia stăpânul isprăvnicia? Să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine.

4 Știu ce am să fac, pentruca, atunci când voi fi scos din isprăvnicie, ei să mă primească în casele lor.”

5 A chemat pe fiecare din datornicii stăpânului său și a zis celui dintâi: „Cît ești dator stăpânului meu?”

6 „O sută de măsuri de untdelemn” a răspuns el. Și i-a zis: „Ia-ți zapisul, și țezi degrabă de scrie cincizeci.”

7 Apoi a zis altuia: „Dar tu, cât ești dator?” „O sută de măsuri de grâu” a răspuns el. Și i-a zis: „Ia-ți zapisul, și scrie optzeci.”

8 Stăpânul lui a lăudat pe ispravnicul nedrept, pentru că lucrase înțelepțește. Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor,
 Sunt mai înțelepți decât fiii luminii.

9 Și Eu vă zic: Faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentru ca atunci când veți muri, să vă primească în corturile
 veșnice.

10 Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este
 nedrept și în cele mari.

11 Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogățiile (Grecește: Mamona.) nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?

12 Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?

13 Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt sau va ține numai la unul și va nesocoti
 pe celalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”

14 Fariseii, care erau iubitori de bani, ascultau și ei toate lucrurile acestea, și își băteau joc de El.

15 Isus le-a zis: „Voi căutați să vă arătați neprihăniți înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; pentru că ce este
 înălțat între oameni, este o urciune înaintea lui Dumnezeu.

16 Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și
 fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.

17 Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frîntură de slovă din Lege.

18 Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevestă, preacurvește; și cine ia de nevestă pe cea lăsată de bărbatul ei,
 preacurvește.

- 19 „Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în subțire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire.
 20 La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube.
 21 Și dorea mult să se sature cu fărâmiturile, care cădeau de la masa bogatului; până și cîinii veneau și-i lingeau bubele.
 22 Cu vremea săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sînul lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au îngropat.
 23 Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sînul lui,
 24 și a strigat: „Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimite pe Lazăr să-și moaie vârful degetului în apă, și să-mi răcorească limba; căci grozav Sunt chinuit în văpaia aceasta.”
 25 „Fiule” i-a răspuns Avraam „adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângîiat, iar tu ești chinuit.
 26 Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa că cei ce ar avea să treacă de aici la voi sau de acolo la noi să nu poată.”
 27 Bogatul a zis: „Rogu-te, deci, părinte Avraame, să trimiți pe Lazăr în casa tatălui meu;
 28 căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.”
 29 Avraam a răspuns: „Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.”
 30 „Nu, părinte Avraame” a zis el „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.”
 31 Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”

- Luca 17:1 Isus a zis ucenicilor Săi: „Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!
 2 Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât, și să fie aruncat în mare, decât să facă pe unul din acești micuți să păcătuiască.
 3 Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, mustră-l! Și dacă-i pare rău, iartă-l!
 4 Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice: „Îmi pare rău!” -să-l ierți.
 5 Apostolii au zis Domnului: „Mărește-ne credința!”
 6 Și Domnul a zis: „Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia: „Desrădăcinează-te și sădește-te în mare” și v-ar asculta.
 7 Cine dintre voi, dacă are un rob, care ară sau paște oile, îi va zice, când vine de la câmp: „Vino îndată, și zezi la masă?”
 8 Nu-i va zice mai degrabă: „Gătește-mi să mănânc, încinge-te, și slujește-mi până voi mânca și voi bea eu; după aceea, vei mânca și vei bea și tu?”
 9 Va rămâne el îndatorat față de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred.
 10 Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: „Suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem.”
 11 Isus mergea spre Ierusalim, și a trecut printre Samaria și Galilea.
 12 Pe când intra într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși. Ei au stat departe,
 13 și-au ridicat glasul, și au zis: „Isuse, Învățătorule, ai milă de noi!”
 14 Când i-a văzut Isus, le-a zis: „Duceți-vă și arătați-vă preoților!” Și pe când se duceau, au fost curățiți.
 15 Unul din ei, când s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare.
 16 S-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus, și I-a mulțumit. Era Samaritean.
 17 Isus a luat cuvântul și a zis: „Oare n-au fost curățiți toți cei zece? Dar ceilalți nouă, unde Sunt?”
 18 Nu s-a găsit decât străinul acesta să se întorcă și să dea slavă lui Dumnezeu?”
 19 Apoi i-a zis: „Scoală-te și pleacă; credința ta te-a mântuit.”
 20 Fariseii au întreat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile.
 21 Nu se va zice: „Uite-o aici” sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.”
 22 Și a zis ucenicilor: „Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului omului, și n-o veți vedea.
 23 Vi se va zice: „Iată-L aici, iată-L acolo!” Să nu vă duceți, nici să nu-i urmați.
 24 Căci, cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa.
 25 Dar mai întâi trebuie să sufere multe, și să fie lepădat de neamul acesta.
 26 Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului:
 27 mâncău, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.
 28 Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncău, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;
 29 dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți.
 30 Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.
 31 În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei, și își va avea vasele în casă, să nu se pogoare să le ia; și cine va fi pe câmp, de asemenea, să nu se mai întorcă.
 32 Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot.
 33 Oricine va căuta să-și scape viața, o va pierde; și oricine o va pierde, o va găsi.
 34 Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat;
 35 două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată.
 36 Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”
 37 Ucenicii L-au întreat: „Unde, Doamne?” Iar El a răspuns: „Unde va fi trupul acolo se vor strânge vulturii.”

- Luca 18:1 Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat, și să nu se lase.
 2 El le-a zis: „Într-o cetate era un judecător, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.
 3 În cetatea aceea era și o văduvă, care venea des la el, și-i zicea: „Fă-mi dreptate în cearta cu pîrîșul meu.”
 4 Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, și-a zis: „Măcar că de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,
 5 totuși, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.”
 6 Domnul a adăugat: „Auziți ce zice judecătorul nedrept?
 7 Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, cu toate că zăbovește față de ei?
 8 Vă spun că le va face dreptate în curând. Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?”
 9 A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înșiși că Sunt neprihăniți, și disprețuiau pe ceilalți.
 10 „Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era Fariseu, și altul vameș.
 11 Fariseul sta în picioare, și a început să se roage în sine astfel: „Dumnezeule, Îți mulțămesc că nu Sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta.
 12 Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele.”
 13 Vameșul sta departe, și nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept, și zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!”

14 Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a pogorât acasă socotit neprihănit decât celalt. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și oricine se smerește, va fi înălțat.”

Ioan 10:22 În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul Înnoirii Templului. Era iarna.

23 Și Isus Se plimba prin Templu, pe sub pridvorul lui Solomon.

24 Iudeii L-au înconjurat, și I-au zis: „Până când ne tot ții sufelele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.”

25 „V-am spus” le-a răspuns Isus „și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.

26 Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu Sunteți din oile Mele.

27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.

28 Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.

29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.

30 Eu și Tatăl una Suntem.”

31 Atunci Iudeii iarăși au luat pietre ca să-Lucidă.

32 Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?”

33 Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.”

34 Isus le-a răspuns: „Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: Sunteți dumnezei?”

35 Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, și Scriptura nu poate fi desființată,

36 cum ziceți voi că hulesc Eu pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!”

37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine și Eu Sunt în Tatăl.”

39 La auzul acestor vorbe, căutau iarăși să-L prindă; dar El a scăpat din mâinile lor.

40 Isus S-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. Și a rămas acolo.

41 Mulți veneau la El, și ziceau: „Ioan n-a făcut nici un semn; dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat.”

42 Și mulți au crezut în El în locul acela.

6. SLUJIREA DIN PEREEA (DINCOLO DE IORDAN) ȘI ÎNTOARCEREA ÎN IERUSALIM DE PESAH

Matei 19:1 După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, a plecat din Galilea, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.

2 După El au mers multe gloate; și acolo a vindecat pe cei bolnavi.

3 Fariseii au venit la El, și, ca să-L ispitească, I-au zis: „Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?”

4 Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască,

5 și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup?”

6 Așa că nu mai Sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

7 „Pentru ce dar” I-au zis ei „a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de despărțire, și s-o lase?”

8 Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început n-a fost așa.

9 Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, în afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”

10 Ucenicii Lui I-au zis: „Dacă astfel stă lucrul cu bărbatul și nevasta lui, nu este de folos să se însoare.”

11 El le-a răspuns: „Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat.

12 Fiindcă Sunt fameni, care s-au născut așa din pântecele maicii lor; Sunt fameni, care au fost făcuți fameni de oameni; și Sunt fameni, care singuri s-au făcut fameni pentru Împărăția cerurilor. Cine poate să primească lucrul acesta, să-l primească.”

Marcu 10:1 Isus a plecat de acolo, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s-au adunat din nou la El; și, după obiceiul Său, a început iarăși să-i învețe.

2 Au venit la El Fariseii; și, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta.

3 Drept răspuns, El le-a zis: „Ce v-a poruncit Moise?”

4 „Moise” au zis ei „a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărțire, și s-o lase.”

5 Isus le-a zis: „Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta.

6 Dar de la începutul lumii „Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.

7 De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevastă-sa.

8 Și cei doi vor fi un singur trup.” Așa că nu mai Sunt doi, ci Sunt un singur trup.

9 Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

10 În casă, ucenicii L-au întrebat iarăși asupra celor de mai sus.

11 El le-a zis: „Oricine își lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă, preacurvește față de ea;

12 și dacă o nevastă își lasă bărbatul, și ia pe altul de bărbat, preacurvește.”

Matei 19:13 Atunci I-au adus niște copilași, ca să-și pună mâinile peste ei, și să Se roage pentru ei. Dar ucenicii îi certau.

14 Și Isus le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriti, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.”

15 După ce Și-a pus mâinile peste ei, a plecat de acolo.

Marcu 10:13 I-au adus niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau.

14 Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat, și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriti; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.

15 Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!”

16 Apoi i-a luat în brațe, și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.

Luca 18:15 I-au adus și niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, când au văzut lucrul acesta, au certat pe aceia care-i aduceau.

16 Isus a chemat la Sine pe copilași și a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriti; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.

17 Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea.”

Ioan 11:1 Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav.

2 Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir, și I-a șters picioarele cu părul ei, și Lazăr cel bolnav era fratele ei.

3 Surorile au trimis la Isus să-i spună: „Doamne, iată că acela pe care-l iubești, este bolnav.”

4 Dar Isus, când a auzit vestea aceasta, a zis: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.”

5 Și Isus o iubea pe Marta, și pe sora ei, și pe Lazăr.

- 6 Deci, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era;
7 și în urmă a zis ucenicilor: „Haide să ne întoarcem în Iudea.”
8 „Învățătorule” I-au zis ucenicii „acum de curând căutau Iudeii să Teucidă cu pietre, și Te întorci în Iudea?”
9 Isus a răspuns: „Nu Sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește, pentru că vede lumina lumii acesteia;
10 dar dacă umblă noaptea, se poticnește, pentru că n-are lumina în el.”
11 După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn.”
12 Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.”
13 Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn.
14 Atunci Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit.”
15 „Și mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.”
16 Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalți ucenici: „Haide să mergem și noi să murim cu El!”
Marcu 10:17 Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui, și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”
18 „Pentru ce Mă numești bun?” i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.”
19 Cunoști poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”
20 El I-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.”
21 Isus S-a uitat țintă la el, I-a iubit, și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă.”
22 Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuții.
23 Isus S-a uitat împrejurul Lui și a zis ucenicilor Săi: „Cît de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!”
24 Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Fiilor, cât de anevoie este pentru cei ce se încred în bogății, să intre în Împărăția lui Dumnezeu!
25 Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu!”
26 Ucenicii au rămas și mai uimiți, și au zis unii către alții: „Cine poate atunci să fie mântuit?”
27 Isus S-a uitat țintă la ei, și le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile Sunt cu putință la Dumnezeu.”
28 Petru a început să-I zică: „Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat.”
29 Isus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă sau frați sau surori sau tată sau mamă sau nevastă sau copii sau holde, pentru Mine și pentru Evanghelie,
30 și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața veșnică.
31 Mulți din cei dintâi vor fi cei de pe urmă, și mulți din cei de pe urmă vor fi cei dintâi.”
Matei 19:16 Atunci s-a apropiat de Isus un om, și I-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?”
17 El i-a răspuns: „Dece mă întreb: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.”
18 „Cari?” I-a zis el. Și Isus i-a răspuns: „Să nu ucizi; să nu preacurvești; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.”
20 Tânărul I-a zis: „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?”
21 „Dacă vrei să fii desăvârșit” i-a zis Isus „du-te de vinde ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer! Apoi vino, și urmează-Mă.”
22 Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe avuții.
23 Isus a zis ucenicilor Săi: „Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în Împărăția cerurilor.
24 Vă mai spun iarăși că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.”
25 Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au rămas uimiți de tot, și au zis: „Cine poate, atunci să fie mântuit?”
26 Isus S-a uitat țintă la ei, și le-a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile Sunt cu putință.”
27 Atunci Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Iată că noi am lăsat tot, și Te-am urmat; ce răsplată vom avea?”
28 Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că, atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați urmat, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie, și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.
29 Și ori și cine a lăsat case sau frați sau surori sau tată sau mamă sau nevastă sau feciori sau holde, pentru Numele Meu, va primi însutit, și va moșteni viața veșnică.
30 Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei dintâi.”
- Matei 20:1** Fiindcă Împărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, care a ieșit dis-de-dimineată, să-și tocmească lucrători la vie.
2 S-a învoit cu lucrătorii cu câte un leu pe zi, și i-a trimis la vie.
3 A ieșit pela ceasul al treilea, și a văzut pe alții stând în piață fără lucru.
4 „Duceți-vă și voi în via mea” le-a zis el „și vă voi da ce va fi cu dreptul.” Și s-au dus.
5 A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea, și a făcut la fel.
6 Când a ieșit pela ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață, și le-a zis: „De ce stați aici toată ziua fără lucru?”
7 Ei i-au răspuns: „Pentru că nu ne-a tocmnit nimeni.” „Duceți-vă și voi în via mea” le-a zis el „și veți primi ce va fi cu dreptul.”
8 Seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: „Cheamă pe lucrători, și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă, până la cei dintâi.
9 Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, și au luat fiecare câte un leu.
10 Când au venit cei dintâi, socoteau că vor primi mai mult; dar au primit și ei tot câte un leu de fiecare.
11 După ce au primit banii, cărteau împotriva gospodarului,
12 și ziceau: „Aceștia de pe urmă n-au lucrat decât un ceas, și la plată i-ai făcut deopotrivă cu noi, care am suferit greul și zăduful zilei.”
13 Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: „Prietene, ție nu-ți fac nici o nedreptate; nu te-ai tocmnit cu mine cu un leu?
14 Ia-ți ce ție se cuvine, și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă ca și ție.
15 Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu Sunt bun?”
16 Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintâi, și cei dintâi vor fi cei din urmă; pentru că mulți Sunt chemați, dar puțini Sunt aleși.”
Luca 18:18 Un fruntaș a întrebat pe Isus: „Bunule Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?”
19 „Pentru ce Mă numești bun?” i-a răspuns Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.”

20 Știi poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”

21 „Toate aceste lucruri” I-a zis el „le-am păzit din tinerețea mea.”

22 Când a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, și vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă.”

23 Când a auzit el aceste cuvinte, s-a întristat de tot; căci era foarte bogat.

24 Isus a văzut că s-a întristat de tot și a zis: „Cît de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

25 Fiindcă mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu.”

26 Cei ce-L ascultau, au zis: „Atunci cine poate fi mântuit?”

27 Isus a răspuns: „Ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu.”

28 Atunci Petru a zis: „Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat.”

29 Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să-și fi lăsat casa sau nevasta sau frații sau părinții sau copiii, pentru Împărăția lui Dumnezeu,

30 și să nu primească mult mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, viața veșnică.”

Marcu 10:32 Ei erau pe drum și se suiau la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburați, și mergeau îngrozii după El. Isus a luat iarăși la El pe cei doisprezece și a început să le vorbească despre lucrurile care aveau să I se întâmple.

33 „Iată” a zis El „ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte, și-L vor da în mâinile Neamurilor,

34 care își vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiiele, Îl vor scuipa și-L vor omorâ; dar, după trei zile, va învia.”

Matei 20:17 Pe când Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici, și le-a zis:

18 „Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte,

19 și-L vor da în mâinile Neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească; dar a treia zi va învia.”

Luca 18:31 Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece, și le-a zis: „Iată că ne suim la Ierusalim, și tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul omului, se va împlini.

32 Căci va fi dat în mâna Neamurilor; Îl vor batjocori, Îl vor ocări, Îl vor scuipa;

33 și, după ce-L vor bate cu nuiiele, Îl vor omorâ, dar a treia zi va învia.”

34 Ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă pentru ei, și nu pricepeau ce le spunea Isus.

Matei 20:20 Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei, și I s-a închinat, vrând să-I facă o cerere.

21 El a întreat-o: „Ce vrei?” „Poruncește” I-a zis ea „ca, în Împărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta.”

22 Drept răspuns Isus a zis: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu, și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” „Putem” I-au zis ei.

23 Și El le-a răspuns: „Este adevărat că veți bea paharul Meu, și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu: dar a ședea la dreapta și la stânga Mea, nu atîrnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.”

24 Cei zece, când au auzit, s-au mâniat pe cei doi frați.

25 Isus i-a chemat, și le-a zis: „Știți că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.

26 Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

27 și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob.

28 Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”

Marcu 10:35 Fiii lui Zebedei, Iacov și Ioan, au venit la Isus și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să ne faci ce-Ți vom cere.”

36 El le-a zis: „Ce voiți să vă fac?”

37 „Dă-ne” I-au zis ei „să ședem unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, când vei fi îmbrăcat în slava Ta.”

38 Isus le-a răspuns: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?”

39 „Putem” au zis ei. Și Isus le-a răspuns: „Este adevărat că paharul pe care-l voi bea Eu, îl veți bea, și cu botezul cu care voi fi botezat Eu, veți fi botezați;

40 dar cinstea de a ședea la dreapta sau la stânga Mea, nu atîrnă de Mine s-o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru care a fost pregătită.”

41 Cei zece, când au auzit lucrul acesta, au început să se mânie pe Iacov și pe Ioan.

42 Isus i-a chemat la El, și le-a zis: „Știți că cei priviți drept cărmuitori ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.

43 Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

44 și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie robul tuturor.

45 Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!”

Luca 18:35 Pe când Se apropia Isus de Ierihon, un orb ședea lângă drum și cerșea.

36 Când a auzit norodul trecând, a întreat ce este.

37 I-au spus: „Trece Isus din Nazaret.”

38 Și el a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

39 Cei ce mergeau înainte, îl certau să tacă; dar el țipa și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

40 Isus S-a oprit, și a poruncit să-l aducă la El; și, după ce s-a apropiat, I-a întreat:

41 „Ce vrei să-ți fac?” „Doamne” a răspuns el „să-mi capăt vederea.”

42 Și Isus i-a zis: „Capătă-ți vederea. Credința ta te-a mântuit.”

43 Numai decît, orbul și-a căpătat vederea, și a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu. Tot norodul, când a văzut cele întâmplătoare, a dat laudă lui Dumnezeu.

Matei 20:29 Când au ieșit din Ierihon, o mare gloată a mers după Isus.

30 Și doi orbi ședeau lângă drum. Ei au auzit că trece Isus, și au început să strige: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”

31 Gloata îi certa să tacă. Dar ei mai tare strigau: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”

32 Isus S-a oprit, i-a chemat, și le-a zis: „Ce vreți să vă fac?”

33 „Doamne” I-au zis ei „să ni se deschidă ochii!”

34 Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, și îndată orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El.

Marcu 10:46 Au ajuns la Ierihon. Și pe când ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, ședea jos lângă drum, și cerea de milă.

47 El a auzit că trece Isus din Nazaret, și a început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

48 Mulți îl certau să tacă; dar el și mai tare striga: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

49 Isus S-a oprit și a zis: „Chemați-I!” Au chemat pe orb, și i-au zis: „Îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă.”

50 Orbul și-a aruncat haina; a sărit, și a venit la Isus.

51 Isus a luat cuvântul, și i-a zis: „Ce vrei să-ți fac?” „Rabuni” I-a răspuns orbul „să capăt vederea.”

52 Și Isus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mântuit.” Îndată orbul și-a căpătat vederea, și a mers pe drum după Isus.

Luca 19:1 Isus a intrat în Ierihon, și trecea prin cetate.

2 Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor,

3 căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură.

4 A alergat înainte, și s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă.

5 Isus, când a ajuns la locul acela, și-a ridicat ochii în sus, și i-a zis: „Zachee, dă-te jos de grabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.”

6 Zacheu s-a dat jos în grabă, și L-a primit cu bucurie.

7 Când au văzut lucrul acesta, toți cîrteau și ziceau: „A intrat să găzduiască la un om păcătos!”

8 Dar Zacheu a stat înaintea Domnului, și I-a zis: „Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.”

9 Isus i-a zis: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam.

10 Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

11 Pe când ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată.

12 Deci a zis: „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă.

13 A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli (Grecește: mine.), și le-a zis: „Puneți-i în negoț până mă voi întoarce.”

14 Dar cetățenii lui îl urau; și au trimis după el o solie să-i spună: „Nu vrem ca omul acesta să împărătească peste noi.”

15 Când s-a întors înapoi, după ce își luase împărăția, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cât câștigase fiecare cu ei din negoț.

16 Cel dintâi a venit, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus zece poli.”

17 El i-a zis: „Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cârmuirea a zece cetăți.”

18 A venit al doilea, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus cinci poli.”

19 El i-a zis și lui: „Primește și tu cârmuirea a cinci cetăți.”

20 A venit un altul, și i-a zis: „Doamne, iată-ți polul pe care l-am păstrat învelit într-un ștergar;

21 căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; iei ce n-ai pus, și seceri ce n-ai semănat.”

22 Stăpânul i-a zis: „Rob rău; te voi judeca după cuvintele tale. Știi că Sunt un om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am semănat;

23 atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentruca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobîndă?”

24 Apoi a zis celor ce erau de față: „Luați-i polul, și dați-l celui ce are zece poli.”

25 „Doamne” i-au zis ei „el are zece poli.”

26 Iar el le-a zis: „Vă spun că celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.

27 cât despre vrăjmașii mei, care n-au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i încoace, și tăiați-i înaintea mea.”

28 După ce a vorbit astfel, Isus a pornit în frunte și Se suia spre Ierusalim.

Ioan 11:17 Când a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormânt.

18 Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,

19 Mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pentru moartea fratelui lor.

20 Când a auzit Marta că vine Isus, I-a ieșit înainte; iar Maria ședea în casă.

21 Marta i-a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!

22 Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.”

23 Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”

24 „Știu” I-a răspuns Marta „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

25 Isus i-a zis: „Eu Sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

26 Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”

27 „Da, Doamne” I-a zis ea „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.”

28 După ce a spus aceste vorbe, s-a dus și a chemat în taină pe soră-sa Maria, și i-a zis: „A venit Învățătorul și te cheamă.”

29 Maria, cum a auzit, s-a sculat iute, și s-a dus la El.

30 Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta.

31 Iudeii, care erau cu Maria în casă și o mângâiau, când au văzut-o sculîndu-se iute și ieșind afară, au mers după ea, căci ziceau: „Se duce la mormânt, ca să plângă acolo.”

32 Maria, când a ajuns unde era Isus, și L-a văzut, s-a aruncat la picioarele Lui, și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu.”

33 Isus, când a văzut-o plângând, pe ea și pe Iudeii care veniseră cu ea, S-a înfiorat în duhul Lui, și S-a tulburat.

34 Și a zis: „Unde l-ați pus?” „Doamne” I-au răspuns ei „vino și vezi.”

35 Isus plângea.

36 Atunci Iudeii au zis: „Iată cât îl iubea de mult!”

37 Și unii din ei au zis: „El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?”

38 Isus S-a înfiorat din nou în Sine, și S-a dus la mormânt. Mormântul era o peșteră, la intrarea căreia era așezată o piatră.

39 „Dați piatra la o parte” a zis Isus. Marta, sora mortului, I-a zis: „Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile.”

40 Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”

41 Au luat, deci, piatra din locul unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a zis: „Tată, Îți mulțămesc că M-ai ascultat.

42 Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis.”

43 După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: „Lazăre, vino afară!”

44 Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fișii de pânză, și cu fața înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: „Deslegați-l, și lăsați-l să meargă.”

45 Mulți din Iudeii, care veniseră la Maria, când au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.

46 Dar unii din ei s-au dus la Farisei, și le-au spus ce făcuse Isus.

47 Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au adunat Soborul, și au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni.

48 Dacă-L lășăm așa, toți vor crede în El, și vor veni Romanii și ne vor nimici și locul nostru și neamul.”

49 Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic;

50 oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?”

51 Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a proorocit că Isus avea să moară pentru neam.

52 Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

53 Din ziua aceea, au Hotărât să-L omoare.

- 54 De aceea Isus nu mai umbla pe față printre Iudei; ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim; și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.
- 55 Paștele Iudeilor erau aproape. Și mulți oameni din ținutul acela s-au suit la Ierusalim, înainte de Paște, ca să se curățească.
- 56 Ei căutau pe Isus, și vorbeau unii cu alții în Templu: „Ce credeți? N-are să vină la praznic?”
- 57 Iar preoții cei mai de seamă și Fariseii porunciseră că, dacă va ști cineva unde este, să le dea de știre ca să-L prindă. Maria îi toarnă mir pe picioare.
- Ioan 12:1** Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort, și pe care îl înviase din morți.
- 2 Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce ședea la masă cu El.
- 3 Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus, și I-a șters picioarele cu părul ei; și s-a umplut casa de mirosul mirului.
- 4 Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis:
- 5 „De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei, și să se fi dat săracilor?”
- 6 Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț, și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în ea.
- 7 Dar Isus a zis: „Las-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele.
- 8 Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.”
- 9 O mare mulțime de Iudei au aflat că Isus era în Betania; și au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți.
- 10 Preoții cei mai de seamă au hotărât să omoare și pe Lazăr,
- 11 căci din pricina lui mulți Iudei plecau de la ei și credeau în Isus.
- Matei 26:6** Când era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul,
- 7 s-a apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu mir foarte scump; și, pe când sta El la masă, ea a turnat mirul pe capul Lui.
- 8 Ucenicilor le-a fost necaz, când au văzut lucrul acesta, și au zis: „Ce rost are risipa aceasta?
- 9 Mirul acesta s-ar fi putut vinde foarte scump, și banii să se dea săracilor.”
- 10 Când a auzit Isus, le-a zis: „De ce faceți supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine.
- 11 Pentru că pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
- 12 Dacă a turnat acest mir pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii Mele pentru îngropare.
- 13 Adevărat vă spun că ori unde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”
- 14 Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă,
- 15 și le-a zis: „Ce vreți să-mi dați, și-L voi da în mâinile voastre?” Ei i-au cântărit treizeci de arginți.
- 16 Din clipa aceea, Iuda căuta un prilej nimerit, ca să dea pe Isus în mâinile lor.
- Marcu 14:3** Pe când ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus.
- 4 Unora dintre ei le-a fost necaz, și ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir?
- 5 Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei (Grecește: dinari.), și să se dea săracilor.” Și le era foarte necaz pe femeia aceea.
- 6 Dar Isus le-a zis: „Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine;
- 7 căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, și le puteți face bine oricând voiți: dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
- 8 Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.
- 9 Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”
- 10 Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la preoții cei mai de seamă, ca să le vândă pe Isus.
- 11 Când au auzit ei lucrul acesta, s-au bucurat, și i-au fâgăduit bani. Și Iuda căuta un prilej nimerit, ca să-L dea în mâinile lor.
- Luca 22:3** Dar Satana a intrat în Iuda, zis și Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.
- 4 Iuda s-a dus să se înțeleagă cu preoții cei mai de seamă și cu căpeteniile străjerilor Templului cum să-L dea în mâinile lor.
- 5 Ei s-au bucurat, și au căzut la învoială să-i dea bani.
- 6 După ce le-a fâgăduit că li-L va da în mâni, Iuda căuta un prilej nimerit să dea pe Isus în mâinile lor, fără știrea norodului.
- Ioan 12:12** A doua zi, o gloată mare, care venise la praznic, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim,
- 13 a luat ramuri de finic, și I-a ieșit în întâmpinare, strigând: „Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!”
- 14 Isus a găsit un măgăruș, și a încălecat pe el, dupăcum este scris:
- 15 „Nu te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mânzul unei măgărițe.”
- 16 Ucenicii Lui n-au înțeles aceste lucruri de la început; dar, după ce a fost proslăvit Isus, și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El, și că ei le împliniseră cu privire la El.
- 17 Toți cei ce fuseseră împreună cu Isus, când chemase pe Lazăr din mormânt și-l înviase din morți, mărturiseau despre El.
- 18 Și norodul I-a ieșit în întâmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta.
- 19 Fariseii au zis, deci, între ei: „Vedeți că nu câștigați nimic: iată că lumea se duce după El!”
- Matei 21:1** Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,
- 2 și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.
- 3 Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite.”
- 4 Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice:
- 5 „Spuneți fiicei Sionului: „Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.”
- 6 Ucenicii s-au dus, și au făcut cum le poruncise Isus.
- 7 Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra.
- 8 Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci, și le presărau pe drum.
- 9 Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: „Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!”
- 10 Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, și fiecare zicea: „Cine este acesta?”
- 11 „Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii” răspundeau noroadele.
- Marcu 11:1** Când s-au apropiat de Ierusalim, și au fost lângă Betfaghe și Betania, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi,
- 2 și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră: îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat pe care n-a încălecat încă nici un om; dezlegați-l și aduceți-Mi-l.

- 3 Dacă vă va întreba cineva: „Pentru ce faceți lucrul acesta?” să răspundeți: „Domnul are trebuință de el. Și îndată îl va trimite înapoi aici.”
- 4 Ucenicii s-au dus, au găsit măgărușul legat afară lângă o ușă, la cotitura drumului, și l-au dezlegat.
- 5 Unii din cei ce stăteau acolo, le-au zis: „Ce faceți? De ce dezlegați măgărușul acesta?”
- 6 Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat să plece.
- 7 Au adus măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el, și Isus a încălecat pe el.
- 8 Mulți oameni își așterneau hainele pe drum, iar alții presărau ramuri pe care le tăiaseră de pe câmp.
- 9 Cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după Isus, strigau: „Osana! Binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului!
- 10 Binecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte!”
- Luca 19:29** Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi,
- 30 și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat pe care n-a încălecat nimeni niciodată: dezlegați-l, și aduceți-Mi-l.
- 31 Dacă vă va întreba cineva: „Pentru ce-l dezlegați?” să-i spuneți așa: „Pentru că Domnul are trebuință de el.”
- 32 Cei ce fuseseră trimiseși, s-au dus și au găsit așa cum le spusese Isus.
- 33 Pe când dezlegau măgărușul, stăpânii lui le-au zis: „Pentru ce dezlegați măgărușul?”
- 34 Ei au răspuns: „Domnul are trebuință de el.”
- 35 Și au adus măgărușul la Isus. Apoi și-au aruncat hainele pe el, și au așezat pe Isus, călare deasupra.
- 36 Pe când mergea Isus, oamenii își așterneau hainele pe drum.
- 37 Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre pogorășul muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră.
- 38 Ei ziceau: „Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer, și slavă în locurile prea înalte!”
- 39 Unii Farisei, din norod, i-au zis lui Isus: „Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii!”
- 40 Și El a răspuns: „Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.”
- 41 Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea,
- 42 și a zis: „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele Sunt ascunse de ochii tăi.
- 43 Vor veni peste tine zile, când vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri, te vor împresura, și te vor strânge din toate părțile:
- 44 te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.”
- Marcu 11:11** Isus a intrat în Ierusalim, și S-a dus în Templu. După ce S-a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania, cu cei doisprezece.
- Marcu 11:12** A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a flămânzi.
- 13 A zărit de departe un smochin, care avea frunze, și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin, dar n-a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor.
- 14 Atunci a luat cuvântul și a zis smochinului: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” Și ucenicii au auzit aceste vorbe.
- Matei 21:18** Dimineața, pe când Se întorcea în cetate, I-a fost foame.
- 19 A văzut un smochin lângă drum, și S-a apropiat de el; dar n-a găsit decât frunze, și i-a zis: „Deacum încolo în veac să nu mai dea rod din tine!” Și pe dată smochinul s-a uscat.
- Marcu 11:15** Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei.
- 16 Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu.
- 17 Și-i învăța și zicea: „Oare nu este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile?” Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”
- Matei 21:12** Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,
- 13 și le-a zis: „Este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.” Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”
- 14 Niște orbi și șchiopi au venit la El în Templu, și El i-a vindecat.
- 15 Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au văzut minunile pe care le făcea, și pe copii strigând în Templu și zicând: „Osana, Fiul lui David!” s-au umplut de mânie.
- 16 Și I-au zis: „Auzi ce zic aceștia?” „Da” le-a răspuns Isus. „Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: „Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?”
- 17 Și, lăsându-i, a ieșit afară din cetate, și S-a îndreptat spre Betania, și a rămas acolo.
- Luca 19:45** În cele din urmă a intrat în Templu, și a început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în el.
- 46 Și le-a zis: „Este scris: „Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”
- Marcu 11:18** Preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui.
- Luca 19:47** Isus învăța în toate zilele pe norod în Templu. Și preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului căutau să-L omoare;
- 48 dar nu știau cum să facă, pentru că tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze.
- Marcu 11:19** Oridecâte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate.
- 20 Dimineața, când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini.
- 21 Petru și-a adus aminte de cele petrecute și i-a zis lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat, s-a uscat.”
- 22 Isus a luat cuvântul, și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu!
- 23 Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.
- 24 De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.
- 25 Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre.
- 26 Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.
- Matei 21:20** Ucenicii, când au văzut acest lucru, s-au mirat, și au zis: „Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?”
- 21 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoi, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia; ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: „Ridică-te de aici, și aruncă-te în mare” se va face.
- 22 Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.
- Marcu 11:27** S-au dus din nou în Ierusalim. Și, pe când Se plimba Isus prin Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii,

28 și I-au zis: „Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Și cine Ți-a dat puterea aceasta ca să le faci?”

29 Isus le-a răspuns: „Am să vă pun și Eu o întrebare; răspundeți-Mi la ea, și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

30 Botezul lui Ioan venea din cer ori de la oameni? Răspundeți-Mi!”

31 Ei însă vorbeau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din cer” va zice: „Dar de ce nu l-ați crezut?”

32 Și dacă vom răspunde: „De la oameni...” se temeau de norod, căci toți șocoteau că Ioan a fost într-adevăr un prooroc.

33 Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm.” Și Isus le-a zis: „Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.”

Luca 20:1 Într-una din acele zile, când învăța Isus norodul în Templu și propovăduia Evanghelia, au venit deodată la El preoții cei mai de seamă și cărturarii, cu bătrânii,

2 și I-au zis: „Spune-ne, cu ce putere faci Tu aceste lucruri sau cine Ți-a dat puterea aceasta?”

3 Drept răspuns, El le-a zis: „Am să vă pun și Eu o întrebare. Spuneți-Mi:

4 Botezul lui Ioan venea din cer sau de la oameni?”

5 Dar ei cugetau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din cer” va zice: „Atunci de ce nu l-ați crezut?”

6 Și dacă răspundem: „De la oameni” tot norodul ne va ucide cu pietre; căci este încredințat că Ioan era un prooroc.”

7 Atunci au răspuns că nu știu de unde venea botezul lui Ioan.

8 Și Isus le-a zis: „Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.”

Matei 21:23 Isus S-a dus în Templu; și, pe când învăța norodul, au venit la El preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului, și I-au zis: „Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, și cine Ți-a dat puterea aceasta?”

24 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă voi pune și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

25 Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer sau de la oameni?” Dar ei vorbeau între ei și ziceau: „Dacă vom răspunde: „Din cer” ne va spune: „Atunci de ce nu l-ați crezut?”

26 Și dacă vom răspunde: „De la oameni” ne temem de norod, pentru că toți șocotesc pe Ioan drept prooroc.”

27 Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm!” Și El, la rândul Lui, le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.

28 Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi, și i-a zis: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!”

29 „Nu vreau” i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău, și s-a dus.

30 S-a dus și la celălalt, și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: „Mă duc, doamnel!” Și nu s-a dus.

31 Care din amândoi a făcut voia tatălui său?” „Cel dintâi” au răspuns ei. Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.

32 Fiindcă Ioan a venit la voi umblând în calea neprihănirii, și nu l-ați crezut. Dar vameșii și curvele l-au crezut: și, cu toate că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți.

Matei 21:33 Ascultați o altă pildă. Era un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Apoi a dat-o unor vieri, și a plecat în altă țară.

34 Când a venit vremea roadelor, a trimis pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de rod.

35 Vierii au pus mâna pe robii lui, și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

36 A mai trimis alți robi, mai mulți decât cei dintâi; și vierii i-au primit la fel.

37 La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: „Vor primi cu cinste pe fiul meu!”

38 Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui.”

39 Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40 Acum, când va veni stăpânul viei, ce va face el vierilor aceloră?

41 Ei I-au răspuns: „Pe ticăloșii aceia ticălos îi va pierde, și via o va da altor vieri, care-i vor da rodirile la vremea lor.”

42 Isus le-a zis: „N-ați citit niciodată în Scripturi că: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?”

43 De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite.

44 Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.”

45 După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și Fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei,

46 și căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentru că ele îl șocoteau drept prooroc.

Marcu 12:1 Isus a început pe urmă să le vorbească în pilde. „Un om a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri și a plecat din țară.

2 La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să ia de la ei din roadele viei.

3 Vierii au pus mâna pe el, l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

4 A trimis iarăși la ei un alt rob; ei l-au rănit la cap, și l-au batjocorit.

5 A mai trimis un altul pe care l-au omorât; apoi a trimis mulți alții, dintre cari, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât.

6 Mai avea un singur fiu prea iubit; la urmă, l-a trimis și pe el la ei. „Vor primi cu cinste pe fiul meu!” zicea el.

7 Dar vierii aceia au zis între ei: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm, și moștenirea va fi a noastră.”

8 Și au pus mâna pe el, l-au omorât, și i-au aruncat trupul afară din vie.

9 Acum, ce va face stăpânul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, și via o va da altora.

10 Oare n-ați citit locul acesta din Scriptură: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului;

11 Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?”

12 Ei căutau să-L prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Și l-au lăsat, și au plecat.

Luca 20:9 Apoi a început să spună norodului pilda aceasta: „Un om a sădit o vie, a arendat-o unor vieri și a plecat într-o altă țară, pentru o vreme îndelungată.

10 La vremea rodurilor, a trimis la vieri un rob, ca să-i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

11 A mai trimis un alt rob; ei l-au bătut și pe acela, l-au batjocorit, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

12 A mai trimis un al treilea rob; ei l-au rănit și pe acela, și l-au scos afară.

13 Stăpânul viei a zis: „Ce să fac? Am să trimit pe fiul meu prea iubit; poate că îl vor primi cu cinste.”

14 Dar vierii, când l-au văzut, s-au sfătuit între ei, și au zis: „Iată moștenitorul; veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.”

15 Și l-au scos afară din vie, și l-au omorât. Acum, ce le va face stăpânul viei?

16 Va veni, va pierde pe vierii aceia, și via o va da altora.” Când au auzit ei cuvintele acestea, au zis: „Nicidecum!”

17 Dar Isus i-a privit drept în față și a zis: „Ce înseamnă cuvintele acestea, care au fost scrise: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului?”

18 Oricine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; și pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera?”

19 Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau să pună mâna pe El, chiar în ceasul acela, dar se temeau de norod. Pricepuseră că Isus spusese pilda aceasta împotriva lor.

Matei 22:1 Isus a luat cuvântul, și le-a vorbit iarăși în pilde. Și a zis:

2 „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a făcut nuntă fiului său.

3 A trimis pe robii săi să cheme pe cei poftiți la nuntă; dar ei n-au vrut să vină.

4 A trimis iarăși alți robi, și le-a zis: „Spuneți celor poftiți: „Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate Sunt gata, veniți la nuntă.”

5 Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria lui.

6 Ceialți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei, și i-au omorât.

7 Când a auzit împăratul s-a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea.

8 Atunci a zis robilor săi: „Nunta este gata; dar cei poftiți n-au fost vrednici de ea.

9 Duceți-vă, deci, la răspântiile drumurilor, și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi.”

10 Robii au ieșit la răspântii, au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni și răi, și odaia ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.

11 Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.

12 „Prieten” i-a zis el „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit.

13 Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Legăți-i mâinile și picioarele, și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrișnirea dinților.

14 Căci mulți Sunt chemați, dar puțini Sunt aleși.”

Matei 22:15 Atunci Fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.

16 Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, care I-au zis: „Învățătorule, știm că ești adevărat, și că înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-ți pese de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor.

17 Spune-ne, deci, ce crezi? Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?”

18 Isus, care le cunoștea vicleșugul, a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți, fățarnicilor?”

19 Arătați-Mi banul birului.” Și ei I-au adus un ban (Grecește: dinar.).

20 El i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui Sunt?”

21 „Ale Cezarului” I-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”

22 Mirați de cuvintele acestea, ei L-au lăsat, și au plecat.”

Marcu 12:13 Apoi au trimis la Isus pe unii din Farisei și din Irodiani, ca să-L prindă cu vorba.

14 Aceștia au venit, și I-au zis: „Învățătorule, știm că spui adevărul, și nu-ți pasă de nimeni; căci nu cauți la fața oamenilor, și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?”

15 Să plătim sau să nu plătim?” Isus le-a cunoscut fățarnicia, și le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un ban (Grecește: dinar.) ca să-l văd.”

16 I-au adus un ban; și Isus i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui Sunt?” „Ale Cezarului” I-au răspuns ei.

17 Atunci Isus le-a zis: „Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” Și se mirau foarte mult de El.

Luca 20:20 Au început să pândească pe Isus; și au trimis niște iscoditori, care se prefăceau că Sunt neprihăniți, ca să-L prindă cu vorba și să-L dea pe mâna stăpânirii și pe mâna puterii dregătorului.

21 Iscoditorii aceștia L-au întrebat: „Învățătorule, știm că vorbești și înveți pe oameni drept, și că nu cauți la fața oamenilor, ci-ți înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.

22 Se cuvine să plătim bir Cezarului sau nu?”

23 Isus le-a priceput viclenia, și le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți?”

24 Arătați-Mi un ban (Grecește: dinar.). Al cui chip, și ale cui slove Sunt scrise pe el?” „Ale Cezarului” au răspuns ei.

25 Atunci El le-a zis: „Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”

26 Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului; ci, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.

Matei 22:23 În aceeași zi, au venit la Isus Saducheeii, care zic că nu este înviere. Ei I-au pus următoarea întrebare:

24 „Învățătorule, Moise a zis: „Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său, și să-i ridice urmaș.”

25 Erau, deci, la noi șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit; și, fiindcă n-avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui.

26 Tot așa și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.

27 La urmă, după ei toți, a murit și femeia.

28 La înviere, nevasta căruia din cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă.

29 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30 Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

31 cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice:

32 „Eu Sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov?” Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți ci al celor vii.”

33 Noroadele, care ascultau, au rămas uimite de învățătura lui Isus.

Marcu 12:18 Saducheeii, care zic că nu este înviere, au venit la Isus și I-au pus următoarea întrebare:

19 „Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: „Dacă moare fratele cuiva, și-i rămâne nevasta fără să aibă copii, fratele său să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.”

20 Erau, deci, șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit fără să lase urmaș.

21 Al doilea a luat de nevastă pe văduvă, și a murit fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea.

22 Și nici unul din cei șapte n-a lăsat urmaș. După ei toți, a murit și femeia.

23 La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de nevastă.”

24 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciți voi, din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?”

25 Căci după ce vor învia din morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri.

26 În ce privește învierea morților, oare n-ați citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre „Rug” ce i-a spus Dumnezeu, când a zis: „Eu Sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?”

27 Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Tare vă mai rătăciți!”

Luca 20:27 Unii din Saducheeii, care zic că nu este înviere, s-au apropiat și au întrebat pe Isus:

28 „Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: „Dacă moare fratele cuiva, având nevastă, dar fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.”

29 Au fost, deci, șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit fără copii.

30 Pe nevasta lui, a luat-o al doilea; și a murit și el fără copii.

31 A luat-o și al treilea, și tot așa toți șapte; și au murit fără să lase copii.

32 La urma tuturor, a murit și femeia.

33 Deci, la înviere, nevasta căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toți șapte au avut-o de nevastă.”

34 Isus le-a răspuns: „Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită;

35 dar cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor și de învierea dintre cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita.

36 Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

37 Dar că morții înviază, a arătat însuși Moise, în locul unde este vorba despre „Rug” când numește pe Domnul: „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.”

38 Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți Sunt vii.”

39 Unii din cărturari au luat cuvântul, și au zis: „Învățătorule, bine ai zis.”

40 Și nu mai îndrăzneau să-I mai pună nici o întrebare.

Matei 22:34 Când au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s-au strâns la un loc.

35 Și unul din ei, un învățător al Legii, ca să-L ispitească, I-a pus întrebarea următoare:

36 „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”

37 Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău.”

38 „Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă.

39 Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

40 În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii.”

Marcu 12:28 Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine Saducheilor, a venit la El, și L-a întrebat: „Care este cea dintâi dintre toate poruncile?”

29 Isus i-a răspuns: „Cea dintâi este aceasta: „Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn;”

30 și: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta”; iată porunca dintâi.

31 Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.”

32 Cărturarul I-a zis: „Bine, Învățătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul în afară de El,

33 și că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul, și cu toată puterea, și a iubi pe aproapele ca pe sine, este mai mult decât toate arderile-de-tot și decât „toate jertfele.”

34 Isus a văzut că a răspuns cu pricepere, și i-a zis: „Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.” Și nimeni nu îndrăznea să-I mai pună întrebări.

Matei 22:41 Pe când erau strânși la un loc Fariseii, Isus i-a întrebat:

42 Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?” „Al lui David” I-au răspuns ei.

43 Și Isus le-a zis: „Cum atunci David, fiind însoțit de Duhul, Îl numește Domn, când zice:

44 „Domnul a zis Domnului Meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale?

45 Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui?”

46 Nimeni nu I-a putut răspunde un cuvânt. Și, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.

Marcu 12:35 Pe când învăța pe norod în Templu, Isus a zis: „Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David?

36 Însuș David, fiind însoțit de Duhul Sfânt, a zis: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.”

37 Deci chiar David Îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui?” Și gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.

Luca 20:41 Isus le-a zis: „Cum se zice că Hristosul este fiul lui David?

42 Căci însuși David zice în Cartea Psalmilor: „Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea,

43 până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.”

44 Deci David Îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui?”

Marcu 12:38 În învățătura pe care le-o dădea, Isus le zicea: „Păziți-vă de cărturari, cărora le place să umble în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe.

39 Ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi, și după locurile dintâi la ospete;

40 casele văduvelor le mănâncă, și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osîndă va veni peste ei.”

Luca 20:45 Atunci a zis ucenicilor Săi, în auzul întregului norod:

46 „Păziți-vă de cărturari, cărora le place să se plimbe în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe; ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi, și după locurile dintâi la ospete;

47 și casele văduvelor le mănâncă, în timp ce, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osîndă.”

Matei 23:1 Atunci Isus, pe când cuvânta gloatelor și ucenicilor Săi,

2 a zis: „Cărturarii și Fariseii șed pe scaunul lui Moise.

3 Deci toate lucrurile pe care vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac.

4 Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște.

5 Toate faptele lor le fac ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își fac filacteriile late, își fac poalele veșmintelor cu ciucuri lungi;

6 umblă după locurile dintâi la ospete, și după scaunele dintâi în sinagogi;

7 le place să le facă oamenii plecăciuni prin piețe, și să le zică: „Rabi! Rabi!”

8 Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți Sunteți frați.

9 Și „Tată” să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.

10 Să nu vă numiți „Dascăli”; căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul.

11 Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.

12 Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat.

13 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor: nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsați să intre.

14 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi mâncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi; de aceea veți lua o mai mare osîndă.

15 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și pământul, ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât Sunteți voi înșivă.

16 Vai de voi, povățuitori orbi, care ziceți: „Dacă jură cineva pe Templu, nu este nimic; dar dacă jură pe aurul Templului, este legat de jurământul lui.”

17 Nebuni și orbi! Care este mai mare: aurul sau Templul, care sfințește aurul?

18 „Dacă jură cineva pe altar, nu este nimic” „dar dacă jură pe darul de pe altar, este legat de jurământul lui.”

19 Nebuni și orbi! Care este mai mare: darul sau altarul, care sfințește darul?

20 Deci, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este deasupra lui;

21 cine jură pe Templu, jură pe el și pe Cel ce locuiește în el;

22 și cine jură pe cer, jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și pe Cel ce șade pe el.”

23 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.

- 24 Povățuitori orbi, care strecurăți țînțarul și înghițiți cămila!
- 25 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru Sunt pline de răpire și de necumpătate.
- 26 Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată.
- 27 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi Sunteți ca mormintele văruite, cari, pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru Sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurătenie.
- 28 Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru Sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.
- 29 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele proorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți, și ziceți: Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui proorocilor.
- 30 Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că Sunteți fiii celor ce au omorât pe prooroci.
- 31 Voi, deci, umpleți măsura părinților voștri!
- 32 Șerpi, pui de năpîrci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?
- 33 De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigoni din cetate în cetate;
- 34 ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, de la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia pe care l-ați omorât între Templu și altar.
- 35 Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta.
- 36 Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimeși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!
- 37 Iată că vi se lasă casa pustie;
- 38 căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când veți zice: „Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!”
- Marcu 12:41** Isus ședea jos în fața vistieriei Templului, și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, care erau bogați, aruncau mult.
- 42 A venit și o văduvă săracă, și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan.
- 43 Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie;
- 44 căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.”
- Luca 21:1** Isus și-a ridicat ochii, și a văzut pe niște bogați care își aruncau darurile în vistierie.
- 2 A văzut și pe o văduvă săracă, aruncând acolo doi bănuți.
- 3 Și a zis: „Adevărat vă spun, că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți ceilalți;
- 4 căci toți aceștia au aruncat la daruri din prisosul lor; dar ea a aruncat din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască.”
- Marcu 13:1** Când a ieșit Isus din Templu, unul din ucenicii Lui i-a zis: „Învățătorule, uită-Te ce pietre și ce zidiri!”
- 2 Isus i-a răspuns: „Vezi tu aceste zidiri mari? Nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată.”
- 3 Apoi a șezut pe muntele Măslinilor în fața Templului. Și Petru, Iacov, Ioan și Andrei, L-au întrebat deoparte:
- 4 „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri, și care va fi semnul când se vor împlini toate aceste lucruri?”
- 5 Isus a început atunci să le spună: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.
- 6 Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu Sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți.
- 7 Când veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă înspăimântați, căci lucrurile acestea trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul.
- 8 Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foamete și turburări. Aceste lucruri vor fi începutul durerilor.
- 9 Luați seama la voi înșivă. Au să vă dea pe mâna dubeoarelor judecătorești, și veți fi bătuiți în sinagogi; din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să le slujiți de mărturie.
- 10 Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.
- 11 Când vă vor duce să vă dea în mâinile lor, să nu vă îngrijorați mai dinainte cu privire la cele ce veți vorbi, ci să vorbiți orice vi se va da să vorbiți în ceasul acela; căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfânt.
- 12 Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorî.
- 13 Veți fi urțiți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.
- 14 Când veți vedea „urciunea pustiirii” stînd acolo unde nu se cade să fie, cine citește să înțeleagă-atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți.
- 15 Cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare, și să nu intre în casă, ca să-și ia ceva din ea.
- 16 Și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina.
- 17 Vai de femeile care vor fi însărcinate, și de cele ce vor da țîță în zilele acelea!
- 18 Rugați-vă ca lucrurile acestea să nu se întâmple iarna.
- 19 Pentru că în zilele acelea va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost de la începutul lumii pe care a făcut-o Dumnezeu, până azi, și cum nici nu va mai fi vreodată.
- 20 Și dacă n-ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n-ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleși.
- 21 Dacă vă va zice cineva atunci: „Iată, Hristosul este aici”, sau: „Iată-L acolo”, să nu-l credeți.
- 22 Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși. Ei vor face semne și minuni, ca să înșele, dacă ar fi cu putință, și pe cei aleși.
- 23 Păziți-vă, iată că vi le-am spus toate dinainte.
- 24 Dar, în zilele acelea, după necazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei,
- 25 stelele vor cădea din cer, și puterile care sunt în ceruri vor fi clătinate.
- 26 Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere și cu slavă.
- 27 Atunci va trimite pe îngerii Săi și va aduna pe cei aleși din cele patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea cerului.
- 28 Luați învățătură de la smochin prin pilda lui. Cînd mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, știți că vara este aproape.
- 29 Tot așa, cînd veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.
- 30 Adevărat vă spun, că nu va trece neamul acesta pînă nu se vor împlini toate aceste lucruri.
- 31 Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
- 32 Cît despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
- 33 Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți cînd va veni vremea aceea.
- 34 Se va întîmpla ca și cu un om plecat într-altă țară, care își lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui, și poruncește portarului să vegheze.
- 35 Vegheați dar, pentru că nu știți cînd va veni stăpînul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cîntarea cocoșilor, sau dimineața.

36 Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.

37 Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!”

Marcu 14:1 După două zile era praznicul Paștelor și al Azimilor. Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să prindă pe Isus cu vicleșug, și să-L omoare.

2 Căci ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca nu cumva să se facă tulburare în norod.”

Luca 21:5 Pe când vorbeau unii despre Templu, că era împodobit cu pietre frumoase și daruri, Isus a zis:

6 „Vor veni zile când, nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată.”

7 „Învățătorule” L-au întrebat ei „când se vor întâmpla toate aceste lucruri? Și care va fi semnul când se vor întâmpla aceste lucruri?”

8 Isus a răspuns: „Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Căci vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu Sunt Hristosul” și „Vremea se apropie.” Să nu mergeți după ei.

9 Când veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă înpăimântați; pentru că întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dar sfârșitul nu va fi îndată.

10 „Apoi” le-a zis El „un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății.

11 Pe alocurea vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciumi; vor fi arătări înpăimântătoare, și semne mari în cer.

12 Dar înainte de toate acestea, vor pune mâinile pe voi, și vă vor prizoni: vă vor da pe mâna sinagogelor, vă vor arunca în temnițe, vă vor țîrî înaintea împăraților și înaintea dregătorilor, din pricina Numelui Meu.

13 Aceste lucruri vi se vor întâmpla ca să fiți mărturie.

14 Țineți bine minte, să nu vă gândiți mai dinainte ce veți răspunde;

15 căci vă voi da o gură și o înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți potrivnicii voștri.

16 Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe mulți dintre voi.

17 Veți fi urîți de toți din pricina Numelui Meu.

18 Dar nici un păr din cap nu vi se va pierde.

19 Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.

20 Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.

21 Atunci, cei din Iudea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el.

22 Căci zilele acelea vor fi zile de războare, ca să se împlinescă tot ce este scris.

23 Vai de femeile care vor fi însărcinate, și de cele ce vor da țîță în acele zile! Pentru că va fi o strîmtorare mare în țară, și mânie împotriva norodului acestuia.

24 Vor cădea sub ascuțitul săbiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.

25 Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strîmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la azul urletului mării și al valurilor;

26 oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.

27 Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare.

28 Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”

29 Și le-a spus o pildă: „Vedeți smochinul și toți copacii.

30 Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape.

31 Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

32 Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri.

33 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

34 Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuiască inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră.

35 Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului.

36 Vegheați, deci, în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”

37 Ziua, Isus învăța pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de o petrecea în muntele care se cheamă muntele Măslinilor.

38 Și tot norodul venea dis-de-diminează la El în Templu, ca să-L asculte.

Luca 22:1 Praznicul azimilor, numit Paștele, se apropia.

2 Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau un mijloc cum să omoare pe Isus; căci se temeau de norod.

Matei 24:1 La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate clădirile Templului.

2 Dar Isus le-a zis: „Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată.”

3 El a șezut jos pe muntele Măslinilor. Și ucenicii Lui au venit la El la o parte, și I-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”

4 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.

5 Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu Sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți.

6 Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă înpăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci.

7 Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi.

8 Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.

9 Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorâ; și veți fi urîți de toate neamurile pentru Numele Meu.

10 Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții.

11 Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți.

12 Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.

13 Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.

14 Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.

15 De aceea, când veți vedea „urîciunea pustiirii” despre care a vorbit proorocul Daniel „așezată în locul Sfânt” -cine citește să înțeleagă!

16 atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți;

17 cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și ia lucrurile din casă;

- 18 și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și ia haina.
 19 Vai de femeile, care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țigă în zilele acelea!
 20 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.
 21 Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi.
 22 Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.
 23 Atunci dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici sau acolo” să nu-l credeți.
 24 Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.
 25 Iată, că v-am spus mai dinainte.
 26 Deci, dacă vă vor zice: „Iată-L în pustie” să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăițe ascunse” să nu credeți.
 27 Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.
 28 Oriunde va fi stârvul (Sau: hoit, mortăciune.), acolo se vor aduna vulturii.
 29 Îndată după acele zile de necaz „soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.”
 30 Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semnițele pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.
 31 El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.
 32 de la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădiția, știți că vara este aproape.
 33 Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.
 34 Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.
 35 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
 36 Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
 37 Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.
 38 În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie,
 39 și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.
 40 Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat.
 41 Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată.
 42 Vegheați, deci, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru.
 43 Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa.
 44 De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.
 45 Care este, deci, robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea Hotărâtă?
 46 Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!
 47 Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.
 48 Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: „Stăpânul meu zăbovește să vină!”
 49 Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănânce și să bea cu bețivii,
 50 stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe,
 51 îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plânsul și scrîșnirea dinților.

Matei 25:1 Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelarele, și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

- 2 Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.
 3 Cele nechibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn;
 4 dar cele înțelepte, împreună cu candelarele, au luat cu ele și untdelemn în vase.
 5 Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit.
 6 La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”
 7 Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele.
 8 Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele.”
 9 Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.”
 10 Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa.
 11 Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare, și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!”
 12 Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun, că nu vă cunosc!”
 13 Veghiați, deci, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.
 14 Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om, care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi, și le-a încredințat averea sa.
 15 Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.
 16 Îndată, cel ce primise cei cinci talanți, s-a dus, i-a pus în negoț, și a câștigat cu ei alți cinci talanți.
 17 Tot așa, cel ce primise cei doi talanți, a câștigat și el alți doi cu ei.
 18 Cel ce nu primise decât un talant, s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.
 19 După multă vreme, stăpânul robilor acelora s-a întors și le-a cerut scoteala.
 20 Cel ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți.”
 21 Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.”
 22 Cel ce primise cei doi talanți, a venit și el și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți.”
 23 Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”
 24 Cel ce nu primise decât un talant, a venit și el și a zis: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat, și strângi de unde n-ai vânturat;
 25 mi-a fost teamă, și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău!”
 26 Stăpânul său i-a răspuns: „Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat, și că strâng de unde n-am vânturat;
 27 prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobîndă ce este al meu!

- 28 Luați-i, deci, talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.
 29 Pentru că celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are, se va lua și ce are!
 30 Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
 31 „Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.
 32 Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;
 33 și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui.
 34 Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.
 35 Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit;
 36 am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.”
 37 Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut?
 38 Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat?
 39 Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?”
 40 Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.”
 41 Apoi va zice celor de la stânga Lui: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!
 42 Căci am fost flămând, și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau;
 43 am fost străin, și nu M-ați primit; am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine.”
 44 Atunci Îi vor răspunde și ei: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau fiindu-Ți sete sau străin sau gol sau bolnav sau în temniță, și nu Ți-am slujit?”
 45 Și El, drept răspuns, le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.”
 46 Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică.”

- Matei 26:1 După ce a isprăvit Isus toate cuvântările acestea, a zis ucenicilor Săi:
 2 „Știți că după două zile vor fi Paștele; și Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit!”
 3 Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului s-au strâns în curtea marelui preot care se numea Caiafa;
 4 și s-au sfătuit împreună, cum să prindă pe Isus cu viclesug, și să-L omoare.
 5 Dar ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă tulburare în norod.”

7. SĂRBĂTOAREA PESAH ÎN IERUSALIM ȘI ULTIMA CINĂ

- Ioan 12:20 Niște Greci dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,
 21 s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, și au zis: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus.”
 22 Filip s-a dus și a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip au spus lui Isus.
 23 Drept răspuns, Isus le-a zis: „A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.
 24 Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.
 25 Cine își iubește viața, o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru viața veșnică.
 26 Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde Sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.
 27 Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?... Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta!
 28 Tată, proslăvește Numele Tău!” Și din cer, s-a auzit un glas, care zicea: „L-am proslăvit, și-L voi mai proslăvi!”
 29 Norodul, care stătea acolo, și care auzise glasul, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: „Un înger a vorbit cu El!”
 30 Isus a răspuns: „Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi.
 31 Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.
 32 Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” -
 33 Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară.
 34 Norodul I-a răspuns: „Noi am auzit din Lege că Hristosul rămâne în veac; cum, deci, zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiu al omului?”
 35 Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric, nu știe unde merge.
 36 câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii.” Isus le-a spus aceste lucruri: apoi a plecat și S-a ascuns de ei.
 37 Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,
 38 ca să se împlinească vorba pe care o spusese proorocul Isaia: „Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Și cui a fost descoperită puterea brațului Domnului?”
 39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:
 40 „Le-a orbit ochii, și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”
 41 Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui, și a vorbit despre El.
 42 Totuș, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El; dar de frica Fariseilor nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă.
 43 Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.
 44 Iar Isus a strigat: „Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.
 45 Și cine Mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
 46 Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric.
 47 Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.
 48 Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osîndi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osîndi în ziua de apoi.
 49 Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc.
 50 Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea lucrurile pe care le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.”
Matei 26:17 În ziua dintâi a praznicului Azimilor, ucenicii au venit la Isus, și I-au zis: „Unde vrei să-Ți pregătim să mănânci Paștele?”

- 18 El le-a răspuns: „Duceți-vă în cetate la cutare om, și spuneți-i: „Învățătorul zice: „Vremea Mea este aproape; voi face Paștele cu ucenicii Mei în casa ta.”
- 19 Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus, și au pregătit Paștele.
- 20 Seara, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi.
- Marcu 14:12** În ziua dintâi a praznicului Azimilor, când jertfeau Paștele, ucenicii lui Isus I-au zis:
- 13 El a trimis pe doi din ucenicii Săi, și le-a zis: „Duceți-vă în cetate; acolo aveți să întâlniți un om ducând un ulcior cu apă; mergeți după el.
- 14 Unde va intra el, spuneți stăpânului casei: „Învățătorul zice: „Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănânc Paștele cu ucenicii Mei?”
- 15 Și are să vă arate o odaie mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți pentru noi.”
- 16 Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate, și au găsit așa cum le spusese El; și au pregătit Paștele.
- 17 Seara, Isus a venit cu cei doisprezece.
- Luca 22:7** Ziua praznicului Azimilor, în care trebuiau jertfite Paștele, a venit.
- 8 Și Isus a trimis pe Petru și pe Ioan, și le-a zis: „Duceți-vă de pregătiți-ne Paștele, ca să mâncăm.”
- 9 „Unde voiești să pregătim?” L-au întrebat ei.
- 10 El le-a răspuns: „Iată, când veți intra în cetate, vă va ieși înaintea un om, ducând un ulcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra,
- 11 și spuneți stăpânului casei: „Învățătorul îți zice: Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănânc Paștele cu ucenicii Mei?”
- 12 Și are să vă arate o odaie mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți Paștele.”
- 13 Ei au plecat, și au găsit așa cum le spusese El. Și au pregătit Paștele.
- 14 Când a sosit ceasul, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli.
- Ioan 13:1** Înainte de praznicul Paștelor, Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă îi iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.
- 2 În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,
- 3 Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâni, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce,
- 4 S-a sculat de la masă, S-a desbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar, și S-a încins cu el.
- 5 Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.
- 6 A venit, deci, la Simon Petru. Și Petru I-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”
- 7 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.”
- 8 Petru I-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!” Isus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.”
- 9 „Doamne” I-a zis Simon Petru „nu numai picioarele, dar și mâinile și capul!”
- 10 Isus i-a zis: „Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; și voi Sunteți curați, dar nu toți.”
- 11 Căci știa pe cel ce avea să-l vândă; de aceea a zis: „Nu Sunteți toți curați.”
- 12 După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?
- 13 Voi Mă numiți „Învățătorul și Domnul” și bine ziceți, căci Sunt.
- 14 Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi Sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
- 15 Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.
- 16 Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.
- 17 Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți.
- 18 Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: „Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.”
- 19 Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte ca să se întâmple, pentruca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu Sunt.
- 20 Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”
- Luca 22:24** Între apostoli s-a iscat și o ceartă, ca să știe care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare?
- 25 Isus le-a zis: „Împărății Neamurilor domnesc peste ele; și celor ce le stăpânesc, li se dă numele de binefăcători.
- 26 Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește.
- 27 Căci care este mai mare: cine stă la masă sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și Eu totuși, Sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.
- 28 Voi Sunteți aceia, care ați rămas neconținut cu Mine în încercările Mele.
- 29 De aceea vă pregătesc Împărăția, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie,
- 30 ca să mâncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea, și să ședeți pe scaune de domnie, ca să judecați pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.”
- Ioan 13:21** După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat în duhul Lui, a mărturisit și a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că unul din voi Mă va vinde.”
- 22 Ucenicii se uitau unii la alții, și nu înțelegeau despre cine vorbește.
- 23 Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sînul lui Isus.
- 24 Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus.
- 25 Și ucenicul acela s-a răzemat pe pieptul lui Isus, și I-a zis: „Doamne, cine este?”
- 26 Isus a răspuns: „Acela, căruia îi voi întinge bucată, și i-o voi da.” Și a întins o bucată, și a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul.
- 27 Cum a fost dată bucată, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: „Ce-ai să faci, fă repede.”
- 28 Dar nimeni din cei ce ședeau la masă, n-a înțeles pentru ce îi zisese aceste vorbe.
- 29 Unii credeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Isus voia să-i spună: „Cumpără ce ne trebuie pentru praznic;” sau îi porunca să dea ceva săracilor.
- 30 Iuda, după ce a luat bucată, a ieșit afară în grabă. Era noapte.
- Matei 26:21** Pe când mâncau, El a zis: „Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde.”
- 22 Ei s-au întristat foarte mult, și au început să-I zică unul după altul: „Nu cumva Sunt eu, Doamne?”
- 23 Drept răspuns, El le-a zis: „Cel ce a întins cu Mine mâna în blid, acela Mă va vinde.
- 24 Negreșit, Fiul omului Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!”
- 25 Iuda, vânzătorul, a luat cuvântul, și I-a zis: „Nu cumva Sunt eu, Învățătorule?” „Da” i-a răspuns Isus „tu ești!”
- 26 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și după ce a binecuvântat, a frânt-o, și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.”
- 27 Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el;
- 28 căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.

29 Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”

Marcu 14:18 Pe când ședeau la masă și mâncau, Isus a zis: „Adevărat vă spun că unul din voi, care mănâncă cu Mine, Mă va vinde.”

19 Ei au început să se întristeze, și să-I zică unul după altul: „Nu cumva Sunt eu?”

20 „Este unul din cei doisprezece” le-a răspuns El „și anume, cel ce întinge mâna cu Mine în blid.

21 Fiul omului, negreșit, Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el, să nu se fi născut.”

22 Pe când mâncau, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o, și le-a dat, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.”

23 Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el.

24 Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți.

25 Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.”

Luca 22:15 El le-a zis: „Am dorit mult să mănânc Paștele acestea cu voi înainte de patima Mea;

16 căci vă spun, că de acum încolo, nu le voi mai mânca, până la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu.”

17 Și a luat un pahar, a mulțumit lui Dumnezeu și a zis: „Luați paharul acesta, și împărțiți-l între voi;

18 pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.”

19 Apoi a luat pâine; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și le-a dat-o zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”

20 Tot astfel, după ce au mâncat, a luat paharul, și li l-a dat, zicând: „Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi.”

21 „Dar iată că mâna vânzătorului Meu este cu Mine la masa aceasta.

22 Negreșit, Fiul omului Se duce, după cum este rânduit. Dar vai de omul acela prin care este vândut El!”

23 Și au început să se întrebe unii pe alții cine din ei să fie acela care va face lucrul acesta.

1 Corinteni 11:23 Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine.

24 Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”

25 Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oricâte ori veți bea din el.”

Ioan 13:31 După ce a ieșit Iuda, Isus a zis: „Acum, Fiul omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost proslăvit în El.

32 Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, și Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuși, și-L va proslăvi îndată.

33 Copilașilor, mai Sunt puțin ca voi. Mă veți căuta, și, cum am spus Iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum.

34 Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

35 Prin aceasta vor cunoaște toți că Sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

36 „Doamne” I-a zis Simon Petru „unde Te duci?” Isus i-a răspuns: „Tu nu poți veni acum după Mine, unde Mă duc Eu; dar mai târziu vei veni.”

37 „Doamne” I-a zis Petru „de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine.”

38 Isus i-a răspuns: „Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat, îți spun, că nu va cânta cocoșul, până te vei lepăda de Mine de trei ori.

Matei 26:31 Atunci Isus le-a zis: „În noaptea aceasta, toți veți găsi în Mine o pricină de poticnire; căci este scris: „Voi bate Păstorul, și oile turmei vor fi risipite.”

32 Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea.”

33 Petru a luat cuvântul, și I-a zis: „Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.”

34 „Adevărat îți spun” i-a zis Isus „că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.”

35 Petru I-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.” Și toți ucenicii au spus același lucru.

Marcu 14:27 Isus le-a zis: „În noaptea aceasta toți veți avea un prilej de poticnire; pentru că este scris: „Voi bate Păstorul, și oile vor fi risipite.”

28 Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea.”

29 Petru i-a zis: „Chiar dacă toți ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea.”

30 Și Isus i-a zis: „Adevărat îți spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.”

31 Dar Petru I-a zis cu și mai multă tărie: „Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.” Și toți ceilalți au spus același lucru.

Luca 22:31 Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâu.

32 Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.”

33 „Doamne” I-a zis Petru „cu Tine Sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte.”

34 Și Isus i-a zis: „Petre, îți spun că nu va cânta astăzi cocoșul, până te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști.”

35 Apoi le-a mai zis: „Când v-am trimis fără pungă, fără traistă, și fără încălțăminte, ați dus voi lipsă de ceva? „De nimic” I-au răspuns ei.

36 Și El le-a zis: „Acum, dimpotrivă, cine are o pungă, s-o ia; cine are o traistă, de asemenea, s-o ia; și cine n-are sabie, să-și vândă haina, și să-și cumpere o sabie.

37 Căci vă spun că trebuie să se îplinească cu Mine aceste cuvinte scrise: „El a fost pus în numărul celor fărădelege.” Și lucrurile privitoare la Mine, Sunt gata să se îplinească.”

38 „Doamne” I-au zis ei „iată aici două săbii.” Și El le-a zis: „Destul!”

Ioan 14:1 Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine.

2 În casa Tatălui Meu Sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

3 Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde Sunt Eu, să fiți și voi.

4 Știți unde Mă duc, și știți și calea într-acolo.”

5 „Doamne” I-a zis Toma „nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea într-acolo?”

6 Isus i-a zis: „Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

7 Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.”

8 „Doamne” i-a zis Filip „arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.”

- 9 Isus i-a zis: „De atâta vreme Sunt cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: „Arată-ne pe Tatăl?”
- 10 Nu crezi că Eu Sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.
- 11 Credeți-Mă că Eu Sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.
- 12 Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl:
- 13 și ori ce veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
- 14 Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.
- 15 Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.
- 16 Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt mângâietor (Grecește: Paraclet, apărător, ajutor.), care să rămână cu voi în veac;
- 17 și anume, Duhul adevărului pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.
- 18 Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.
- 19 Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.
- 20 În ziua aceea, veți cunoaște că Eu Sunt în Tatăl Meu, că voi Sunteți în Mine, și că Eu Sunt în voi.
- 21 Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.”
- 22 Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: „Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?”
- 23 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.
- 24 Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.
- 25 V-am spus aceste lucruri cât mai Sunt cu voi.
- 26 Dar mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.
- 27 Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.
- 28 Ați auzit că v-am spus: „Mă duc, și Mă voi întoarce la voi.” Dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat că v-am zis: „Mă duc la Tatăl;” căci Tatăl este mai mare decât Mine.
- 29 Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți.
- 30 Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine;
- 31 dar vine, ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl, și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl. Sculați-vă, haidem să plecăm de aici!
- Matei 26:30** După ce au cântat cântarea, au ieșit în muntele Măslinilor.
- Marcu 14:26** După ce au cântat cântările de laudă, au ieșit în muntele Măslinilor.
- Luca 22:39** După ce a ieșit afară, S-a dus, ca de obicei, în muntele Măslinilor. Ucenicii Lui au mers după El.
- Ioan 15:1** Eu Sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul.
- 2 Pe orice mlădiță, care este în Mine și n-aduce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă.
- 3 Acum voi Sunteți curați, din pricina cuvântului pe care vi l-am spus.
- 4 Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. Dupăcum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți roadă, dacă nu rămâneți în Mine.
- 5 Eu Sunt Vița, voi Sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.
- 6 Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se uscă; apoi mlădițele uscate Sunt strânse, aruncate în foc, și ard.
- 7 Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.
- 8 Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.
- 9 Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.
- 10 Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.
- 11 V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.
- 12 Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.
- 13 Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.
- 14 Voi Sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.
- 15 Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.
- 16 Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.
- 17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.
- 18 Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră.
- 19 Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu Sunteți din lume, și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.
- 20 Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: „Robul nu este mai mare decât stăpânul său.” Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.
- 21 Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
- 22 Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum n-au nici o desvinovățire pentru păcatul lor.
- 23 Cine Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu.
- 24 Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat; dar acum le-au și văzut, și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.
- 25 Dar lucrul acesta s-a întâmplat ca să se împlinescă vorba scrisă în Legea lor: „M-au urât fără teme.”
- 26 Când va veni mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.
- 27 Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.

Ioan 16:1 V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere.

2 Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea când, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.

3 Și se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

- 4 V-am spus aceste lucruri, pentruca, atunci când le va veni ceasul să se împlinescă, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.
- 5 Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?”
- 6 Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.
- 7 Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.
- 8 Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.
- 9 În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;
- 10 în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea;
- 11 în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.
- 12 Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.
- 13 Când va veni mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.
- 14 El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.
- 15 Tot ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.
- 16 Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.”
- 17 La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: „Ce înseamnă cuvintele acestea: „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;” și: „Apoi iarăși peste puțină vreme Mă veți vedea?” Și: „Pentru că Mă duc la Tatăl?”
- 18 Ei ziceau deci: „Ce înseamnă aceasta: „Peste puțină vreme?” Nu știm ce vrea să spună.”
- 19 Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe, și le-a zis: „Vă întrebați între voi ce înseamnă cuvintele: „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;” și: „Apoi iarăși peste puțină vreme, Mă veți vedea?”
- 20 Adevărat, adevărat vă spun că, voi veți plânge și, vă veți tîrgui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.
- 21 Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.
- 22 Tot așa și voi: acum Sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.
- 23 În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat, vă spun că, orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.
- 24 Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.
- 25 V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.
- 26 În ziua aceea, veți cere în Numele Meu, și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.
- 27 Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit, și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.
- 28 Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl.”
- 29 Ucenicii Săi I-au zis: „Tată că acum vorbești deslușit, și nu spui nici o pildă.
- 30 Acum cunoaștem că știi toate lucrurile, și n-ai nevoie să Te întrebe cineva; de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.”
- 31 „Acum credeți?” le-a răspuns Isus.
- 32 „Tată că vine ceasul, și a și venit, când veți fi risipiți fiecare la ale lui; și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu Sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.
- 33 V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

- Ioan 17:1 După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,
- 2 după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor pe care I i-ai dat Tu.
- 3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.
- 4 Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.
- 5 Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.
- 6 Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău.
- 7 Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu, vine de la Tine.
- 8 Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.
- 9 Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că Sunt ai Tăi: -
- 10 tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău, este al Meu, și Eu Sunt proslăvit în ei.
- 11 Eu nu mai Sunt în lume, dar ei Sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum Suntem și noi.
- 12 Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și nici unul din ei n-a pierit, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura.
- 13 Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când Sunt încă în lume, ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.
- 14 Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu Sunt din lume, dupăcum Eu nu Sunt din lume.
- 15 Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.
- 16 Ei nu Sunt din lume, dupăcum nici Eu nu Sunt din lume.
- 17 Sfintește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.
- 18 Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.
- 19 Și Eu însumi Mă sfântesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.
- 20 Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.
- 21 Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
- 22 Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi Suntem una,
- 23 Eu în ei, și Tu în Mine; -pentruca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.
- 24 Tată, vreau ca acolo unde Sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.
- 25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.
- 26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei, și Eu să fiu în ei.”

Ioan 18:1 După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui.

Matei 26:36 Atunci Isus a venit cu ei într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani și a zis ucenicilor: „Ședeți aici până Mă voi duce acolo să Mă rog.”

37 A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să Se întristeze și să se mîhnească foarte tare.

38 Isus le-a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici, și vegheați împreună cu Mine.”

39 Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.”

40 Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și i-a zis lui Petru: „Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine!

41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

42 S-a depărtat a doua oară, și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta, fără să-l beau, făcă-se voia Ta!”

43 S-a întors iarăși la ucenici, și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

44 I-a lăsat din nou, S-a depărtat, și S-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte.

45 Apoi a venit la ucenici, și le-a zis: „Dormiți de acum și odihniți-vă!.. Iată că a venit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mâinile păcătoșilor.

46 Sculați-vă, haidem să mergem; iată că se apropie vînzătorul.”

Marcu 14:32 S-au dus apoi într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Și Isus a zis ucenicilor Săi: „Ședeți aici până Mă voi ruga.”

33 A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și a început să Se înspăimînte și să Se mîhnească foarte tare.

34 El le-a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici, și vegheați!”

35 Apoi a mers puțin mai înainte, S-a aruncat la pământ, și Se ruga ca, dacă este cu putință, să treacă de la El ceasul acela.

36 El zicea: „Ava, adică: Tată, Ție toate lucrurile Îți Sunt cu putință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuș, făcă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.”

37 Și a venit la ucenici pe care i-a găsit dormind. Și i-a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un ceas n-ai fost în stare să veghezi?

38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios.”

39 S-a dus iarăși, și S-a rugat, zicând aceleași cuvinte.

40 Apoi S-a întors din nou și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn. Ei nu știau ce să-I răspundă.

41 În sfârșit, a venit a treia oară, și le-a zis: „Dormiți de acum, și odihniți-vă! Destul! A venit ceasul! Iată că Fiul omului este dat în mâinile păcătoșilor.

42 Sculați-vă; haidem să mergem; iată că se apropie vînzătorul!”

Luca 22:40 Când a ajuns la locul acela, le-a zis: „Rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”

41 Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură din piatră, a îngenuncheat, și a început să Se roage,

42 zicând: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuș, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta.”

43 Atunci I s-a arătat un înger din cer, ca să-L întărească.

44 A ajuns într-un chin ca de moarte, și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ.

45 După ce S-a rugat, S-a sculat, și a venit la ucenici; i-a găsit adormiți de întristare,

46 și le-a zis: „Pentru ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”

Evrei 5:7 El este Acela care, în zilele vieții Sale pămîntești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui,

8 cu toate că era Fiul, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit.

9 Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mîntuiri veșnice

Ioan 18:1 După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui.

8. SUFERINȚELE, MOARTEA ȘI ÎNVIEREA LUI ISUS HRISTOS

Matei 26:47 Pe când vorbea El încă, iată că vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloată mare, cu săbii și cu ciomege, trimese de preoții cei mai de seamă și de bătrânii norodului.”

48 Vînzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-l voi săruta eu, acela este; să puneți mîna pe el!”

49 Îndată, Iuda s-a apropiat de Isus, și I-a zis: „Plecăciune, Învățătorule!” Și L-a sărutat.

50 Isus i-a zis: „Prietene, ce ai venit să faci, fă!” Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mîinile pe Isus, și L-au prins.

51 Și unul din cei ce erau cu Isus, a întins mîna, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea.

52 Atunci Isus i-a zis: „Pune-ți sabia la locul ei; căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.

53 Crezi că n-aș putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemîna mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54 Dar cum se vor împlini Scripturile, care zic că așa trebuie să se întîmple?”

55 În clipa aceea, Isus a zis gloatelor: „Ați ieșit ca după un tîlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți. În toate zilele ședeam în mijlocul vostru, și învățam norodul în Templu, și n-ați pus mîna pe Mine.

56 Dar toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se îplinească cele scrise prin proroci.” Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.

Marcu 14:43 Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el a venit o mulțime de oameni cu săbii și cu ciomege, trimese de preoții cei mai de seamă, de cărturari și de bătrâni.

44 Vînzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-L voi săruta, acela este; să-L prindeți și să-L duceți sub pază.”

45 Când a venit Iuda, s-a apropiat îndată de Isus, și I-a zis: „Învățătorule!” Și L-a sărutat mult.

46 Atunci oamenii aceia au pus mîna pe Isus, și L-au prins.

47 Unul din cei ce stăteau lângă El, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea.

48 Isus a luat cuvîntul, și le-a zis: „Ați ieșit ca după un tîlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți.

49 În toate zilele am fost la voi, și învățam pe oameni în Templu, și nu M-ați prins. Dar toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se îplinească Scripturile.”

50 Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.

51 După El mergea un tînăr, care n-avea pe trup decît o învelitoare de pînză de in. Au pus mîna pe el;

52 dar el și-a lăsat învelitoarea, și a fugit în pielea goală.

Luca 22:47 Pe când grăia El încă, iată că a venit o gloată. Și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor. El s-a apropiat de Isus, ca să-L sărute.

48 Și Isus i-a zis: „Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?”

49 Cei ce erau cu Isus, au văzut ce avea să se întîmple, și au zis: „Doamne, să lovim cu sabia?”

50 Și unul din ei a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea dreaptă.

51 Dar Isus a luat cuvîntul și a zis: „Lăsați-i! Până aici!” Și S-a atins de urechea omului acela, și l-a vindecat.

52 Isus a zis apoi preoților celor mai de seamă, căpeteniilor străjerilor Templului și bătrânilor, care veniseră împotriva Lui: „Ați ieșit după Mine ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege?”

53 În toate zilele eram cu voi în Templu, și n-ați pus mâna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericii.”

Ioan 18:2 Iuda, vânzătorul, știa și el locul acela, pentru că Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

3 Iuda, deci, a luat ceata ostașilor și pe aprozii trimeși de preoții cei mai de seamă și de Farisei, și a venit acolo cu felinare, cu făclii și cu arme.

4 Isus, care știa tot ce avea să I se întâmple, a mers spre ei, și le-a zis: „Pe cine căutați?”

5 Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!”. Isus le-a zis: „Eu Sunt!”. Iuda, vânzătorul, era și el cu ei.

6 Când le-a zis Isus: „Eu Sunt” ei s-au dat înapoi, și au căzut jos la pământ.

7 El i-a întrebat din nou: „Pe cine căutați?” „Pe Isus din Nazaret” I-au zis ei.

8 Isus a răspuns: „V-am spus că Eu Sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă.”

9 A zis lucrul acesta ca să se îplinească vorba pe care o spusese: „N-am pierdut pe nici unul din aceia pe care Mi i-ai dat.”

10 Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu.

11 Isus i-a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă. Nu voi bea paharul pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?”

12 Ceata ostașilor, căpitanul lor, și aprozii Iudeilor, au prins, deci, pe Isus, și L-au legat.

Matei 26:57 Cei ce au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

58 Petru L-a urmat de departe, până la curtea marelui preot; apoi a intrat înăuntru, și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfârșitul.

59 Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot Soborul căutau vre-o mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.

60 Dar n-au găsit nici una, cu toate că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi,

61 și au spus: Acesta a zis: „Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile.”

62 Marele preot s-a sculat în picioare, și I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?”

63 Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul și I-a zis: „Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.”

64 „Da” i-a răspuns Isus „Sunt! „Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului.”

65 Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: „A huli! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.

66 Ce credeți?” Ei au răspuns: „Este vinovat să fie pedepsit cu moartea.”

67 Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii, și L-au palmuit,

68 zicând: „Hristoase, proorocește-ne-cine Te-a lovit?”

69 Petru însă ședea afară în curte. O slujnică a venit la el, și i-a zis: „Și tu erai cu Isus Galileanul!”

70 Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, și i-a zis: „Nu știu ce vrei să zici.”

71 Când a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică și a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret.”

72 El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ și a zis: „Nu cunosc pe omul acesta!”

73 Peste puțin, cei ce stăteau acolo, s-au apropiat, și i-au zis lui Petru: „Nu mai încapе îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol.”

74 Atunci el a început să se blastăme și să se jure, zicând: „Nu cunosc pe omul acesta!” În clipa aceea a cântat cocoșul.

75 Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și a ieșit afară și a plâns cu amar.

Marcu 14:53 Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s-au adunat toți preoții cei mai de seamă, bătrânii și cărturarii.

54 Petru L-a urmat de departe până în curtea marelui preot; a șezut jos împreună cu aprozii, și se încălzea la para focului.

55 Preoții cei mai de seamă și tot soborul căutau vre-o mărturie împotriva lui Isus, ca să-L omoare; dar nu găseau nici una.

56 Pentru că mulți făceau mărturisiri mincinoase împotriva Lui, dar mărturisirile lor nu se potriveau.

57 Unii s-au sculat și au făcut o mărturisire mincinoasă împotriva Lui, și au zis:

58 „Noi L-am auzit zicând: „Eu voi strica Templul acesta, făcut de mâni omenești, și în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de mâni omenești.”

59 Nici chiar în privința aceasta nu se potrivea mărturisirea lor.

60 Atunci marele preot s-a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus, și I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc oamenii aceștia împotriva Ta?”

61 Isus tăcea, și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăși, și I-a zis: „Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvântat?”

62 „Da, Sunt” i-a răspuns Isus. „Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.”

63 Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: „Ce nevoie mai avem de martori?”

64 Ați auzit hula. Ce vi se pare?” Toți L-au osîndit să fie pedepsit cu moartea.

65 Și unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L bată cu pumnii, și să-I zică: „Proorocește!” Iar aprozii L-au primit în palme.

66 Pe când stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot.

67 Când a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat țintă la el, și i-a zis: „Și tu erai cu Isus din Nazaret!”

68 El s-a lepădat și a zis: „Nu știu, nici nu înțeleg ce vrei să zici.” Apoi a ieșit în pridvor. Și a cântat cocoșul.

69 Când l-a văzut slujnica, a început iarăși să spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este unul dintre oamenii aceia.”

70 Și el s-a lepădat din nou. După puțină vreme, cei ce stăteau acolo, au zis iarăși lui Petru: „Nu mai încapе îndoială că ești unul din oamenii aceia; căci ești Galilean, și graiul tău seamănă cu al lor.”

71 Atunci el a început să se blesteme și să se jure: „Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbiți!”

72 Îndată a cântat cocoșul a doua oară. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „Înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și gândindu-se la acest lucru, a început să plângă.

Luca 22:54 După ce au pus mâna pe Isus, L-au dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru mergea după El de departe.

55 Au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut jos. Petru s-a așezat și el printre ei.

56 O slujnică l-a văzut cum ședea la para focului, s-a uitat țintă la el și a zis: „Și omul acesta era cu El.”

57 Dar Petru s-a lepădat și a zis: „Femeie, nu-L cunosc.”

58 Peste puțin, l-a văzut un altul și a zis: „Și tu ești unul din oamenii aceia.” Iar Petru a zis: „Omule, nu Sunt dintre ei.”

59 Cam după un ceas, un altul întărea același lucru, și zicea: „Nu mai încapе îndoială că și omul acesta era cu El, căci este Galilean.”

60 Petru a răspuns: „Omule, nu știu ce zici.” Chiar în clipa aceea, pe când vorbea el încă, a cântat cocoșul.

61 Domnul S-a întors, și S-a uitat țintă la Petru. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Domnul: „Înainte ca să cânte cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori.”

62 Și a ieșit afară, și a plâns cu amar.

63 Oamenii, care păzeau pe Isus, Îl batjocureau și-L băteau.

64 L-au legat la ochi, Îl loveau peste față, și-L întrebau, zicând: „Proorocește, cine Te-a lovit?”

65 Și rosteau împotriva Lui multe alte batjocori.

66 Când s-a făcut ziua, bătrânii norodului, preoții cei mai de seamă și cărturarii s-au adunat împreună, și au adus pe Isus în Soborul lor. Ei I-au zis:

67 „Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!” Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veți crede;

68 și dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul.

69 De acum încolo, Fiul omului va șede la dreapta puterii lui Dumnezeu.”

70 Toți au zis: „Ești Tu, deci, Fiul lui Dumnezeu?” Și El le-a răspuns: „Așa cum o spuneți; da, Sunt.”

71 Atunci ei au zis: „Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura Lui.”

Ioan 18:13 L-au dus întâi la Ana; căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14 Și Caiafa era cel ce dăduse Iudeilor sfatul acesta: „Este de folos să moară un singur om pentru norod.”

15 Simon Petru mergea după Isus; tot așa a făcut și un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, și a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

16 Petru însă a rămas afară la ușă. Celalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portărița, și a băgat pe Petru înăuntru.

17 Atunci slujnica, portărița, i-a zis lui Petru: „Nu cumva și tu ești unul din ucenicii omului acestuia?” „Nu Sunt” a răspuns el.

18 Robii și aprozii care erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig: și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei, și se încălzea.

19 Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

20 Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii pe față; totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde se adună toți Iudeii, și n-am spus nimic în ascuns.

21 Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia știu ce am spus.”

22 La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, care stăteau acolo, a dat o palmă lui Isus și a zis: „Așa răspunzi marelui preot?”

23 Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați?”

24 Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.

25 Simon Petru stătea acolo, și se încălzea. Ei i-au zis: „Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui?” El s-a lepădat și a zis: „Nu Sunt.”

26 Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?”

27 Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cântat cocoșul.

Matei 27:1 Când s-a făcut ziua, toți preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

2 După ce L-au legat, L-au dus și L-au dat în mâna dregătorului Pilat din Pont.

3 Atunci Iuda, vânzătorul, când a văzut că Isus a fost osîndit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor,

4 și a zis: „Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat.” „Ce ne pasă nouă?” i-au răspuns ei. „Treaba ta.”

5 Iuda a aruncat arginții în Templu, și s-a dus de s-a spânzurat.

6 Preoții cei mai de seamă au strâns arginții, și au zis: „Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă Sunt preț de sânge.”

7 Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia „Țarina olarului” ca loc pentru îngroparea străinilor.

8 Iată de ce țarina aceea a fost numită până în ziua de azi: „Țarina sîngelui.”

9 Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit pe care l-au prețuit unii din fiii lui Israel;

10 și i-au dat pe Țarina olarului, după cum îmi poruncise Domnul.”

Matei 27:1 Când s-a făcut ziua, toți preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

2 După ce L-au legat, L-au dus și L-au dat în mâna dregătorului Pilat din Pont.

11 Isus S-a înfățișat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: „Ești Tu „Împăratul Iudeilor?” „Da” i-a răspuns Isus „Sunt.”

12 Dar n-a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă și bătrânilor.

13 Atunci Pilat I-a zis: „N-auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?”

14 Isus nu i-a răspuns la nici un cuvânt, așa că se mira foarte mult dregătorul.

Marcu 15:1 Dimineața, preoții cei mai de seamă au făcut îndată sfat cu bătrânii, cărturarii și tot Soborul. După ce au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat în mâinile lui Pilat.

2 Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?” „Da, Sunt” i-a răspuns Isus.

3 Preoții cei mai de seamă Îl învinuiau de multe lucruri.

4 Pilat L-a întrebat din nou: „Nu răspunzi nimic? Uite de câte lucruri Te învinuiesc ei!”

5 Isus n-a mai dat nici un răspuns, lucru care a mirat pe Pilat.

Luca 23:1 S-au sculat toți, și au dus pe Isus înaintea lui Pilat.

2 Și au început să-L pîrască, și să zică: „Pe omul acesta l-am găsit ațîțînd neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului, și zicînd că el este Hristosul, Împăratul.”

3 Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?” „Da” i-a răspuns Isus „Sunt.”

4 Pilat a zis preoților celor mai de seamă și noroadelor: „Eu nu găsesc nici o vină în omul acesta.”

Ioan 18:28 Au adus pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată: era dimineața. Ei n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce și să poată mânca Paștele.

29 Pilat, deci, a ieșit afară la ei, și le-a zis: „Ce pîră aduceți împotriva omului acestuia?”

30 Drept răspuns, ei i-au zis: „Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale.”

31 Atunci Pilat le-a zis: „Luați-L voi, și judecați-L după legea voastră.” „Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorăm pe nimeni” I-au zis Iudeii.

32 Aceasta s-a întîmplat ca să se îplinească vorba, prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.

33 Pilat a intrat iarăși în odaia de judecată, a chemat pe Isus și I-a zis: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?”

34 Isus i-a răspuns: „De la tine însuți zici lucrul acesta sau ți l-au spus alții despre Mine!”

35 Pilat a răspuns: „Eu Sunt Iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?”

36 „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta” a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.”

37 „Atunci un Împărat tot ești!” I-a zis Pilat. „Da” a răspuns Isus. „Eu Sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”

38 Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?”

Luca 23:5 Dar ei stăruiau și mai mult, și ziceau: „Întărită norodul, și învață pe oameni prin toată Iudea, din Galilea, unde a început, până aici.”

6 Când a auzit Pilat de Galilea, a întrebat dacă omul acesta este Galilean.

- 7 Și când a aflat că este de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.
- 8 Irod, când a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult; căci de mult dorea să-L vadă, din pricina celor auzite despre El; și nădăjduia să-L vadă făcând vreo minune.
- 9 I-a pus multe întrebări; dar Isus nu i-a răspuns nimic.
- 10 Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau acolo, și-L pîrau cu înfierbîntare.
- 11 Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El cu dispreț; și, după ce și-a bătut joc de El, și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat.
- 12 În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci erau învrăjbiți între ei mai înainte.
- Matei 27:15** La fiecare praznic al Paștelor, dregătorul avea obicei să sloboadă norodului un întemnițat, pe care-l voiau ei.
- 16 Pe atunci aveau un întemnițat vestit, numit Baraba.
- 17 Când erau adunați la un loc, Pilat le-a zis: „Pe care voiți să vi-l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?”
- 18 Căci știa că din pizmă dăduseră pe Isus în mâinile lui.
- 19 Pe când sta Pilat pe scaun la judecată, nevestă-sa a trimis să-i spună: „Să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina lui.”
- 20 Preoții cei mai de seamă și bătrânii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.
- 21 Dregătorul a luat cuvântul, și le-a zis: „Pe care din amândoi voiți să vi-l slobozesc?” „Pe Baraba” au răspuns
- Marcu 15:6** La fiecare praznic al Paștelor, Pilat le slobozea un întemnițat, pe care-l cereau ei.
- 7 În temniță era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarășii lui, din pricina unui omor, pe care-l săvârșiseră într-o răscoală.
- 8 Norodul s-a suit, și a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea obicei să le dea totdeauna.
- 9 Pilat le-a răspuns: „Voiți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?”
- 10 Căci pricepuse că preoții cei mai de seamă din pizmă Îl dăduseră în mâna lui.
- 11 Dar preoții cei mai de seamă au ațîțat norodul să ceară lui Pilat să le slobozească mai bine pe Baraba.
- Luca 23:13** Pilat a strâns pe preoții cei mai de seamă, pe fruntași și pe norod,
- 14 și le-a zis: „Mi-ați adus înaintea pe omul acesta ca pe unul care ațîță norodul la răscoală. Și iată că, după ce l-am cercetat cu deamărunț, înaintea voastră, nu l-am găsit vinovat de nici unul din lucrurile de care-l pîrîți.
- 15 Nici Irod nu i-a găsit nici o vină, căci ni l-a trimis înapoi; și iată că omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte.
- 16 Eu deci, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul.”
- 17 La fiecare praznic al Paștelor, Pilat trebuia să le slobozească un întemnițat.
- 18 Ei au strigat cu toții într-un glas: „La moarte cu omul acesta, și slobozește-ne pe Baraba!”
- 19 Baraba fusese aruncat în temniță pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, și pentru un omor.
- Ioan 18:39** Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobozesc pe cineva de Paște, vreți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?”
- 40 Atunci toți au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!” Și Baraba era un tâlhar.
- Ioan 19:1** Atunci Pilat a luat pe Isus, și a pus să-L bată.
- 2 Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, și L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
- 3 Apoi, s-au apropiat de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!” Și-I dădeau palme.
- Matei 27:27** Ostașii dregătorului au dus pe Isus în pretorii, și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor.
- 28 L-au desbrăcat de hainele Lui, și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.
- 29 Au împletit o cunună de spini pe care I-au pus-o pe cap, și I-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!”
- 30 Și scuipau asupra Lui, și luau trestia și-L băteau în cap.
- Marcu 15:16** Ostașii au adus pe Isus în curte, adică în palat, și au adunat toată ceata ostașilor.
- 17 L-au îmbrăcat într-o haină de purpură, au împletit o cunună de spini, și I-au pus-o pe cap.
- 18 Apoi au început să-I ureze, și să zică: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!”
- 19 Și-L loveau în cap cu o trestie, Îl scuipau, îngenuncheau și I se închinau.
- Ioan 19:4** Pilat a ieșit iarăși afară și a zis Iudeilor: „Iată că vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsesc nici o vină în El.”
- 5 Isus a ieșit, deci, afară, purtând cununa de spini și haina de purpură. „Iată omul!” le-a zis Pilat.
- 6 Când L-au zărit preoții cei mai de seamă și aprozii, au început să strige: „Răstignește-l! Răstignește-l!” „Luați-L voi și răstigniți-L” le-a zis Pilat „căci eu nu găsesc nici o vină în El.”
- 7 Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o Lege, și după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.”
- 8 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică.
- 9 A intrat iarăși în odaia de judecată și i-a zis lui Isus: „De unde ești Tu?” Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns.
- 10 Pilat I-a zis: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc, și am putere să-Ți dau drumul!”
- 11 „N-ai avea nici o putere asupra Mea” i-a răspuns Isus „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale, are un mai mare păcat.”
- 12 De atunci Pilat căuta să-I dea drumul. Dar Iudeii strigau: „Dacă dai drumul omului acestuia, nu ești prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.”
- 13 Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară; și a șezut pe scaunul de judecător, în locul numit „Pardosit cu pietre” iar evreiește: „Gabata.”
- 14 Era ziua Pregătirii Paștelor, cam pela ceasul al șaselea. Pilat a zis Iudeilor: „Iată Împăratul vostru!”
- 15 Dar ei au strigat: „Ia-L, ia-L, răstignește-L!” „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” le-a zis Pilat. Preoții cei mai de seamă au răspuns: „Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul!”
- 16 Atunci L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit. Au luat, deci, pe Isus, și L-au dus să-L răstignească.
- Matei 27:22** Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care se numește Hristos?” „Să fie răstignit” i-au răspuns cu toții.
- 23 Dregătorul a zis: „Dar ce rău a făcut?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie răstignit!”
- 24 Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă, și-a spălat mâinile înaintea norodului și a zis: „Eu Sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia. Treaba voastră!”
- 25 Și tot norodul a răspuns: „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.”
- 26 Atunci Pilat le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiiele, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.
- 31 După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au desbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui, și L-au dus să-L răstignească.
- Marcu 15:12** Pilat a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Dar ce voiți să fac cu Acela, pe care-L numiți Împăratul Iudeilor?”
- 13 Ei au strigat din nou: „Răstignește-L!”
- 14 „Dar ce rău a făcut?” le-a zis Pilat. Însă ei au început să strige și mai tare: „Răstignește-L!”
- 15 Pilat a vrut să facă pe placul norodului, și le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiiele, L-a dat să fie răstignit.

20 După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au desbrăcat de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui, și L-au dus să-L răstignească.

Luca 23:20 Pilat le-a vorbit din nou, cu gând să dea drumul lui Isus.

21 Dar ei au strigat: „Răstignește-L, răstignește-L!”

22 Pilat le-a zis pentru a treia oară: „Dar ce rău a făcut? Eu n-am găsit nici o vină de moarte în El. Așa că, după ce voi pune să-L bată, Îi voi da drumul.”

23 Dar ei strigau în gura mare, și cereau de zor să fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit.

24 Pilat a Hotărât să li se împlinească cererea.

25 Le-a slobozit pe cel ce fusese aruncat în temniță pentru răscoală și omor, și pe care-l cereau ei; iar pe Isus L-a dat în mâinile lor, ca să-și facă voia cu El.

Ioan 19:17 Isus, ducându-Și crucea, a ajuns la locul, zis al „Căpățînii” care în evreiește se cheamă „Golgota.”

Matei 27:32 Pe când ieșeau afară din cetate, au întâlnit pe un om din Cirene numit Simon, și l-au silit să ducă crucea lui Isus.

33 Când au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: „Locul căpățînii”

34 I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar, când l-a gustat, n-a vrut să bea.

Marcu 15:21 Au silit să ducă crucea lui Isus pe un trecător, care se întorcea de la câmp, numit Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf.

22 Și au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tălmăcit, înseamnă: „Locul căpățînii.”

23 I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat.

Luca 23:26 Pe când Îl duceau să-L răstignească, au pus mâna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea de la câmp; și i-au pus crucea în spinare, ca s-o ducă după Isus.

27 În urma lui Isus mergea o mare mulțime de norod și femei, care se boceau, își băteau pieptul, și se tânguiau după El.

28 Isus S-a întors spre ele și a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine; ci plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.

29 Căci iată vor veni zile, când se va zice: „Ferice de cele sterpe, ferice de pântecetele care n-au născut, și de țîțele care n-au alăptat!”

30 Atunci vor începe să zică munților: „Cădeți peste noi!” Și dealurilor: „Acoperiți-ne!”

31 Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?”

32 Împreună cu El duceau și pe doi făcători de rele, care trebuiau omorâți împreună cu Isus.

Matei 27:35 După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.”

36 Apoi au șezut jos, și-L păzeau.

37 Și I-au scris deasupra capului vina: „Acesta este Isus, Împăratul Iudeilor.”

38 Împreună cu El, au fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stânga Lui.

39 Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap,

40 și ziceau: „Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile, mântuiește-Te pe Tine însuși! Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, pogoară-Te de pe cruce!”

41 Preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrânii, își băteau și ei joc de El, și ziceau:

42 „Pe alții i-a mântuit iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, și vom crede în El!

43 S-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: „Eu Sunt Fiul lui Dumnezeu!”

44 Tîlharii care erau răstigniți împreună cu El, îi aruncau aceleași cuvinte de batjocură.

Marcu 15:24 După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, ca să știe ce să ia fiecare.

25 Când L-au răstignit, era ceasul al treilea.

26 Deasupra Lui era scrisă vina Lui: „Împăratul Iudeilor.”

27 Împreună cu El au răstignit doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga Lui.

28 Astfel s-a împlinit Scriptura, care zice: „A fost pus în numărul celor fărădelege.”

29 Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap, și ziceau: „Uă! Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile,

30 mântuiește-Te pe Tine însuși, și pogoară-Te de pe cruce!”

31 Tot astfel și preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii își băteau joc de El între ei, și ziceau: „Pe alții i-a mântuit, și pe Sine însuși nu Se poate mântui!

32 Hristosul, Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!” Cei răstigniți împreună cu El, de asemenea, își băteau joc de El.

Luca 23:33 Când au ajuns la locul, numit „Căpățîna” L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stânga.

34 Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.

35 Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii își băteau joc de Isus, și ziceau: „Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască pe Sine însuși, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.”

36 Ostașii, de asemenea, își băteau joc de El; se apropiau, Îi dădeau oțet,

37 și-I ziceau: „Dacă ești Tu Împăratul Iudeilor, mântuiește-Te pe Tine însuși!”

38 Deasupra Lui era scris cu slove grecești, latinești și evreești: „Acesta este Împăratul Iudeilor.”

39 Unul din tâlharii răstigniți Îl batjocorea, și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? mântuiește-Te pe Tine însuși, și mântuiește-ne și pe noi!”

40 Dar celălalt l-a înfruntat, și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osîndă?

41 Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n-a făcut nici un rău.”

42 Și i-a zis lui Isus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!”

43 Isus a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.”

Ioan 19:18 Acolo a fost răstignit; și împreună cu El au fost răstigniți alți doi, unul deoparte și altul de alta, iar Isus la mijloc.

19 Pilat a scris o însemnare pe care a pus-o deasupra crucii, și era scris: „Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor.”

20 Mulți din Iudei au citit această însemnare, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate: era scrisă în evreiește, latinește și grecește.

21 Preoții cei mai de seamă ai Iudeilor i-au zis lui Pilat: „Nu scrie: „Împăratul Iudeilor”. Ci scrie că El a zis: „Eu Sunt Împăratul Iudeilor.”

22 „Ce am scris, am scris” a răspuns Pilat.

23 Ostașii, după ce au răstignit pe Isus, I-au luat hainele, și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș. I-au luat și cămașa, care n-avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus până jos.

24 Și au zis între ei: „Să n-o sfîșiem, ci să tragem la sorți a cui să fie.” Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească Scriptura, care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.” Iată ce au făcut ostașii.

25 Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, și Maria Magdalena.

26 Când a văzut Isus pe mamă-Sa, și lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: „Femeie, iată fiul tău!”

27 Apoi, a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Și, din ceasul acela ucenicul a luat-o la el acasă.

Matei 27:45 de la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara.

46 Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?” adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

47 Unii din cei ce stăteau acolo, când au auzit aceste vorbe, au zis: „Strigă pe Ilie!”

48 Și îndată, unul din ei a alergat de a luat un burete, l-a umplut cu oțet, l-a pus într-o trestie, și i-a dat să bea.

49 Dar ceilalți ziceau: „Lasă, să vedem dacă va veni Ilie să-L mântuiască.”

Marcu 15:33 La ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ceasul al nouălea.

34 Și în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eloi, Eloi, lama sabactani” care, tâlmăcit, înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

35 Unii din cei ce stăteau acolo, când L-au auzit, ziceau: „Iată, cheamă pe Ilie!”

36 Și unul din ei a alergat de a umplut un burete cu oțet, l-a pus într-o trestie, și I-a dat să bea, zicând: „Lăsați să vedem dacă va veni Ilie să-L pogoare de pe cruce!”

Luca 23:44 Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ceasul al nouălea.

Ioan 19:28 După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.”

29 Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet, și I l-au dus la gură.

30a Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!”

Matei 27:50 Isus a strigat iarăși cu glas tare, și Și-a dat duhul.

51 Și îndată perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,

52 mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră, au înviat.

53 Ei au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat în Sfânta cetate, și s-au arătat multora.

54 Sutașul, și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, când au văzut cutremurul de pământ și cele întâmplare, s-au înfricoșat foarte tare, și au zis: „Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”

55 Acolo erau și multe femei, care priveau de departe; ele urmaseră pe Isus din Galilea, ca să-I slujească.

56 Între ele era Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iose, și mama fiilor lui Zebedei.

Marcu 15:37 Dar Isus a scos un strigăt tare, și Și-a dat duhul.

38 Perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt în două de sus până jos.

39 Sutașul, care sta în fața lui Isus, când a văzut că Și-a dat astfel duhul, a zis: „Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!”

40 Acolo erau și niște femei, care priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose, și Salome,

41 cari, pe când era El în Galilea, mergeau după El și-I slujeau; și multe alte femei, care se suiseră împreună cu El în Ierusalim.

Luca 23:45 Soarele s-a întunecat, și perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt prin mijloc.

46 Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și când a zis aceste vorbe Și-a dat duhul.

47 Sutașul, când a văzut ce se întâmplase, a slăvit pe Dumnezeu și a zis: „Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!”

48 Și tot norodul, care venise la priveriștea aceea, când a văzut cele întâmplare, s-a întors, bătându-se în piept.

49 Toți cunoscuții lui Isus și femeile, cari-L însoțiseră din Galilea, stăteau departe, și se uitau la cele ce se petreceau.

Ioan 19:30 Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul, și Și-a dat duhul.

Ioan 19:31 De frică să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabatului, căci era ziua Pregătirii, și ziua aceea de Sabat era o zi mare-Iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți, și să fie luați de pe cruce.

32 Ostașii au venit deci, și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi, apoi pe ale celui alt, care fusese răstignit împreună cu El.

33 Când au venit la Isus, și au văzut că murise, nu I-au zdrobit fluierile picioarelor;

34 ci unul din ostași I-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sânge și apă.

35 Faptul acesta este adevărat de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.

36 Aceste lucruri s-au întâmplat, ca să se împlinească Scriptura: „Nici unul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.”

37 Și în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor vedea pe cine au străpuns.”

Matei 27:57 Spre seară, a venit un om bogat din Arimatea, numit Iosif, care era și el ucenic al lui Isus.

58 El s-a dus la Pilat, și a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-l dea.

59 Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de in,

60 și l-a pus într-un mormânt nou al lui însuși, pe care-l săpase în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la ușa mormântului, și a plecat.

61 Maria Magdalena și cealaltă Marie erau acolo, și ședeau în fața mormântului.

62 A doua zi care vine după ziua Pregătirii, preoții cei mai de seamă și Fariseii, s-au dus împreună la Pilat,

63 și i-au zis: „Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era încă în viață, a zis: „După trei zile voi învia.”

64 Dă poruncă, deci, ca mormântul să fie păzit bine până a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-I fure trupul, și să spună norodului: „A înviat din morți!” Atunci înșelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi.”

65 Pilat le-a zis: „Aveți o strajă; duceți-vă de păziți cum puteți.”

66 Ei au plecat, și au întărit mormântul, pecetluind piatra și punând strajă.”

Marcu 15:42 Când s-a înserat-fiindcă era ziua Pregătirii, adică, ziua dinaintea Sabatului.

43 a venit Iosif din Arimatea, un sfetnic cu vază al soborului, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus.

44 Pilat s-a mirat așa de curând; a chemat pe sutaș, și l-a întrebat dacă a murit de mult.

45 După ce s-a încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul.

46 Și Iosif a cumpărat o pânză subtire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în pânza de in, și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormântului.

47 Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L puneau.

Luca 23:50 Era un sfetnic al Soborului, numit Iosif, om bun și evlavios,

51 care nu luase parte la sfatul și Hotărârea celorlalți. El era din Arimatea, o cetate a Iudeilor, și aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.

52 Omul acesta s-a dus la Pilat, și a cerut trupul lui Isus.

53 L-a dat jos de pe cruce, L-a înfășurat într-o pânză de in, și L-a pus într-un mormânt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni.

54 Era ziua Pregătirii, și începea ziua Sabatului.

55 Femeile, care veniseră cu Isus din Galilea, au însoțit pe Iosif; au văzut mormântul și felul cum a fost pus trupul lui Isus în el,

56 s-au întors, și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.

Ioan 19:38 După aceea Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci, și a luat trupul lui Isus.

39 Nicodim, care la început se duse la Isus, noaptea, a venit și el, și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloie.

40 Au luat, deci, trupul lui Isus și l-au înfășurat în fișii de pânză de in, cu miresme, dupăcum au obicei Iudeii să îngroape.

41 În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.

42 Din pricină că era ziua Pregătirii Iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

Matei 28:1 La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalina și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.

2 Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ; căci un înger al Domnului s-a pogorât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului, și a șezut pe ea.

3 Înfrățșirea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4 Străjerii au tremurat de frica lui, și au rămas ca niște morți.

5 Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: „Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit.

6 Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul;

7 și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El merge înaintea voastră în Galilea; acolo Îl veți vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta.”

8 Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui.

Marcu 16:1 După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov, și Salome, au cumpărat miresme, ca să se ducă să unșă trupul lui Isus.

2 În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis-de-dimineață, pe când răsărea soarele.

3 Femeile ziceau una către alta: „Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormântului?”

4 Și când și-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită.

5 Au intrat în mormânt, au văzut pe un tinerel șezând la dreapta, îmbrăcat într-un veșmânt alb, și s-au înspăimântat.

6 El le-a zis: „Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde îl puseseră.

7 Dar duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru, că merge înaintea voastră în Galilea: acolo Îl veți vedea, cum v-a spus.”

8 Ele au ieșit afară din mormânt, și au luat-o la fugă, pentru că erau cuprinse de cutremur și de spaimă. Și n-au spus nimănu nimic, căci se temeau.

Luca 24:1 În ziua întâi a săptămânii, femeile acestea, și altele împreună cu ele, au venit la mormânt dis-de-dimineață, și au adus miresmele pe care le pregătiseră.

2 Au găsit piatra răsturnată de pe mormânt,

3 au intrat înăuntru, și n-au găsit trupul Domnului Isus.

4 Fiindcă nu știau ce să creadă, iată că li s-au arătat doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare.

5 Îngrozite, femeile și-au plecat fețele la pământ. Dar ei le-au zis: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?

6 Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galilea,

7 când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit, și a treia zi să învieze.”

8 Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.

9a La întoarcerea lor de la mormânt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.

Ioan 20:1 În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalina s-a dus dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt.

Ioan 20:11 Dar Maria ședea afară lângă mormânt, și plângea. Pe când plângea s-a plecat să se uite în mormânt.

12 Și a văzut doi îngeri în alb, șezând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap și altul la picioare.

13 „Femeie” i-au zis ei „pentru ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.”

14 După ce a zis aceste vorbe, s-a întors, și a văzut pe Isus stând acolo în picioare; dar nu știa că este Isus.

15 „Femeie” i-a zis Isus „de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea a crezut că este grădinarul, și i-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce să-L iau.”

16 Isus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors, și i-a zis în evreiește: „Rabuni!” adică: „Învățătorule!”

17 „Nu mă ținea” i-a zis Isus „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru.”

18 Maria Magdalina s-a dus, și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul, și că i-a spus aceste lucruri.

Matei 28:9 Dar iată că le-a întâmpinat Isus, și le-a zis: „Bucurați-vă!” Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele, și i s-au închinat.

10 Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți; duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor vedea.”

Marcu 16:9 (Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalinei, din care scosese șapte draci.

10 Ea s-a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau și se tânguiau.

11 Când au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.

Matei 28:11 Pe când se duceau ele, au intrat în cetate unii din străjeri, și au dat de veste preoților celor mai de seamă despre toate cele întâmplate.

12 Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat, au dat ostașilor mulți bani,

13 și le-au zis: „Spuneți așa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.”

14 Și dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi, și vă vom scăpa de grijă.”

15 Ostașii au luat banii, și au făcut cum i-au învățat. Și s-a răspândit zvonul acesta printre Iudei până în ziua de astăzi.

Luca 24:9 La întoarcerea lor de la mormânt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.

10 Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, erau: Maria Magdalina, Ioana, Maria, mama lui Iacov, și celelalte, care erau împreună cu ele.

11 Cuvintele acestea li se păreau apostolilor basme, și nu le credeau.

Luca 24:12 Dar Petru s-a sculat, și a dat fuga la mormânt. S-a plecat, și s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decât fișiile de pânză, care stăteau pe pământ; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate.

Ioan 20:2 A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: „Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde L-au pus.”

3 Petru și celălalt ucenic au ieșit, și au plecat spre mormânt.

4 Au început să alerge amândoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru, și a ajuns cel dintâi la mormânt.

5 S-a plecat și s-a uitat înăuntru, a văzut fișiile de pânză jos, dar n-a intrat.

6 Simon Petru, care venea după el, a ajuns și el, a intrat în mormânt, și a văzut fișiile de pânză jos.

7 Iar ștergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fișiile de pânză, ci făcut sul și pus într-un alt loc singur.

8 Atunci celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt, a intrat și el; și a văzut, și a crezut.

9 Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură, Isus trebuia să învieze din morți.

10 Apoi ucenicii s-au întors acasă.

Marcu 16:12 După aceea S-a arătat, într-alt chip, la doi dintre ei, pe drum, când se duceau la țară.

13 Aceștia s-au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

Luca 24:13 În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim;

14 și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

15 Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei.

16 Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

17 El le-a zis: „Ce vorbe Sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

18 Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, I-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?” -

19 „Ce?” le-a zis El. Și ei I-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

20 Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte, și L-au răstignit?”

21 Noi trăgeam nădejde că El este acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat acestea?”

22 Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineată la mormânt,

23 nu I-au găsit trupul, și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu.

24 Unii din cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt, și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut.”

25 Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii!

26 Nu trebuia să suferă Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?”

27 Și a început de la Moise, și de la toți proorocii, și le-a tălcut, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

28 Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.

29 Dar ei au stăruit de El, și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămână cu ei.

30 Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o, și le-a dat-o.

31 Atunci li s-au deschis ochii, și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

32 Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?”

33 S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim, și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc,

34 și zicând: „A înviat Domnul cu adevărat, și S-a arătat lui Simon.”

35 Și au istorisit ce li se întâmplase pe drum, și cum L-au cunoscut la frângerea pîinii.

Ioan 20:19 În seara aceleiaș zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor, și le-a zis: „Pace vouă!”

20 Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat, când au văzut pe Domnul.

21 Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.”

22 După aceste vorbe, a suflat peste ei, și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!

23 Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute.”

Luca 24:36 Pe când vorbeau ei astfel, însuși Isus a stat în mijlocul lor, și le-a zis: „Pace vouă!”

37 Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh.

38 Dar El le-a zis: „Pentru ce Sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă?

39 Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu Sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.”

40 (Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și picioarele Sale.)

41 Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, și se mirau, El le-a zis: „Aveți aici ceva de mâncare?”

42 I-au dat o bucată de pește fript și un fagur de miere.

43 El le-a luat, și a mâncat înaintea lor.

44 Apoi le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi.”

45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

46 Și le-a zis: „Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos, și să învieze a treia zi dintre cei morți.

47 Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.

48 Voi Sunteți martori ai acestor lucruri.

49 Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”

Marcu 16:14 În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședea la masă; și i-a muștrătat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.

15 Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

16 Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.

17 Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

18 vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Ioan 20:24 Toma, zis Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus.

25 Ceilalți ucenici i-au zis deci: „Am văzut pe Domnul!” Dar el le-a răspuns: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.”

26 După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăși în casă; și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc, și le-a zis: „Pace vouă!”

27 Apoi i-a zis lui Toma: „Adu-ți degetul încoace, și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna, și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios.”

28 Drept răspuns, Toma I-a zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”

29 „Tomo” i-a zis Isus „pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut.”

30 Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu Sunt scrise în cartea aceasta.

31 Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui.

Matei 28:16 Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galilea, în muntele unde le poruncise Isus să meargă.

17 Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

18 Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.

19 Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

20 Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Ioan 21:1 După aceea Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:

- 2 Simon Petru, Toma zis Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, și alți doi din ucenicii lui Isus, erau împreună.
- 3 Simon Petru le-a zis: „Mă duc să prind pește.” „Mergem și noi cu tine” i-au zis ei. Au ieșit, și au intrat într-o corabie; și n-au prins nimic în noaptea aceea.
- 4 Dimineața, Isus stătea pe țărm; dar ucenicii nu știau că este Isus.
- 5 „Copii” le-a zis Isus „aveți ceva de mâncare?” Ei i-au răspuns: „Nu”.
- 6 El le-a zis: „Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei, și veți găsi.” Au aruncat-o deci, și n-o mai puteau trage de mulțimea peștilor.
- 7 Atunci ucenicul, pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: „Este Domnul!” Când a auzit Simon Petru că este Domnul și-a pus haina pe el, și s-a încins, căci era desbrăcat, și s-a aruncat în mare.
- 8 Ceilalți ucenici au venit cu corăbioara, trăgând mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm decât ca la două sute de coți.
- 9 Când s-au pogorât pe țărm au văzut acolo jăratice de cărbuni, pește pus deasupra și pâine.
- 10 Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.”
- 11 Simon Petru s-a suit în corăbioară, și a tras mreaja la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari: și, cu toate că erau atîțtia, nu s-a rupt mreaja.
- 12 „Veniți de prînziți” le-a zis Isus. Și nici unul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: „Cine ești?” căci știau că este Domnul.
- 13 Isus S-a apropiat, a luat pâinea, și le-a dat; tot așa a făcut și cu peștele.
- 14 Aceasta era a treia oară când Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce înviase din morți.
- 15 După ce au prînzit, Isus i-a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” „Da, Doamne” I-a răspuns Petru „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mieluşei Mei.”
- 16 I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” „Da Doamne” I-a răspuns Petru „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele”.
- 17 A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” Și I-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!
- 18 Adevărat, adevărat, îți spun că, atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile, și altul te va încinge, și te va duce unde nu vei voi.”
- 19 A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: „Vino după Mine.”
- 20 Petru s-a întors, și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se rezemase pe pieptul lui Isus, și zisese: „Doamne, cine este cel ce Te vinde?”
- 21 Petru s-a uitat la el și i-a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?”
- 22 Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!”
- 23 Din pricina aceasta, a ieșit svonul printre frați că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”
- 24 Ucenicul acesta este cel ce adeverește aceste lucruri, și care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată.
- 25 Mai Sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, cari, dacă s-ar fi scris cu deamăruntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scris. Amin.
- 1 Corinteni 15:4** că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi;
- 5 și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.
- 6 După aceea S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți Sunt încă în viață, iar unii au adormit.
- 7 În cele din urmă s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.
- Fapte 1:2** de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe care-i alesese.
- 3 După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.
- 4 Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui „pe care” le-a zis El „ați auzit-o de la Mine.
- 5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”
- 6 Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întreat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?”
- 7 El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.
- 8 Ci voi veți primi o putere, când Se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.”
- 9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.
- 10 Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb,
- 11 și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”
- 12 Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.
- Marcu 16:19** Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.
- 20 Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau. Amin.)
- Luca 24:50** El i-a dus afară până spre Betania. Și-a ridicat mâinile, și i-a binecuvântat.
- 51 Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer.
- 52 După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.
- 53 Și tot timpul stăteau în Templu, și lăudau și binecuvântau pe Dumnezeu. Amin.

9. RĂSPÂNDIREA TREZIRII DIN IERUSALIM PÂNĂ ÎN ANTIOHIA

Fapte 1:1 Teofile, în cea dintâi carte a mea, am vorbit despre tot ce a început Isus să facă și să învețe pe oameni, de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe care-i alesese.

3 După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

4 Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui „pe care” le-a zis El „ați auzit-o de la Mine.

5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

6 Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?”

7 El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.

8 Ci voi veți primi o putere, când Se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.”

9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.

10 Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb,

11 și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

12 Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.

13 Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zilotul, și Iuda, fiul lui Iacov.

14 Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

15 În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraților, numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută douăzeci, și a zis:

16 „Fraților, trebuia să se împlinescă Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care a fost călăuza celor ce au prins pe Isus.

17 El era din numărul nostru, și era părtaș al aceleiași slujbe.

18 Omul acesta a dobândit un ogor cu plata nelegiurii lui, a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc, și i s-au vărsat toate măruntaiele.

19 Lucrul acesta a ajuns așa de cunoscut de toți locuitorii din Ierusalim, încît ogorul acela a fost numit în limba lor: „Acheldama” adică: „Ogorul sângelui.” -

20 În adevăr, în cartea Psalmilor este scris: „Locuința lui să rămână pustie, și nimeni să nu locuiască în ea!” Și: „Slujba lui s-o ia altul!”

21 Trebuie, deci, ca, dintre cei ce ne-au însoțit în toată vremea în care a trăit Domnul Isus între noi,

22 cu începere de la botezul lui Ioan până în ziua când S-a înălțat El de la noi, să fie rânduit, unul care să ne însoțească drept martor al învierii Lui.

23 Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iust, și pe Matia.

24 Apoi au făcut următoarea rugăciune: „Doamne, Tu, care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată-ne pe care din acești doi l-ai ales,

25 ca să ia loc în slujba și apostolia aceasta, din care a căzut Iuda, ca să meargă la locul lui.”

26 Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Matia, care a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

Fapte 2:1 În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.

2 Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședea ei.

3 Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

4 Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.

5 Și se aflau atunci în Ierusalim Iudei, oameni cucernici din toate neamurile care Sunt sub cer.

6 Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.

7 Toți se mirau, se minunau, și ziceau unii către alții: „Toți aceștia care vorbesc, nu Sunt Galileeni?”

8 Cum, deci, îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut?

9 Parți, Mezi, Elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudea, Capadocia, Pont, Asia,

10 Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, Iudei sau prozeliti,

11 Cretani și Arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!”

12 Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă, și ziceau unii către alții: „Ce vrea să zică aceasta?”

13 Dar alții își băteau joc, și ziceau: „Sunt plini de must!”

14 Atunci Petru s-a sculat în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul, și le-a zis: „Bărbați Iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!

15 Oamenii aceștia nu Sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

16 Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

17 „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!

18 Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor proroci.

19 Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum;

20 soarele se va pface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.

21 Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.”

22 Bărbați Israeliti, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;

23 pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul Hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

24 Dar Dumnezeu L-a înviat, deslegându-I legăturile morții, pentru că nu era cu puțință să fie ținut de ea.

25 Căci David zice despre El: „Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.

26 De aceea, mi se bucură inima, și mi se veselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde:

27 căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților, și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.

28 Mi-ai făcut cunoscut căile vieții, și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față.”

29 cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.

30 Fiindcă David era prooroc, și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie,

31 despre învierea lui Hristos a proorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul lui nu va fi lăsat în Locuința morților, și trupul lui nu va vedea putrezirea.

32 Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți Suntem martori ai lui.

33 Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.

34 Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea,

35 pânăce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.”

36 Să știe bine, deci, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.”

37 După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpuși în inimă, și i-au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”

38 „Pocăiți-vă” le-a zis Petru „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

39 Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce Sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”

40 Și, cu multe alte cuvinte, mărturisea, îi îndemna, și zicea: „Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.”

41 Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adaus aproape trei mii de suflete.

42 Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pîinii, și în rugăciuni.

43 Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne.

44 Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște.

45 Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.

46 Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă, și luau hrana, cu bucurie și curăție de inimă.

47 Ei laudau pe Dumnezeu, și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.

Fapte 3:1 Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea.

2 Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului, numită „Frumoasă” ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu.

3 Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie.

4 Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: „Uită-te la noi!”

5 Și el se uita la ei cu luare aminte, și aștepta să capete ceva de la ei.

6 Atunci Petru i-a zis: „Argint și aur, n-am; dar ce am, îți dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!”

7 L-a apucat de mâna dreaptă, și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele;

8 dintr-o săritură a fost în picioare, și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind, și laudînd pe Dumnezeu.

9 Tot norodul l-a văzut umblând și laudînd pe Dumnezeu.

10 Îl cunoșteau că era cel ce ședea la poarta „Frumoasă” a Templului, ca să ceară de pomană, și s-au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră.

11 Fiindcă el se ținea de Petru și de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon.

12 Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul și a zis norodului: „Bărbați Israeliti, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? Dece vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?”

13 Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, cu toate că el era de părere să-I dea drumul.

14 Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit, și ați cerut să vi se dăruiască un cigiaș.

15 Ați omorât pe Domnul vieții pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi Suntem martori ai Lui.

16 Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.

17 Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri.

18 Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.

19 Pocăiți-vă, deci, și întoarceți-vă la Dumnezeu, ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore, și să trimeată pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos,

21 pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime.

22 În adevăr, Moise a zis părinților noștri: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.

23 Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.”

24 Deasemenea toți proorocii, de la Samuel și ceilalți, care au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea.

25 Voi Sunteți fiii proorocilor și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când i-a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.”

26 Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.”

Fapte 4:1 Pe când vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe neașteptate preoții, căpitanul Templului și Saduchei, foarte necăjiți că învățau pe norod, și vesteau în Isus învierea din morți.

3 Au pus mâinile pe ei, și i-au aruncat în temniță până a doua zi; căci se înserase.

4 Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea, au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.

5 A doua zi, mai marii norodului, bătrânii și cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,

6 cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru, și toți cei ce se trăgeau din neamul marilor preoți.

7 Au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor, și i-au întrebat: „Cu ce putere sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?”

8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: „Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!

9 Fiindcă Suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine, făcută unui om bolnav, și Suntem întrebați cum a fost vindecat,

10 s-o știți toți, și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.

11 El este „piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.”

12 În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”

13 Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.

- 14 Dar fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva.
- 15 Le-au poruncit doar să iasă afară din Sobor, s-au sfătuit între ei,
- 16 și au zis: „Ce vom face oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită pe care n-o putem tăgădui.
- 17 Dar, ca să nu se lățească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm, și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta.”
- 18 Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus.
- 19 Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu;
- 20 căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.”
- 21 I-au amenințat din nou, și i-au lăsat să plece, căci nu știau cum să-i pedepsească, din pricina norodului; fiindcă toți slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate.
- 22 Căci omul cu care se făcuse această minune de vindecare, avea mai bine de patruzeci de ani.
- 23 După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spusese preoții cei mai de seamă și bătrânii.
- 24 Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis: „Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!
- 25 Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: „Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșerte?
- 26 Împărații pământului s-au răsculat, și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.”
- 27 În adevăr, împotriva Robului Tău celui Sfânt, Isus pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel,
- 28 ca să facă tot ce Hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.
- 29 Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala,
- 30 și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus.”
- 31 După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.
- 32 Mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și un suflet. Nici unul nu zicea că averile lui Sunt ale lui, ci aveau toate de obște.
- 33 Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți.
- 34 Căci nu era nici unul printre ei, care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute,
- 35 și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie.
- 36 Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în tălmăcire, fiul mângâierii, un Levit, de neam din Cipru,
- 37 a vândut un ogor, pe care-l avea, a adus banii, și i-a pus la picioarele apostolilor.
- Fapte 5:1 Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevastă-sa Safira,
- 2 și a oprit o parte din preț, cu știrea nevastei lui; apoi a adus partea cealaltă, și a pus-o la picioarele apostolilor.
- 3 Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt, și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?
- 4 Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”
- 5 Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos, și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri.
- 6 Flăcăii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară, și l-au îngropat.
- 7 Cam după trei ceasuri, a intrat și nevastă-sa, fără să știe ce se întâmplase.
- 8 Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara?” „Da” a răspuns ea „cu atât.”
- 9 Atunci Petru i-a zis: „Cum de v-ați înțeles între voi să ispitiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău, Sunt la ușă, și te vor lua și pe tine.”
- 10 Ea a căzut îndată la picioarele lui, și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară, și au îngropat-o lângă bărbatul ei.
- 11 O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.
- 12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon,
- 13 și nici unul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda în gura mare.
- 14 Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult;
- 15 până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe, și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.
- 16 Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate: și toți se vindecau.
- 17 Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida Saducheilor, s-au sculat plini de pizmă,
- 18 au pus mâinile pe apostoli, și i-au aruncat în temnița de obște.
- 19 Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară, și le-a zis:
- 20 „Duceți-vă, stați în Templu, și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia.”
- 21 Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis-de-diminează în Templu, și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el, au venit pe neașteptate, au adunat Soborul și pe toată bătrânimea fiilor lui Israel, și au trimis la temniță să aducă pe apostoli.
- 22 Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniță. S-au întors și au spus astfel:
- 23 „Temnița am găsit-o încuiată cu toată grija, și pe păzitori stând în picioare la uși; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru.”
- 24 Când au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și preoții cei mai de seamă au rămas înmărmuriți, și nu știau ce să creadă despre apostoli și despre urmările acestei întâmplări.
- 25 Cineva a venit și le-a spus: „Iată că oamenii pe care i-ați băgat în temniță, stau în Templu, și învață pe norod.”
- 26 Atunci căpitanul Templului a plecat cu aprozii, și i-au adus; dar nu cu silă, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de norod.
- 27 După ce i-au adus, i-au pus înaintea Soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel:
- 28 „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia om.”
- 29 Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!
- 30 Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atîmându-L pe lemn.
- 31 Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.
- 32 Noi Suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

- 33 Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să-i omoare.
- 34 Dar un Fariseu numit Gamaliel, un învățător al Legii, prețuit de tot norodul, s-a sculat în picioare în Sobor și a poruncit să scoată puțin afară pe apostoli.
- 35 Apoi le-a zis: „Bărbați Israeliti, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora.
- 36 Căci nu de mult s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s-au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, și toți cei ce îl urmaseră, au fost risipiți și nimiciti.
- 37 După el s-a ivit Iuda Galileanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui: a pierit și el, și toți cei ce-l urmaseră, au fost risipiți.
- 38 Și acum, eu vă spun: „Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici;
- 39 dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu.”
- 40 Ei au ascultat de el. Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus, și le-au dat drumul.
- 41 Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui.
- 42 Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.
- Fapte 6:1 În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, Evreii care vorbeau grecește, citeau împotriva Evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțeala ajutoarelor de toate zilele.
- 2 Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor, și au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.
- 3 De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune pe care îi vom pune la slujba aceasta.
- 4 Iar noi vom stăruii necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.”
- 5 Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.
- 6 I-au adus înaintea apostolilor, cari, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.
- 7 Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.
- 8 Ștefan era plin de har și de putere, și făcea minuni și semne mari în norod.
- 9 Unii din sinagoga, numită a Izbăviților, a Cirinenilor, și a Alexandrinilor, împreună cu niște Iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan;
- 10 dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.
- 11 Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: „Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu.”
- 12 Au întăritat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el, și l-au dus în Sobor.
- 13 Au scos niște martori mincinoși, care au zis: „Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui locaș Sfânt și împotriva Legii.
- 14 În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma locașul acesta, și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.”
- 15 Toți cei ce ședeau în Sobor, s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.
- Fapte 7:1 Marele preot a zis: „Așa stau lucrurile?”
- 2 Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.
- 3 Și i-a zis: „Ieși din țara ta și din familia ta, și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.”
- 4 El a ieșit atunci din țara Haldeilor, și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.
- 5 Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpânire lui, și seminței lui după el, cu toate că n-avea nici un copil.
- 6 Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, va fi robită, și va fi chinuită patru sute de ani.
- 7 „Dar neamul, căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu” a zis Dumnezeu. „După aceea vor ieși, și-Mi vor sluji în locul acesta.”
- 8 Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.
- 9 Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el,
- 10 și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.
- 11 A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.
- 12 Iacov a auzit că în Egipt era grâu, și a trimis pe părinții noștri întâiaș dată acolo.
- 13 Și când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și Faraon a aflat din ce neam era Iosif.
- 14 Apoi Iosif a trimis să-l cheme pe tatăl său Iacov și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.
- 15 Iacov s-a pogorât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.
- 16 Și au fost strămutați la Sihem, și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor, în Sihem.
- 17 Se apropia vremea când trebuia să se îplinească făgăduința pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
- 18 până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoștea pe Iosif.
- 19 Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru, și a chinat pe părinții noștri, până acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască.
- 20 Pe vremea aceasta s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.
- 21 Și când a fost lepădat, l-a luat fiica lui Faraon, și l-a crescut ca pe copilul ei.
- 22 Moise a învățat toată înțelepciunea Egiptenilor, și era puternic în cuvinte și în fapte.
- 23 El avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israel.
- 24 A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răz bunat pe cel asuprit, și a omorât pe Egiptean.
- 25 Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.
- 26 A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor, și i-a îndemnat la pace. „Oamenilor” a zis el „voi Sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?”
- 27 Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, l-a îmbrâncit, și i-a zis: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?”
- 28 Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe Egiptean?”
- 29 La auzul acestor vorbe, Moise a fugit, și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.
- 30 Peste patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustia muntelui Sinai, în para focului unui rug.

31 Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,
 32 care i-a zis: „Eu Sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacov.” Și Moise, tremurând, n-a îndrăznit să se uite.
 33 Domnul i-a zis: „Scoate-ți încălțăminta din picioare, căci locul pe care stai, este un pământ Sfânt.
 34 Am văzut suferința poporului Meu, care este în Egipt, le-am auzit gemetele, și M-am pogorât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt.”
 35 Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?” Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului, care i se arătase în rug.
 36 El i-a scos din Egipt, și a făcut minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie, și în pustie, patruzeci de ani.
 37 Acest Moise a zis fiilor lui Israel: „Domnul, Dumnezeuul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine: de el să ascultați.”
 38 El este acela care, în adunarea Israelitilor din pustie, cu îngerul, care i-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.
 39 Părinții noștri n-au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s-au întors spre Egipt,
 40 și i-au zis lui Aaron: „Fă-ne niște dumnezei, care să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut.”
 41 Și în zilele acelea, au făcut un vițel, au adus jertfă idolului, și s-au bucurat de lucrul mânilor lor.
 42 Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei, și i-a dat să se închine oștirii cerului, după cum este scris în cartea proorocilor: „Mi-ați adus voi vite junghiate și jertfe timp de patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?..
 43 Ați purtat cortul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon.”
 44 Părinții noștri aveau în pustie Cortul Întâlnirii, așa cum îl rânduiseră Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul, pe care-l văzuse.
 45 Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de Neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.
 46 David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu, și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeuul lui Iacov.
 47 Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.
 48 Dar Cel Prea Înalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâni omenești, cum zice proorocul:
 49 „Cerule este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul sau care va fi locul Meu de odihnă?
 50 N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?...”
 51 ...„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
 52 Pe care din prooroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit pe care L-ați vândut acum, și L-ați omorât.
 53 voi, care ați primit Legea dată prin îngeri, și n-ați păzit-o!...”
 54 Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă, și scrișneau din dinți împotriva lui.
 55 Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;
 56 și a zis: „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”
 57 Ei au început atunci să răcească, și-au astupat urechile, și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui.
 58 L-au târât afară din cetate, și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul.
 59 Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu!”
 60 Apoi a îngenuncheat, și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ținea în seamă păcatul acesta!” Și după aceste vorbe, a adormit.

Fapte 8:1 Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, în afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.

2 Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan, și l-au jelit cu mare tânguire.

3 Saul de partea lui, făcea prăpăd în Biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei, și-i arunca în temniță.

4 Cei ce se împrăștiaseră, mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul.

5 Filip s-a coborât în cetatea Samariei, și le-a propovăduit pe Hristos.

6 Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.

7 Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri necurate, și scoteau mari țipete; mulți slăbănogi și șchiopi erau tămăduiți.

8 Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.

9 În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și pune în uimire pe poporul Samariei.

10 Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte, și ziceau: „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește „mare”.

11 Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.

12 Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.

13 Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip, și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau.

14 Apostolii, care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

15 Aceștia au venit la Samariteni, și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.

16 Căci nu se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus.

17 Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt.

18 Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mânilor apostolilor, le-a dat bani,
 19 și a zis: „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile, să primească Duhul Sfânt.”
 20 Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!
 21 Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.
 22 Pocăiește-te, deci, de această răutate a ta, și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putință;
 23 căci văd că ești plin din fiere amară, și în lanțurile fărădelegii.”
 24 Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis.”
 25 După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului, și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale Samaritenilor.

26 Un înger al Domnului a vorbit lui Filip, și i-a zis: „Scoală-te, și du-te spre miazăzi, pe drumul care pogoară spre Ierusalim la Gaza, și care este pustiu.”

27 Filip s-a sculat și a plecat. Și iată că un Etiopian, un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a Etiopienilor, și îngrijitorul tuturor vistieriiilor ei, venit la Ierusalim ca să se închine,

28 se întorcea de acolo, și ședea în carul lui, și citea pe proorocul Isaia.

29 Duhul i-a zis lui Filip: „Du-te, și ajunge carul acesta!”

30 Filip a alergat, și a auzit pe Etiopian citind pe proorocul Isaia. El i-a zis: „Înțelegi tu ce citești?”

31 Famenul a răspuns: „Cum aş putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?” Și a rugat pe Filip să se suie în car, și să șadă împreună cu el.

32 Locul din Scriptură, pe care-l citea, era acesta: „El a fost dus ca o oaie la tăiere; și, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu și-a deschis gura;

33 în smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Și cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viața I-a fost luată de pe pământ.”

34 Famenul i-a zis lui Filip: „Rogu-te, despre cine vorbește proorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?”

35 Atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta, și i-a propovăduit pe Isus.

36 Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: „Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?”

37 Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate.” Famenul a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.”

38 A poruncit să stea carul, s-au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.

39 Când au ieșit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul își vedea de drum, plin de bucurie,

40 Filip se afla la Azot, de unde s-a dus până la Cezarea. Și propovăduia Evanghelia în toate cetățile prin care trecea.

Fapte 9:1 Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot,

2 și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.

3 Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, de odată a stălicuit o lumină din cer în jurul lui.

4 El a căzut la pământ, și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

5 „Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu Sunt Isus, pe care-L prigonești. „Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.”

6 Tremurând și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vrei să fac?” „Scoală-te” i-a zis Domnul „intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci.”

7 Oamenii care-l însoțeau, au rămas încremenți; auzeau într-adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.

8 Saul s-a sculat de la pământ; și cu toate că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâni, și l-au dus în Damasc.

9 Trei zile n-a văzut, și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.

10 În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: „Anania!” „Iată-mă Doamne” a răspuns el.

11 Și Domnul i-a zis: „Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă „Dreaptă” și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă;

12 și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el, și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea.”

13 „Doamne” a răspuns Anania „am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim;

14 ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău.

15 Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Nemuritorilor, înaintea împăraților, și înaintea fiilor lui Israel;

16 și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.”

17 Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea, și să te umpli de Duhul Sfânt.”

18 Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi; și el și-a căpătat iarăși vederea. Apoi s-a sculat, și a fost botezat.

19 După ce a mâncat, a prins iarăși putere. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii, care erau în Damasc.

20 Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.

21 Toți ceice-l ascultau, rămăneau uimiți, și ziceau: „Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim, printre cei ce chemau Numele acesta? Și n-a venit el aici ca să-i ducă legați înaintea preoților celor mai de seamă?”

22 Totuși Saul se întărea din ce în ce mai mult, și făcea de rușine pe Iudeii, care locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul.

23 După câțva timp, Iudeii s-au sfătuit să-l omoare;

24 și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare.

25 Dar într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-o coșniță.

2 Corinteni 11:32 În Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea Damascentilor, ca să mă prindă.

33 Dar am fost dat jos pe o fereastră, într-o coșniță, prin zid, și am scăpat din mâinile lor.

Galateni 1:13 Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religionea Iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu, și făceam prăpăd în ea;

14 și cum eram mai înaintat în religionea Iudeilor decât mulți din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești.

15 Dar când Dumnezeu-care m-a pus deoparte din pântecul maicii mele, și m-a chemat prin harul Său, a găsit cu cale

16 să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n-am întrebat pe nici un om,

17 nici nu m-am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc.

Fapte 9:26 Când a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se lipească de ucenici; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic.

27 Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli, și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus.

28 De atunci se ducea și venea împreună cu ei în Ierusalim,

Galateni 1:18 După trei ani, m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa, și am rămas la el cincisprezece zile.

19 Dar n-am văzut pe nici unul altul dintre apostoli, decât pe Iacov, fratele Domnului.

20 În cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.

Fapte 9:29 și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorbea și se întreba și cu Evreii care vorbeau grecește, dar ei căutau să-l omoare.

30 Când au aflat frații de lucrul acesta, l-au dus la Cezarea, și l-au pornit la Tars. Vindecarea lui Enea.

Galateni 1:21 După aceea m-am dus în ținuturile Siriei și Ciliciei.

22 Și eram încă necunoscut la față Bisericilor lui Hristos, care Sunt în Iudea.

23 Ele auzeau doar spunându-se: „Cel ce ne prigonea odinioară, acum propovăduiește credința pe care căuta s-o nimicească odinioară.”

24 Și slăveau pe Dumnezeu din pricina mea.

Fapte 9:31 Biserica se bucura de pace în toată Iudea, Galilea și Samaria, se întărea sufletește, și umbla în frica Domnului; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.

32 Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s-a pogorât și la cei ce locuiau în Lida.

33 Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat.

34 „Enea” i-a zis Petru „Isus Hristos te vindecă; scoală-te, și fă-ți patul.” Și Enea s-a sculat îndată.

35 Toți locuitorii din Lida și din Saron, l-au văzut, și s-au întors la Domnul.

36 În Iope, era o uceniță numită Tabita, nume, care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.

37 În vremea aceea, s-a îmbolnăvit, și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus.

38 Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el, să-l roage: Nu pregeta să vii până la noi.

39 Petru s-a sculat, și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând, și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.

40 Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat, și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii, și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.

41 El i-a dat mâna, și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve, și le-a pus-o înaintea vie.

42 Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul.

43 Petru a rămas multe zile în Iope la un tăbăcar, numit Simon.

Fapte 10:1 În Cezarea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită „Italiana”.

2 Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului, și se ruga totdeauna lui Dumnezeu.

3 Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el, și i-a zis: „Cornelie!”

4 Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat, și a răspuns: „Ce este, Doamne?” Și îngerul i-a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele.

5 Trimite acum niște oameni la Iope, și chiamă pe Simon, zis și Petru.

6 El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci.”

7 Cum a plecat îngerul, care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale, și un ostaș cucernic din aceia care-i slujeau în tot timpul;

8 și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iope.

9 A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pela ceasul al șaselea.

10 L-a ajuns foamea, și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.

11 A văzut cerul deschis, și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.

12 În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului.

13 Și un glas i-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.”

14 „Nicidecum, Doamne” a răspuns Petru. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.”

15 Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.”

16 Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.

17 Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei pe care o avusese, iată că, oamenii trimeși de Corneliu, întrebând de casa lui Simon, au stat la poartă,

18 și au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis și Petru, găzduiește acolo.

19 Și pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: „Iată că te caută trei oameni;

20 scoală-te, pogoară-te, și du-te cu ei, fără șovăire, căci Eu i-am trimis.”

21 Petru, deci, s-a pogorât și a zis oamenilor acelora: „Eu Sunt acela, pe care-l căutați; ce pricină vă aduce?”

22 Ei au răspuns: „Sutașul Corneliu, om drept și temător de Dumnezeu și vorbit de bine de tot neamul Iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu, printr-un înger Sfânt, să te cheme în casa lui, și să audă cuvintele pe care i le vei spune.”

23 Petru, deci, i-a chemat înăuntru, și i-a găzduit.

24 A doua zi, s-a sculat, și a plecat cu ei. L-au însoțit și câțiva frați din Iope. În cealaltă zi au ajuns la Cezarea. Corneliu îi aștepta cu rudele și prietenii de aproape, pe care-i chemase.

25 Când era să intre Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s-a aruncat la picioarele lui, și i s-a închinat.

26 Dar Petru l-a ridicat și a zis: „Scoală-te, și eu Sunt om!”

27 Și vorbind cu el, a intrat în casă, și a găsit adunați pe mulți.

28 „Știți” le-a zis el „că nu este îngăduit de Lege unui Iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat.

29 De aceea am venit fără cârtire când m-ați chemat; vă întreb, deci, cu ce gând ați trimis după mine?”

30 Corneliu a răspuns: „Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea; și iată că a stat înaintea mea un om cu o haină strălucitoare,

31 și a zis: „Cornelie, rugăciunea ta a fost ascultată, și Dumnezeu Și-a adus aminte de milosteniile tale.

32 Trimite, deci, la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru; el găzduiește în casa lui Simon tăbăcarul, lângă mare; când va veni el, îți va vorbi.”

33 Am trimis îndată la tine, și bine ai făcut că ai venit. Acum, deci, toți Suntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Domnul să ne spui.”

34 Atunci Petru a început să vorbească și a zis: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor,

35 ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El.

36 El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor.

37 Știți vorba făcută prin toată Iudea, începând din Galilea, în urma botezului propovăduit de Ioan;

38 cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine, și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.

39 Noi Suntem martori a tot ce a făcut El în țara Iudeilor și în Ierusalim. Ei L-au omorât, atîrnându-L pe lemn.

40 Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, și a îngăduit să Se arate,

41 nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El, după ce a înviat din morți.

42 Isus ne-a poruncit să propovăduim norodului, și să mărturisim că El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor morți.

43 Toți proorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.”

44 Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.

45 Toți credincioșii tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste Neamuri.

46 Căci îi auzeau vorbind în limbi și măbind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:
 47 „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”
 48 Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei.
 Fapte 11:1 Apostolii și frații, care erau în Iudea, au auzit că și Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu.
 2 Și când s-a suit Petru la Ierusalim, îl muștrău cei tăiați împrejur,
 3 și ziceau: „Ai intrat în casă la niște oameni netăiați împrejur, și ai mâncat cu ei.”
 4 Petru a început să le spună pe rând cele întâmplate. El a zis:
 5 „Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească, și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer, și a venit până la mine.
 6 Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târătoarele și păsările cerului.
 7 Și am auzit un glas, care mi-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.”
 8 Dar eu am răspuns: „Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea.”
 9 Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.”
 10 Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși în cer.
 11 Și iată că îndată, trei oameni trimeși din Cezarea la mine, au stat la poarta casei, în care eram.
 12 Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești șase frați m-au însoțit și ei, și am intrat în casa omului.
 13 El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui, și zicându-i: „Trimite la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru,
 14 care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta.”
 15 Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început.
 16 Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”
 17 Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?”
 18 După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: „Dumnezeu a dat, deci, și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.”
 19 Cei ce se împărtășiseră, din pricina prigonirii întâmplate cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, și propovăduiau Cuvântul numai Iudeilor.
 20 Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena, care au venit în Antiohia, au vorbit și Grecilor, și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus.
 21 mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.
 22 Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.
 23 Când a ajuns el, și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat, și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă Hotărâtă alipiți de Domnul.
 24 Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăos la Domnul.
 25 Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul;
 26 și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.
 27 În vremea aceea, s-au pogorât niște prooroci din Ierusalim la Antiohia.
 28 Unul din ei, numit Agab, s-a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Și a fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu.
 29 Ucenicii au Hotărât să trimeată, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților, care locuiau în Iudea,
 30 ceea ce au și făcut; și au trimis acest ajutor la presbiteri (Sau: bătrâni.) prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

10. PRIMA ȘI A DOUA CĂLĂTORIE MISIONARĂ A LUI PAVEL

Fapte 12:1 Cam pe aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din Biserică, ca să-i chinuiască;
 2 și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
 3 Când a văzut că lucrul acesta place Iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru. Erau zilele praznicului Azimilor.
 4 După ce l-a prins, și l-a băgat în temniță, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostași, cu gând ca după Paște să-l scoată înaintea norodului.
 5 Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.
 6 În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat de mâni cu două lanțuri; și niște păzitori păzeau temnița la ușă.
 7 Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate, și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Scoală-te, iute!” Lanțurile i-au căzut jos de pe mâni.
 8 Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-te, și leagă-ți încălțămintele.” Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te în haină, și vino după mine.”
 9 Petru a ieșit afară, și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie.
 10 După ce au trecut de straja întâia și a doua, au ajuns la poarta din fier, care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură; au ieșit, și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.
 11 Când și-a venit Petru în fire, a zis: „Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său, și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul Iudeu.”
 12 După ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă, și se rugau.
 13 A bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e.
 14 A cunoscut glasul lui Petru: și de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porții.
 15 „Ești nebună!” i-au zis ei. Dar ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: „Este îngerul lui.”
 16 Petru însă bătea mereu. Au deschis, și au rămas incremeniți când l-au văzut.
 17 Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță și a zis: „Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților.” Apoi a ieșit, și s-a dus într-alt loc.
 18 Când s-a făcut ziua, ostașii au fost într-o mare fierbere, ca să știe ce s-a făcut Petru.
 19 Irod, după ce l-a căutat în toate părțile, și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori, și a poruncit să-i omoare. În cele din urmă s-a pogorât din Iudea la Cezarea, ca să rămână acolo.
 20 Irod era foarte mâniat pe cei din Tir și din Sidon. Dar aceștia au venit toți într-un gând la el; și după ce au câștigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din țara împăratului.
 21 Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc, și le vorbea.
 22 Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om!”

- 23 Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi.
- 24 Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.
- 25 Barnaba și Saul, după ce și-au împlinit însărcinarea, s-au întors din Ierusalim, luînd cu ei pe Ioan, zis și Marcu.
- Fapte 13:1 În Biserica din Antiohia erau niște prooroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul.
- 2 Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.”
- 3 Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece.
- 4 Barnaba și Saul, trimeși de Duhul Sfânt, s-au coborît la Seleucia, și de acolo au plecat cu corabia la Cipru.
- 5 Ajunși la Salamina, au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan.
- 6 După ce au străbătut toată insula până la Pafos, au întâlnit pe un vrăjitor, prooroc mincinos, un Iudeu, cu numele Bar-Isus, și care era cu dregătorul Sergius Paulus, un om înțelept. Acesta din urmă a chemat pe Barnaba și pe Saul, și și-a arătat dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu.
- 8 Dar Elima, vrăjitorul, căci așa se tilcuiește numele lui-le stătea împotriva, și căuta să abată pe dregător de la credință.
- 9 Atunci Saul, care se mai numește și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat țintă la el,
- 10 și a zis: „Om plin de toată viclenia și de toată răutatea, fiul dracului, vrăjmaș al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strîmbi căile drepte ale Domnului?”
- 11 Acum, iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb, și nu vei vedea soarele până la o vreme.” Îndată a căzut peste el ceață și întuneric, și căuta bijbiind niște oameni, care să-l ducă de mână.
- 12 Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut, și a rămas uimit de învățătura Domnului.
- 13 Pavel și tovarășii lui au pornit cu corabia din Pafos, și s-au dus la Perga în Pamfilia. Ioan s-a despărțit de ei, și s-a întors la Ierusalim.
- 14 Din Perga și-au urmat drumul înainte, și au ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au șezut jos.
- 15 După citirea Legii și a Proorocilor, fruntașii sinagogii au trimis să le zică: „Fraților, dacă aveți un cuvânt de îndemn pentru norod, vorbiți!”
- 16 Pavel s-a sculat, a făcut semn cu mâna și a zis: „Bărbați Israeliti și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați!
- 17 Dumnezeuul acestui popor Israel a ales pe părinții noștri. A ridicat la cinste pe norodul acesta, în timpul șederii lui în țara Egiptului, și l-a scos din Egipt cu brațul Său cel puternic.
- 18 Timp de aproape patruzeci de ani, le-a suferit purtarea în pustie.
- 19 Și, după ce a nimicit șapte popoare în țara Canaanului, le-a dat de moștenire pământul lor, pentru aproape patru sute cincizeci de ani.
- 20 După aceste lucruri le-a dat judecători, până la proorocul Samuel.
- 21 Ei au cerut atunci un împărat. Și, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminția lui Benjamin;
- 22 apoi l-a înlăturat, și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit astfel: „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele.”
- 23 Din sămânța lui David, Dumnezeu, după făgăduința Sa, a ridicat lui Israel un mântuitor, care este Isus.
- 24 Înainte de venirea Lui, Ioan propovăduise botezul pocăinței la tot norodul lui Israel.
- 25 Și Ioan, când era la sfârșitul însărcinării lui, zicea: „Cine credeți că Sunt eu? Nu Sunt Acela; ci iată că după mine vine Unul, căruia eu nu Sunt vrednic să-i desleg încălțămintea picioarelor.”
- 26 Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și cei ce vă temeți de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis Cuvântul acestei mântuiri.
- 27 Căci locuitorii din Ierusalim și mai marii lor n-au cunoscut pe Isus; și prin faptul că L-au osîndit, au împlinit cuvintele proorocilor, care se citesc în fiecare Sabat.
- 28 Măcarcă n-au găsit în El nici o vină de moarte, totuși ei au cerut lui Pilat să-L omoare.
- 29 Și, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos de pe lemn, și L-au pus într-un mormânt.
- 30 Dar Dumnezeu L-a înviat din morți.
- 31 El S-a arătat, timp de mai multe zile celor ce se suiseră cu El din Galilea la Ierusalim, și care acum Sunt martorii Lui înaintea norodului.
- 32 Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri,
- 33 Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.”
- 34 Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: „Vă voi împlini cu toată credințioșia făgăduințele sfinte pe care le-am făcut lui David.”
- 35 De aceea mai zice și în alt psalm: „Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.”
- 36 Și David, după ce a slujit celor din vremea lui, după planul lui Dumnezeu, a murit, a fost îngropat lângă părinții săi, și a văzut putrezirea.
- 37 Dar Acela pe care L-a înviat Dumnezeu, n-a văzut putrezirea.
- 38 Să știți, deci, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor;
- 39 și oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise.
- 40 Astfel, luați seama să nu vi se întâmple ce se spune în prooroci:
- 41 „Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cineva.” Prigonirile Iudeilor.
- 42 Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.
- 43 Și după ce s-a împrăștiat adunarea, mulți din Iudei și din prozelitii evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei, și-i îndemneau să stăruiască în harul lui Dumnezeu.
- 44 În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.
- 45 Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, și-l batjocureau.
- 46 Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți, și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întorcem spre Neamuri.
- 47 Căci așa ne-a poruncit Domnul: „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.”
- 48 Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduți să capete viața veșnică, au crezut.
- 49 Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara.
- 50 Dar Iudeii au întărit pe femeile cucernice cu vază și pe fruntașii cetății, au stîrnit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba, și i-au izgonit din hotarele lor.
- 51 Pavel și Barnaba au scuturat praful de pe picioare împotriva lor, și s-au dus în Iconia,

52 În timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Fapte 14:1 În Iconia, Pavel și Barnaba au intrat în sinagoga Iudeilor, și au vorbit în așa fel că o mare mulțime de Iudei și de Greci au crezut.

2 Dar Iudeii care n-au crezut, au întărit și au răzvrătit sufletele Neamurilor împotriva fraților.

3 Totuși au rămas destul de multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adeverea Cuvântul privitor la harul Său, și îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor.

4 Mulțimea din cetate s-a desbinat: unii erau cu Iudeii, alții cu apostolii.

5 Neamurile și Iudeii, în învoire cu mai marii lor, s-au pus în mișcare, că să-i batjocorească și să-i ucidă cu pietre.

6 Pavel și Barnaba au înțeles lucrul acesta, și au fugit în cetățile Licaoniei: Listra și Derbe, și în ținutul de primprejur.

7 Și au propovăduit Evanghelia acolo.

8 În Listra era un om neputincios de picioare, olog din naștere, care nu umblase niciodată.

9 El ședea jos și asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el, și fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit,

10 a zis cu glas tare: „Scoală-te drept în picioare.” Și el s-a sculat dintr-o săritură, și a început să umble.

11 La vederea celor făcute de Pavel, noroadele și-au ridicat glasul, și au zis în limba licaoneană: „Zeii s-au pogorât la noi în chip omenesc.”

12 Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel Mercur, pentru că mânuia cuvântul.

13 Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetății, a adus tauri și cununi înaintea porților, și voia să le aducă jertfă, împreună cu noroadele.

14 Apostolii Barnaba și Pavel, când au auzit lucrul acesta, și-au rupt hainele, au sărit în mijlocul norodului, și au strigat:

15 „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi Suntem oameni de aceeași fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșerte la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea, și tot ce este în ele.

16 El, în veacurile trecute, a lăsat pe toate Neamurile să umble pe căile lor,

17 măcar că, drept vorbind, nu s-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploii din cer, și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug, și v-a umplut inimile de bucurie.”

18 Abia au putut să împiedice, cu vorbele acestea, pe noroade, să le aducă jertfă.

19 Atunci au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște Iudei, care au ațîțat pe noroade. Aceștia, după ce au împroșcat pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.

20 Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.

21 După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta, și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia,

22 întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.

23 Au rânduit presbiteri în fiecare Biserică, și după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat în mâna Domnului, în care crezuseră.

24 Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia,

25 au vestit Cuvântul în Perga, și s-au pogorât la Atalia.

26 De acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredințați în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea pe care o săvârșiseră.

27 După venirea lor, au adunat Biserica, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei, și cum deschisese Neamurilor ușa credinței.

28 Și au rămas destul de multă vreme acolo cu ucenicii.

Fapte 15:1 Cîțiva oameni, veniți din Iudea, învățau pe frați și ziceau: Dacă nu Sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți.”

2 Pavel și Barnaba au avut cu ei un vii schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au Hotărât ca Pavel și Barnaba, și cîțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli și presbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.

Fapte 15:3 După ce au fost petrecuți de Biserică până afară din cetate, și-au urmat drumul prin Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.

4 Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Biserică, de apostoli și de presbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.

5 Atunci unii din partida Fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat, și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur, și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.

6 Apostolii și presbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut.

7 După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei, și să creadă.

8 Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă.

9 N-a făcut nici o deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință.

10 Acum, deci, de ce ispițiți pe Dumnezeu, și puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta?

11 Ci credem că noi, ca și ei, Suntem mântuiți prin harul Domnului Isus.”

12 Toată adunarea a tăcut, și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, care au istorisit toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor.

13 Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă!

14 Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-I poarte Numele.

15 Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris:

16 „După aceea Mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărmăturile, și-l voi înălța din nou:

17 pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu,

18 zice Domnul, care face aceste lucruri, și căruia Îi Sunt cunoscute din veșnicie.”

19 De aceea, eu Sunt de părere să nu se pună greutatea acelor dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu;

20 ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idoloilor, de curvie, de dobitoace zugrumate și de sânge.

21 Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni, care-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat.”

22 Atunci apostolii și presbiterii și întreaga Biserică au găsit cu cale să aleagă vreo cîțiva dintre ei, și să-i trimeată la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. Și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frați.

23 Și au scris astfel prin ei: „Apostolii, presbiterii (Sau: bătrâni.) și frați: către frații dintre Neamuri, care Sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecăciune!

24 Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi, fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin vorbirile lor, și v-au zdruncinat sufletele, zicând să vă tăiați împrejur și să păziți Legea;

25 noi, după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând, am găsit cu cale să alegem niște oameni, și să-i trimitem la voi, împreună cu prea iubiții noștri Barnaba și Pavel,
 26 oamenii aceștia, care și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.
 27 Am trimis, deci, pe Iuda și pe Sila, care vă vor spune prin viu grai aceleași lucruri.
 28 Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă, să nu mai punem peste voi nici o altă greutate decât ceea ce trebuie,
 29 adică: să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace zugrumate, și de curvie, lucruri de cari, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși.”

Galateni 2:1 După patrusprezece ani, m-am suit din nou la Ierusalim împreună cu Barnaba; și am luat cu mine și pe Tit.
 2 M-am suit, în urma unei descoperiri, și le-am arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc eu între Neamuri, în deosebi celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zădar.
 3 Nici chiar Tit, care era cu mine, cu toate că era Grec, n-a fost silit să se taie împrejur,
 4 din pricina fraților mincinoși, furișai și strecurați printre noi, ca să pândească slobozenia pe care o avem în Hristos Isus, cu gând să ne aducă la robie;
 5 noi nu ne-am supus și nu ne-am potrivit lor nici o clipă măcar, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi.

Galateni 2:6 Cei ce Sunt socotiți ca fiind ceva-orice ar fi fost ei, nu-mi pasă: Dumnezeu nu caută la fața oamenilor-aceștia, zic, ei cei cu vază nu mi-au adaus nimic.

7 Ba dimpotrivă, când au văzut că mie îmi fusese încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru îi fusese încredințată Evanghelia pentru cei tăiați împrejur,
 8 căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur, făcuse și din mine apostolul Neamurilor-
 9 și când au cunoscut harul, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, care Sunt priviți ca stâlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba, mâna dreaptă de însoțire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur.
 10 Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, și chiar așa am și căutat să fac.

Fapte 15:30 Ei deci, și-au luat rămas bun de la Biserică, și s-au dus la Antiohia, unde au dat epistola mulțimii adunate.

31 După ce au citit-o, frații s-au bucurat de îmbărbătarea pe care le-o aducea.
 32 Iuda și Sila, care și ei erau prooroci, au îndemnat pe frați, și i-au întărit cu multe cuvinte.
 33 După câțeva vreme, frații i-au lăsat să se întoarcă în pace la aceia de care fuseseră trimiși.
 34 Totuși Sila a găsit cu cale să rămână acolo.

35 Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, și învățau pe norod și propovăduiau, cu mulți alții, Cuvântul Domnului.

Galateni 2:11 Dar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stăut împotriva în față, căci era de osîndit.

12 În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu Neamurile; dar când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur.

13 Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți Iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățărniciei lor.

14 Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am spus lui Chifa în fața tuturor: „Dacă tu, care ești Iudeu, trăiești ca Neamurile, și nu ca Iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască în felul Iudeilor?”

15 Noi Suntem Iudei din fire, iar nu păcătoși dintre Neamuri.

16 Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit, prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii.

17 Dar dacă, în timp ce căutam să fim socotiți neprihăniți în Hristos, și noi înșine am fi găsiți ca păcătoși, este oare Hristos un slujitor al păcatului? Nicicum!

18 Căci, dacă zidesc iarăși lucrurile pe care le-am stricat, mă arăt ca un călcător de lege.

19 Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20 Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

21 Nu vreau să fac zădarnic harul lui Dumnezeu; căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.

SCRIS CĂTRE GALATENI

Fapte 15:36 După câteva zile, Pavel i-a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem, și să mergem pela frații din toate cetățile, în care am vestit Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac.”

37 Barnaba voia să ia cu el și pe Ioan, numit Marcu;

38 dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu ei pe acela, care îi părăsese din Pamfilia, și nu-i însoțise în lucrarea lor.

39 Neînțelegerea aceasta a fost destul de mare, ca să-i facă să se despartă unul de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu, și a plecat cu corabia la Cipru.

40 Pavel și-a ales pe Sila, și a plecat, după ce a fost încredințat de frați în grija harului Domnului.

41 El a străbătut Siria și Cilicia, întărind Bisericile.

Fapte 16:1 În urmă, Pavel s-a dus la Derbe și la Listra. Și iată că acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și al unui tată Grec.

2 Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de bine.

3 Pavel a vrut să-l ia cu el; și, după ce l-a luat, l-a tăiat împrejur, din pricina Iudeilor, care erau în acele locuri; căci toți știau că tatăl lui era Grec.

4 Pe când trecea prin cetăți, învăța pe frați să păzească Hotărârile apostolilor și presbiterilor din Ierusalim.

5 Bisericile se întăreau în credință, și sporeau la număr din zi în zi.

6 Fiindcă au fost oprți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei.

7 Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.

8 Au trecut atunci prin Misia, și s-au pogorât la Troa.

9 Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia sta în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia, și ajută-ne!”

10 După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegem că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.

11 După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis.

12 De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei, și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.

13 În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos, și am vorbit femeilor, care erau adunate laolaltă.

14 Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu, și asculta.

Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.

15 După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: „Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea.” Și ne-a silit să intrăm.

- 16 Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înaintea o roabă, care avea un duh de ghicire (Grecește: Un duh al lui Piton.). Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei.
- 17 Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi, și striga: „Oamenii aceștia Sunt robii Dumnezeului Celui Prea Înalt și ei vă vestesc calea mântuirii.”
- 18 Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors și a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea.” Și a ieșit chiar în ceasul acela.
- 19 Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea fruntașilor.
- 20 I-au dat pe mâna dregătorilor, și au zis: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; Sunt niște Iudei,
21 care vestesc niște obiceiuri pe care noi, Romanii nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm.”
- 22 Norodul s-a ridicat și el împotriva lor, și dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei, și au poruncit să-i bată cu nuiiele.
- 23 După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță, și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.
- 24 Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița dinăuntru, și le-a băgat picioarele în butuci.
- 25 Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau, și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau.
- 26 Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliele temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile, și s-au dezlegat legăturile fiecăruia.
- 27 Temnicerul s-a deșteptat; și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia, și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit.
- 28 Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Să nu-ți faci nici un rău, căci toți Suntem aici.”
- 29 Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru, și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila;
30 i-a scos afară, și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”
- 31 Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.”
- 32 Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.
- 33 Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor, și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.
- 34 După ce i-a dus în casă, le-a pus masa, și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.
- 35 Când s-a făcut ziua, dregătorii au trimis pe cei ce purtau nuiielele (Grecește: lictori.), să spună temnicerului: „Dă drumul oamenilor aceloră.”
- 36 Și temnicerul a spus lui Pavel aceste cuvinte: „Dregătorii au trimis să vi se dea drumul; acum, deci, ieșiți afară, și duceți-vă în pace.”
- 37 Dar Pavel le-a zis: „După ce ne-au bătut cu nuiiele în fața tuturor, fără să fim judecați, pe noi, care Suntem romani, ne-au aruncat în temniță, și acum ne scot afară pe ascuns! Nu merge așa! Să vină ei singuri să ne scoată afară!”
- 38 Cei ce purtau nuiielele, au spus aceste cuvinte dregătorilor. Aceștia s-au temut, când au auzit că Sunt romani.
- 39 Dregătorii au venit să-i potolească, i-au scos afară din temniță, și i-au rugat să părăsească cetatea.
- 40 Ei au ieșit din temniță, și au intrat în casa Lidiei; și, după ce au văzut și mângâiat pe frați, au plecat.
- Fapte 17:1 Pavel și Sila au trecut prin Amfipoli și Apolonia, și au venit în Tesalonic, unde era o sinagogă a Iudeilor.
- 2 Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,
3 dovedind și lămurind, că Hristosul trebuia să pătimească și să învieze din morți. „Și acest Isus pe care vi-L vestesc eu” zicea el „este Hristosul.”
- 4 Unii din ei, și o mare mulțime de Greci temători de Dumnezeu, și multe femei de frunte au crezut, și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila.
- 1 Tesaloniceni 2:1** Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică.
- 2 După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru, să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte.
- 3 Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.
- 4 Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.
- 5 În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuițat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este Dumnezeu.
- 6 N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.
- 7 Dimpotrivă, ne-am arătat blînzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii.
- 8 Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți.
- 9 Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră. Cum lucram zi și noapte, ca să nu fim sarcină nici unuia din voi, și vă propovăduiam Evanghelia lui Dumnezeu.
- 10 Voi Sunteți martori, și Dumnezeu de asemenea, că am avut o purtare Sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi, care credeți.
- 11 Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi, ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream,
12 să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa.
- 13 De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.
- Fapte 17:5** Dar Iudeii care nu crezuseră, de pizmă, au luat cu ei niște oameni fără căpătii din mulțime, au făcut gloată, și au întărit cetatea. S-au năpustit asupra casei lui Iason, și căutau pe Pavel și pe Sila, ca să-i aducă afară la norod.
- 6 Fiindcă nu i-au găsit, au târât pe Iason și pe vreo câțiva frați înaintea dregătorilor cetății, și strigau: „Oamenii aceștia, care au răscolit lumea, au venit și aici,
7 și Iason i-a găzduit. Ei toți lucrează împotriva poruncilor Cezarului, și spun că este un alt Împărat: Isus.”
- 8 Prin aceste vorbe, Iudeii au tulburat norodul și pe dregătorii cetății,
9 care au dat drumul lui Iason și celorlalți, numai după ce au căpătat de la ei un zălog.
- 10 Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Berea. Când au sosit, au intrat în sinagoga Iudeilor.
- 11 Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvnă, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.
- 12 Mulți dintre ei și din femeile cu vază ale Grecilor, și mulți bărbați au crezut.
- 13 Dar Iudeii din Tesalonic, când au aflat că Pavel vestea Cuvântul lui Dumnezeu și în Berea, au venit acolo, ca să turbure și să ațite noroadele.
- 14 Atunci frații au pornit îndată pe Pavel spre mare; Sila și Timotei au rămas în Berea.
- 1 Tesaloniceni 2:17** Noi, fraților, după ce am fost despărțiți câtăva vreme de voi, cu fața dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorința să vă vedem.
- 18 Astfel, odată, și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana.

19 Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria sau cununa noastră de slavă? Nu Sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?

20 Da, voi Sunteți slava și bucuria noastră.

1 Tesaloniceni 3:1 De aceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena, 2 și v-am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în credința voastră,

3 pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri; căci știți singuri că la aceasta Suntem rânduiți.

4 Și când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom suferi necazuri, ceea ce s-a și întâmplat, cum bine știți.

5 Astfel, în nerăbdarea mea, am trimis să-mi aducă știri despre credința voastră, de teamă ca nu cumva să vă fi ispitit Ispititorul, și osteneala noastră să fi fost degeaba.

Fapte 17:15 (Sila și Timotei) Cei ce însoțeau pe Pavel, l-au dus până la Atena. Apoi s-au întors, cu însărcinarea să ducă lui Sila și lui Timotei porunca să vină cât mai curând la el.

16 Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întărita duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli.

17 În sinagogă stătea, deci, de vorbă cu Iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea.

18 Unii din filosofii epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. Și unii ziceau: „Ce vrea să spună palavrugiul acesta?” Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, ziceau: „Pare că vestește niște dumnezei străini.”

19 Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag, și au zis: „Putem să știm care este această învățătură nouă pe care o vestești tu?”

20 Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea, deci, să știm ce vrea să zică aceasta.”

21 Căci toți Atenienii și străinii, care stăteau în Atena, nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.

22 Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a zis: „Bărbați Atenieni! În toate privințele vă găsesc foarte religioși.

23 Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar pe care este scris: „Unui Dumnezeu necunoscut!” Ei bine, ceea ce voi cinștiți, fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.

24 Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâni.

25 El nu este slujit de mâni omeneste, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

26 El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,

27 ca ei să caute pe Dumnezeu, și să se silească să-L găsească bîjbîind, cu toate că nu este departe de fiecare din noi.

28 Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poezii voștri: „Suntem din neamul lui...”

29 Astfel, deci, fiindcă Suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.

30 Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască; 31 pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți...”

32 Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: „Asupra acestor lucruri te vom asculta altădată.”

33 Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34 Totuși unii au trecut de partea lui, și au crezut; între aceștia era Dionisie Areopagitul, o femeie numită Damaris, și alții împreună cu ei. Pavel la Corint.

Fapte 18:1 După aceea Pavel a plecat din Atena, și s-a dus la Corint.

2 Acolo a găsit pe un Iudeu, numit Acvila, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevastă-sa Priscila, de oarece Claudiu poruncise ca toți Iudeii să plece din Roma. A venit la ei.

3 Și, fiindcă avea același meșteșug, a rămas la ei, și lucrau: meseria lor era facerea corturilor.

4 Pavel vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat, și îndupleca pe Iudei și pe Greci.

5a Dar când au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s-a dedat în totul propovăduirii, și dovedea Iudeilor că Isus este Hristosul.

1 Tesaloniceni 3:6 Dar chiar acum a venit Timotei de la voi la noi, și ne-a adus vești bune despre credința și dragostea voastră, că totdeauna păstrați o plăcută aducere aminte despre noi, și că doriți să ne vedeți, cum dorim și noi să vă vedem pe voi.

7 De aceea, fraților, în toate strîmtorările și necazurile noastre, am fost mângâiați cu privire la voi, prin credința voastră.

8 Acum, da, trăim, fiindcă voi stați tari în Domnul.

1. Prima călătorie la Tesaloniceni

Fapte 18:5 b Dar când au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s-a dedat în totul propovăduirii, și dovedea Iudeilor că Isus este Hristosul.

6 Fiindcă Iudeii i se împotriveau și-l batjocureau, Pavel și-a scuturat hainele, și le-a zis: „Sângele vostru să cadă asupra capului vostru; eu Sunt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri.”

7 Și după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecină cu sinagoga.

8 Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre Corinteni, care auziseră pe Pavel, au crezut și ei, și au fost botezați.

9 Noaptea, Domnul i-a zis lui Pavel într-o vedenie: „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea,

10 căci Eu Sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.”

11 Aici a rămas un an și șase luni, și învăța printre Corinteni Cuvântul lui Dumnezeu.

2. A doua călătorie către Tesaloniceni

Fapte 18:12 Pe când era Galion cârmuitor al Ahaiei, Iudeii s-au ridicat cu un gând împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată,

13 și au zis: „Omul acesta ațîță pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii.”

14 Pavel voia să înceapă vorba, când Galion a zis Iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v-aș asculta după cuviință, Iudeilor!”

15 Dar dacă este vorba de neînțelegeri asupra unui cuvânt, asupra unor nume și asupra Legii voastre, treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri.”

16 Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

17 Atunci au pus toți mâna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese.

18 Pavel a mai rămas destul de multă vreme în Corint. În urmă, și-a luat ziua bună de la frați, și a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila și Acuila, după ce și-a tuns capul în Chencrea, căci făcuse o juruință.

19 Au ajuns în Efes; și Pavel a lăsat acolo pe însoțitorii lui. A intrat în sinagogă, și a stat de vorbă cu Iudeii,

20 care l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n-a voit,

21 ci și-a luat rămas bun de la ei și a zis: „Trebuie numaidecât ca sărbătoarea care vine, s-o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăși la voi.” Și a plecat din Efes.

22 S-a dat jos din corabie în Cezarea, s-a suit la Ierusalim, și, după ce a urât de bine Bisericii, s-a pogorât în Antiohia.

11. SLUJIREA LUI PAVEL ÎN EFES ȘI PRIMA SCRISOAREA CĂTRE CORINTENI

Fapte 18:23 După ce a petrecut câțeva vreme în Antiohia, Pavel a plecat, și a străbătut din loc în loc ținutul Galatiei și Frigiei, întărind pe toți ucenicii.

24 La Efes, a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi.

25 El era învățat în ce privește Calea Domnului, avea un duh înfocat, și vorbea și învăța amănunțit pe oameni despre Isus, cu toate că nu cunoștea decât botezul lui Ioan.

26 A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila și Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei, și i-au arătat mai cu deamărunț Calea lui Dumnezeu.

27 Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, frații l-au îmbărbătat să se ducă, și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe cei ce crezuseră;

28 căci înfrunța cu putere pe Iudeii înaintea norodului, și le dovedea din Scripturi că Isus este Hristosul.

Fapte 19:1 Pe când era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici,

2 și le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici n-am auzit cu toate că a fost dat un Duh Sfânt.”

3 Dar cu ce botez ați fost botezați?” le-a zis el. Și ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan.”

4 Atunci Pavel a zis: „Ioan a botezat cu botezul pocăinței, și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.”

5 Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.

6 Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei, și vorbeau în alte limbi, și prooroceau.

7 Erau cam doisprezece bărbați de toți.

8 În urmă, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală. Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu, și căuta să înduplece pe cei ce-l ascultau.

9 Dar, fiindcă unii rămâneau împietriți și necredincioși, și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat de la ei, a despărțit pe ucenici de ei, și a învățat în fiecare zi pe norod în școala unuia numit Tiran.

10 Lucrul acesta a ținut doi ani, așa că toți cei ce locuiau în Asia, Iudei și Greci, au auzit Cuvântul Domnului.

11 Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;

12 până acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri, care fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăseau boalele, și ieșeau afară din ei duhurile rele.

13 Niște exorciști Iudei, care umblau din loc în loc, au încercat să cheme Numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, zicând: „Vă jur pe Isus, pe care-L propovăduiește Pavel, să ieșiți afară!”

14 Cei ce făceau lucrul acesta, erau șapte feciori ai lui Sceva, un preot Iudeu din cei mai de seamă.

15 Duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi, cine Sunteți?”

16 Și omul, în care era duhul cel rău, a sărit asupra lor, i-a biruit pe amândoi, și i-a schingiuit în așa fel, că au fugit goi și răniți din casa aceea.

17 Lucrul acesta a fost cunoscut de toți Iudeii, de toți Grecii care locuiau în Efes, și i-a apucat frica pe toți: și Numele Domnului Isus era proslăvit.

18 Mulți din cei ce crezuseră, veneau să mărturisească și să spună ce făcuseră.

19 Și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii, și-au adus cărțile, și le-au ars, înaintea tuturor: prețul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginți.

20 Cu atâta putere se răspândea și se întărea Cuvântul Domnului.

21 După ce s-au petrecut aceste lucruri, Pavel și-a pus de gând să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și Ahaia. „După ce voi merge acolo” își zicea el „trebuie să văd și Roma.”

22 A trimis în Macedonia pe doi din ajutoarele lui, pe Timotei și Erast, iar el a mai rămas câțeva vreme în Asia.

1. Prima călătorie către Corint

12. SFÂRȘITUL SLUJIRII DIN EFES ȘI SCRISOAREA A DOUA CĂTRE CORINTENI

Fapte 19:23 Pe vremea aceea, s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea Domnului.

24 Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple din argint de ale Dianei, și aducea lucrătorilor săi nu puțin câștig cu ele.

25 I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeași meserie, și le-a zis: „Oamenilor, știți că bogăția noastră atîrnă de meseria aceasta;

26 și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod, și zice că zeii făcuți de mâni nu Sunt dumnezei.

27 Primejdia, care vine din acest fapt, nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul marei zeițe Diana este socotit ca o nimica, și chiar măreția aceleia, care este cinstită în toată Asia și în toată lumea, este nimicită.”

28 Cuvintele acestea i-au umplut de mânie, și au început să strige: „Mare este Diana Efesenilor!”

29 Toată cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toții într-un gând în teatru, și au luat cu ei pe Macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel.

30 Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii.

31 Chiar și unii din mai marii Asiei, care-i erau prieteni, au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.

32 Unii strigau una, alții alta, căci adunarea era în învălmășală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.

33 Atunci au scos din norod pe Alexandru pe care Iudeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut semn cu mâna, și voia să se aperse înaintea norodului.

34 Dar când l-au cunoscut că este Iudeu, au strigat toți într-un glas, timp de aproape două ceasuri: „Mare este Diana Efesenilor!”

35 Totuși logofătul a potolit norodul și a zis: „Bărbați Efeseni, cine este acela care nu știe că cetatea Efesenilor este păzitoarea templului marelui Diane și a chipului ei căzut din cer?”

36 Fiindcă nimeni nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliți, și să nu faceți nimic cu pornire nechibzuită.

37 Căci ați adus aici pe oamenii aceștia, care nu Sunt vinovați nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre.

38 Deci, dacă în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plângă împotriva cuiva, Sunt zile de judecată, și Sunt dregători; să se pîrască unii pe alții.

39 Dar dacă umblați după altceva, se va Hotărâ într-o adunare legiuită.

40 Noi, de fapt, Suntem în primejdie să fim învinuiți de răscoală pentru cele întâmplare astăzi, căci n-avem nici un temei, ca să putem îndreptăți zarva aceasta.”

2 Corinteni 1:8 În adevăr, fraților, nu voim să vă lăsăm în necunoștință despre necazul care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsați peste măsură de mult, mai presus de puterile noastre, așa că nici nu mai trăgeam nădejde de viață.

9 Ba încă ne spunea gândul că trebuie să murim; ca să ne punem încrederea nu în noi înșine, ci în Dumnezeu care înviază morții.

10 El ne-a izbăvit și ne izbăvește dintr-o astfel de moarte, și avem nădejde că ne va mai izbăvi încă.

Fapte 20:1 Când a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici, și, după ce le-a dat sfaturi, și-a luat ziua bună de la ei, și a plecat în Macedonia.

2 Corinteni 1:15 În această încredințare, voiam să vin mai înainte la voi, ca să aveți un al doilea har.

16 Voiam să trec pe la voi ca să mă duc în Macedonia; apoi din Macedonia să mă întorc la voi, și să fiu petrecut de voi în Iudea.

17 În luarea Hotărârii acesteia, am lucrat eu în chip ușuratic? Sau Hotărârile mele Sunt niște Hotărâri pe care le iau în felul lumii, ca să fie în mine „Da, da” și „Nu, nu”?

18 Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și „Da” și „Nu”.

19 Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan, și prin Timotei, n-a fost „da” și „nu” ci în El nu este decât „da”.

20 În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El Sunt „da”; de aceea și „Amin” pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.

21 Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu.

2 Corinteni 2:12 Când am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, cu toate că mi se deschisese acolo o ușă în Domnul, 13 n-am avut liniște în duhul meu, fiindcă n-am găsit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bună de la frați, și am plecat în Macedonia.

20:2a (a vizitat acele regiuni)

2 Corinteni 7:5 Căci și după venirea noastră în Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihnă. Am fost necăjiți în toate chipurile: de afară lupte, dinăuntru temeri.

6 Dar Dumnezeu, care mângâie pe cei smeriți, ne-a mângâiat prin venirea lui Tit.

7 Și nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost mângâiat și el de voi. El ne-a istorisit despre dorința voastră arzătoare, despre lacrimile voastre, despre rîvna voastră pentru mine, așa că bucuria mea a fost și mai mare.

13 De aceea am fost mângâiați. Dar, pe lângă mângâierea aceasta a noastră, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Tit, al cărui duh a fost răcorit de voi toți.

14 Și dacă m-am lăudat puțin cu voi înaintea lui, n-am fost dat de rușine. Ci, după cum în orice lucru v-am spus adevărul, tot așa și lauda noastră cu voi înaintea lui Tit, s-a adevărit.

15 El are o și mai mare dragoste pentru voi, când își aduce aminte de ascultarea voastră a tuturor, și de primirea pe care i-ați făcut-o, cu frică și cu cutremur.

2. A doua scrisoare către Corint

13. PAVEL DIN NOU ÎN GRECIA ȘI NAȘTEREA SCRISORII CĂTRE ROMANI

Fapte 20:2b Apoi a venit în Grecia, 3 unde a rămas trei luni. Era gata să plece cu corabia în Siria, dar Iudeii i-au întins curse. Atunci s-a Hotărât să se întoarcă prin Macedonia.

Scrisoarea către Romani

14. CĂLĂTORIA LUI PAVEL LA ROMA PRIN IERUSALIM

Fapte 20:4 Avea ca tovarăși până în Asia pe: Sopater din Berea, fiul lui Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaiu din Derbe, Timotei, precum și Tihic și Trofim care erau din Asia.

5 Aceștia au luat-o înainte, și ne-au așteptat la Troa.

6 Iar noi, după zilele praznicului Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi, și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat șapte zile.

7 În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați la olaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor, și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.

8 În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.

9 Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit deabinelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea, și a fost ridicat mort.

10 Dar Pavel s-a pogorât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe și a zis: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el.”

11 După ce s-a suit iarăși, a frînt pâinea, a cinat, și a mai vorbit multă vreme până la ziuă. Apoi a plecat.

12 Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mângâieri.

13 Noi am venit înaintea lui Pavel la corabie, și am plecat cu corabia la Asos, unde ne învoiserăm să ne întâlnim din nou; pentru că el trebuia să facă drumul pe jos.

14 Când s-a întâlnit cu noi în Asos, l-am luat în corabie, și ne-am dus la Mitilene.

15 De aici am mers pe mare, și a doua zi am ajuns în fața insulei Chios. În ziua următoare, deabea am atins Samos, ne-am oprit în Troghilion, și a doua zi am venit la Milet.

16 Pavel se Hotărâse să treacă pe lângă Efes, fără să se oprească aici, ca să nu peardă vremea în Asia; căci se grăbea ca, dacă i va fi cu putință, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii.

17 Însă din Milet, Pavel a trimis la Efes, și a chemat pe presbiterii Bisericii.

18 Când au venit la el, le-a zis: „Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi, în care am pus piciorul pe pământul Asiei.

19 Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi, și în mijlocul încercărilor pe care mi le ridicau uneltirile Iudeilor.

- 20 Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos, și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case,
- 21 și să vestesc Iudeilor și Grecilor: pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.
- 22 Și acum, iată că, împins de duhul, mă duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo.
- 23 Numai, Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și neazuri.
- 24 Dar eu nu țin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evaghelia harului lui Dumnezeu.
- 25 Și acum, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia, în mijlocul cărora am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu.
- 26 De aceea vă mărturisesc astăzi, că Sunt curat de sângele tuturor.
- 27 Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.
- 28 Luați seama, deci, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (Sau: priveghetori.), ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.
- 29 Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma;
- 30 și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.
- 31 De aceea vegheați, și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și nopate, n-am încetat să sfătuiască cu lacrimi pe fiecare din voi.
- 32 Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său, care vă poate zidi sufletește, și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.
- 33 N-am rîvnit nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva.
- 34 Singuri știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine.
- 35 În toate privințele v-am dat o pildă, și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi, și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care însuși a zis: „Este mai ferice să dai decât să primești.”
- 36 După ce a vorbit astfel, a îngenuncheat, și s-a rugat împreună cu ei toți.
- 37 Și au izbucnit cu toții în lacrimi, au căzut pe grumazul lui Pavel, și l-au sărutat.
- 38 Căci erau întristați mai ales de vorba pe care le-o spusese el, că nu-i vor mai vedea fața. Și l-au petrecut până la corabie.
- Fapte 21:1 După ce ne-am smuls din brațele lor, am plecat pe apă, și ne-am dus drept la Cos, a doua zi la Rodos, și de acolo la Patara.
- 2 Am găsit o corabie, care avea să treacă în Fenicia, ne-am suit în ea, și am plecat.
- 3 Am trecut prin fața insulei Cipru, am lăsat-o la stânga, și ne-am urmat drumul spre Siria; apoi ne-am dat jos în Tir, unde avea să se descarce corabia.
- 4 Acolo am găsit pe ucenici, și am rămas șapte zile. Ucenicii, prin Duhul, ziceau lui Pavel să nu se suie la Ierusalim.
- 5 Dar când s-au împlinit zilele, am plecat, și ne-am văzut de drum; și ne-au petrecut toți, cu nevestele și copiii, până afară din cetate. Am îngenuncheat pe mal, și ne-am rugat.
- 6 Apoi ne-am luat ziua bună unii de la alții, și noi ne-am suit în corabie iar ei s-au întors acasă.
- 7 După ce ne-am isprăvit călătoria pe mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urât de bine fraților, și am stat la ei o zi.
- 8 A doua zi, am plecat și am ajuns la Cezarea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul, care era unul din cei șapte, și am găzduit la el.
- 9 El avea patru fete fecioare care prooroceau.
- 10 Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un prooroc, numit Agab, s-a pogorât din Iudea,
- 11 și a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile și a zis: „Iată ce zice Duhul Sfânt: „Așa vor lega Iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâul acesta, și-l vor da în mâinile Neamurilor.”
- 12 Când am auzit lucrul acesta, atât noi cât și cei de acolo am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim.
- 13 Atunci Pavel a răspuns: „Ce faceți de plângeți așa, și-mi rupeți inima? Eu Sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.”
- 14 Dacă am văzut că nu-l putem îndupleca, n-am mai stăruit, și am zis: „Facă-se voia Domnului!”
- 15 După zilele acelea, ne-am pregătit de plecare, și ne-am suit la Ierusalim.
- 16 Cîțiva ucenici din Cezarea au venit și ei cu noi, și ne-au dus la unul numit Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam să găzduim. Pavel la Ierusalim în Templu.
- 17 Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-am primit cu bucurie.
- 18 A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov, și toți presbiterii s-au adunat acolo.
- 19 După ce le-a dat ziua bună, le-a istorisit cu deamărunț ce făcuse Dumnezeu în mijlocul Neamurilor prin slujba lui.
- 20 Când l-au auzit, au proslăvit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, câte mii de Iudei au crezut, și toți Sunt plini de râvnă pentru Lege.
- 21 Dar ei au auzit despre tine că înveți pe toți Iudeii, care trăiesc printre Neamuri, să se lepede de Moise, că le zici să nu-și taie copiii împrejur, și să nu trăiască potrivit cu obiceiurile.
- 22 Ce este de făcut? Negreșit, mulțimea are să se adune, căci vor auzi că ai venit.
- 23 Deci, fă ce-ți vom spune noi. Avem aici patru bărbați, care au făcut o juruință.
- 24 Ia-i cu tine, curățește-te împreună cu ei, și cheltuiește tu pentru ei, ca să-și radă capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai după rânduială, și păzești Legea.
- 25 Cu privire la Neamurile, care au crezut, noi am Hotărât și le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace zugrumate și de curvie.”
- 26 Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s-a curățit, și a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca să vestească sfârșitul zilelor curățirii când se va aduce jertfă pentru fiecare din ei.
- 27 Către sfârșitul celor șapte zile, Iudeii din Asia, când au văzut pe Pavel în Templu, au întăritat tot norodul, au pus mâinile pe el,
- 28 și au început să strige: „Bărbați Israeliti, dați ajutor! Iată omul, care propovăduiește pretutindeni și în toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii și împotriva locașului acestuia; ba, încă a vârit și pe niște Greci în Templu, și a spurcat acest locaș Sfânt.”
- 29 În adevăr, văzuseră mai înainte pe Trofim Efeseanul, împreună cu el în cetate, și credeau că Pavel îl băgase în Templu.
- 30 Toată cetatea s-a pus în mișcare, și s-a strâns norodul din toate părțile. Au pus mâna pe Pavel, și l-au scos afară din Templu, ale cărui uși au fost încuiate îndată.
- 31 Pe când cercau să-l omoare, s-a dus vestea la căpitanul oastei că tot Ierusalimul s-a tulburat.
- 32 Acesta a luat îndată ostași și sutași, și a alergat la ei. Când au văzut pe căpitan și pe ostași, au încetat să mai bată pe Pavel.
- 33 Atunci căpitanul s-a apropiat, a pus mâna pe el, și a poruncit să-l lege cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine este și ce a făcut.
- 34 Dar unii strigau într-un fel, alții într-alt fel prin mulțime; fiindcă nu putea, deci, să înțeleagă adevărul, din pricina zarvei, a poruncit să-l ducă în cetățuie.
- 35 Când a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit să fie dus de ostași, din pricina îmbulzelii norodului întăritat;

- 36 căci mulțimea norodului se ținea după el, și striga: „La moarte cu el!”
- 37 Tocmai când era să fie băgat în cetățuie, Pavel a zis căpitanului: „Îmi este îngăduit să-ți spun ceva?” Căpitanul a răspuns: „Știi grecește?”
- 38 Nu cumva ești Egipteanul acela, care s-a răsculat acum în urmă, și a dus în pustie pe cei patru mii de țilhari?”
- 39 „Eu Sunt Iudeu” a spus Pavel „din Tarsul din Cilicia, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate. Te rog, dă-mi voie să vorbesc norodului.”
- 40 După ce i-a dat voie căpitanul, Pavel a stat în picioare pe trepte, și a făcut semn norodului cu mâna. S-a făcut o mare tăcere, și Pavel le-a vorbit în limba evreiască astfel:
- Fapte 22:1 „Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare față de voi!”
- 2 Când au auzit ei că le vorbește în limba evreiască, au ținut și mai multă liniște. Și Pavel a zis:
- 3 „Eu Sunt Iudeu, născut în Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am învățat la picioarele lui Gamaliel să cunosc cu deamăruntul Legea părinților noștri, și am fost tot atât de plin de râvnă pentru Dumnezeu, cum Sunteți și voi toți azi.
- 4 Am prigonit până la moarte această Cale, am legat și am pus în temniță bărbați și femei;
- 5 Marele preot și tot soborul bătrânilor îmi Sunt martori. Am luat chiar și scrisori de la ei către frații din Damasc, unde m-am dus să aduc legați la Ierusalim pe cei ce se aflau acolo, ca să fie pedepsiți.
- 6 Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pela amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.
- 7 Am căzut la pământ, și am auzit un glas, care-mi zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”
- 8 „Cine ești, Doamne?” am răspuns eu. Și El mi-a zis: „Eu Sunt Isus din Nazaret, pe care-L prigonești.”
- 9 Cei ce erau cu mine, au văzut bine lumina, și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.
- 10 Atunci am zis: „Ce să fac, Doamne?” „Scoală-te” mi-a răspuns Domnul „du-te în Damasc, și acolo ți se va spune ce trebuie să faci.”
- 11 „Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine, m-au luat de mână, și așa am ajuns în Damasc.
- 12 Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu, după Lege, și pe care toți Iudeii, care locuiesc în Damasc, îl vorbeau de bine.
- 13 El mi-a zis: „Frate Saule, capătă-ți din nou vederea!” Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea, și m-am uitat le el.
- 14 El mi-a zis: „Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit, și să auzi cuvinte din gura Lui;
- 15 căci Îi vei fi Martor, față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.
- 16 Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul, și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului.”
- 17 Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în templu, am căzut într-o răpire sufletească;
- 18 și am văzut pe Domnul care-mi zicea: „Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine.”
- 19 Și am zis: „Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine;
- 20 și că, atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, Martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlați, și păzeam hainele celor ce-l omorau.”
- 21 Atunci El mi-a zis: „Du-te, căci te voi trimite departe la Neamuri..”
- 22 El i-au ascultat până la cuvântul acesta. Dar atunci și-au ridicat glasul, și au zis: „Ia de pe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăiască!”
- 23 Și scoteau strigăte, își aruncau hainele, și asvârleau cu țărână în văduh.
- 24 Căpitanul a poruncit să ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze, bătându-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau așa împotriva lui.
- 25 Pe când îl legau cu curele, Pavel a zis sutașului, care era de față: „Vă este îngăduit să bateți pe un Roman, care nu este osîndit?”
- 26 La auzul acestor cuvinte, sutașul s-a dus să dea de știre căpitanului și a zis: „Ce ai de gând să faci? Omul acesta este cetățean roman.”
- 27 Și când a venit căpitanul, i-a zis lui Pavel: „Spune-mi, ești roman?” „Da” i-a răspuns el.
- 28 Căpitanul a zis: „Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta.” „Și eu” a zis Pavel „Sunt chiar născut Roman.”
- 29 Numai decît, cei ce aveau să-l cerceteze prin bătaie, au încetat să-l mai necăjească: ba căpitanul, când a aflat că Pavel este roman, s-a temut, pentru că-l legase.
- 30 A doua zi, fiindcă voia să știe bine pentru ce este pîrît de Iudei, l-a dezlegat, și a poruncit să se adune laolaltă preoții cei mai de seamă și tot Soborul; apoi, a adus pe Pavel jos, și l-a pus înaintea lor.
- Fapte 23:1 Pavel s-a uitat țintă la Sobor și a zis: „Fraților, eu am viețuit cu toată curăția cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta...”
- 2 Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.
- 3 Atunci Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu șezi să mă judeci după Lege, și poruncești să mă lovească, împotriva Legii!”
- 4 Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: „Îți bați joc de marele preot al lui Dumnezeu?”
- 5 Și Pavel a zis: „N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: „Pe mai marele norodului tău să nu-l grăiești de rău.”
- 6 Pavel, ca unul care știa că o parte din adunare erau Saduchei, iar alta Farisei, a strigat în plin Sobor: „Fraților, eu Sunt Fariseu, fiu de Fariseu; din pricina nădejzii în învierea morților Sunt dat în judecată.”
- 7 Când a zis vorbele acestea, s-a stîrnit o neînțelegere între Farisei și Saduchei, și adunarea s-a desbinat.
- 8 Căci Saduchei zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, pe când Fariseii le mărturisesc pe amândouă.
- 9 S-a făcut o mare zarvă; și citiva cărturari din partida Fariseilor, s-au sculat în picioare, au început o ceartă aprinsă, și au zis: „Noi nu găsim nici o vină în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger?”...
- 10 Fiindcă gilceava creștea, căpitanul, se temea ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de ei. De aceea a poruncit ostașilor să se pogoare să-l smulgă din mijlocul lor, și să-l ducă în cetățuie.
- 11 În noaptea următoare, Domnul S-a arătat lui Pavel, și i-a zis: „Îndrăznește, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să mărturisești și în Roma.”
- 12 La ziuă, Iudeii au unelțit și s-au legat cu blestem că nu vor mânca, nici nu vor bea, până nu vor omorî pe Pavel.
- 13 Cei ce făcuseră legământul acesta, erau mai mulți de patruzeci.
- 14 Ei s-au dus la preoții cei mai de seamă și la bătrâni, și le-au zis: „Noi ne-am legat cu mare blestem să nu gustăm nimic până nu vom omorî pe Pavel.
- 15 Acum, deci, voi, împreună cu Soborul, dați de știre căpitanului, și rugați-l să-l aducă mâine jos înaintea voastră, ca și cum ați vrea să-l cercetați pricina mai cu deamăruntul; și până să ajungă el, noi Suntem gata să-l omorăm.”
- 16 Fiul sorei lui Pavel a auzit de această cursă, s-a dus în cetățuie, și a spus lui Pavel.
- 17 Pavel a chemat pe unul din sutași și a zis: „Du pe tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva.”

- 18 Sutașul a luat pe tânăr cu el, l-a dus la căpitan și a zis: „Pavel cel întemnițat m-a chemat și m-a rugat să aduc la tine pe acest tinerel, care are să-ți spună ceva.”
- 19 Căpitanul l-a apucat de mână, l-a luat deoparte, și l-a întrebat: „Ce ai să-mi spui?”
- 20 El a răspuns: „Iudeii s-au sfătuit să te roage să aduci mâine pe Pavel înaintea Soborului, ca și cum ai avea să-l cercetezi mai cu deamăruntul.
- 21 Tu să nu-i ascuți, pentru că mai mulți de patruzeci dintre ei îl pândesc, și s-au legat cu blestem să nu mănânce și să nu bea nimic până nu-l vor omorâ; acum stau gata, și n-așteaptă decât fâgăduiala ta.”
- 22 Capitanul a lăsat pe tinerel să plece, și i-a poruncit să nu spună nimănui că i-a descoperit aceste lucruri.
- 23 În urmă, a chemat pe doi sutași, și le-a zis: „La ceasul al treilea din noapte, să aveți gata două sute de ostași, șaptezeci de călăreți și două sute de sulitari, ca să meargă până la Cezarea.”
- 24 Le-a poruncit să aducă și dobitoace pentru Pavel, ca să-l pună călare, și să-l ducă sănătos și teafăr la dregătorul Felix.
- 25 Lui Felix i-a scris o scrisoare cu următorul cuprins:
- 26 „Claudius Lisias către prea alesul dregător Felix: plecăciune!
- 27 Acest om pe care l-au prins Iudeii, era să fie omorât de ei; și eu m-am dus repede cu ostași, și l-am scos din mâna lor, căci am aflat că este Roman.
- 28 Am vrut să află pricina pentru care-l pîrau, și l-am adus înaintea Soborului lor.
- 29 Am găsit că era pîrît pentru lucruri privitoare la Legea lor, dar că nu săvârșise nici o nelegiuire, care să fie vrednică de moarte sau de lanțuri.
- 30 Mi s-a dat însă de știre că Iudeii îl pândesc ca să-l omoare; l-am trimis îndată la tine, și am făcut cunoscut și celor ce-l învinuiesc, să-ți spună ție ce au împotriva lui. Fii sănătos.”
- 31 Ostașii, după porunca pe care o primiseră, au luat pe Pavel, și l-au dus noaptea până la Antipatrida.
- 32 A doua zi au lăsat pe călăreți să-și urmeze drumul înainte cu el, iar ei s-au întors în cetățuie.
- 33 Ajunși în Cezarea, călăreții au dat scrisoarea în mâna dregătorului, și au adus pe Pavel înaintea lui.
- 34 Dregătorul, după ce a citit scrisoarea, a întrebat din ce ținut este Pavel. Când a aflat că este din Cilicia,
- 35 „te voi asculta” a zis el „când vor veni pîrșiile tăi.” Și a poruncit să fie păzit în palatul lui Irod.
- Fapte 24:1 După cinci zile, a venit marele preot Anania cu unii din bătrâni și cu un vorbitor, numit Tertul. Au adus înaintea dregătorului plângere împotriva lui Pavel.
- 2 Pavel a fost chemat, și Tertul a început să-l pîrască astfel: „Prea alesule Felix, tu ne faci să ne bucurăm de o pace mare; și neamul acesta a căpătat îmbunătățiri sănătoase prin îngrijirile tale.
- 3 Lucrul acesta îl mărturisim cu toată mulțumita, în toată vremea și în tot locul.
- 4 Dar, ca să nu te țin prea mult, te rog să ascuți, în bunătatea ta, câteva cuvinte.
- 5 Am găsit pe omul acesta, care este o ciumă: pune la cale răzvrătiri printre toți Iudeii de pe tot pământul, este mai marele partidei Nazarinienilor,
- 6 și a cercat să spurce chiar și Templul. Și am pus mână pe el. Am vrut să-l judecăm după Legea noastră:
- 7 dar a venit căpitanul Lisias, l-a smuls din mâinile noastre cu mare silă,
- 8 și a poruncit pîrșilor lui să vină înaintea ta. Dacă-l vei cerceta, tu însuși vei putea afla de la el toate lucrurile de care îl pîrim noi.”
- 9 Iudeii s-au unit la învinuirea aceasta, și au spus că așa stau lucrurile.
- 10 După ce i-a făcut dregătorul semn să vorbească, Pavel a răspuns: „Fiindcă știu că de mulți ani ești judecătorul neamului acestuia, voi răspunde cu încredere pentru apărarea mea.
- 11 Nu Sunt mai mult de douăsprezece zile, te poți încredința de lucrul acesta-de când m-am suit să mă închin la Ierusalim.
- 12 Nu m-au găsit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stând de vorbă cu cineva sau făcând răscoală de norod.
- 13 Așa că n-ar putea dovedi lucrurile de care mă pîrăsc acum.
- 14 Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeuului părinților mei după Calea pe care ei o numesc partidă; eu cred tot ce este scris în Lege și în Prooroci,
- 15 și am în Dumnezeu nădejdea aceasta pe care o au și ei înșiși, că va fi o înviere a celor drepti și a celor nedrepti.
- 16 De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.
- 17 După o lipsă de mai mulți ani, am venit să aduc milostenii neamului meu, și să aduc daruri la Templu.
- 18 Tocmai atunci niște Iudei din Asia m-au găsit curățit în Templu, nu cu gloată, nici cu zarvă.
- 19 Ei înșiși ar trebui să se înfățișeze înaintea ta, și să mă pîrască, dacă au ceva împotriva mea.
- 20 Sau să spună aceștia singuri de ce nelegiuire m-au găsit vinovat, când am stat înaintea Soborului,
- 21 afară numai doar de strigătul acesta pe care l-am scos în mijlocul lor: „Pentru învierea morților Sunt dat eu în judecată astăzi înaintea voastră.”
- 22 Felix, care știa destul de bine despre „Calea” aceasta, i-a amânat zicând: „Am să cercetez pricina voastră când ca veni căpitanul Lisias.”
- 23 Și a poruncit sutașului să păzească pe Pavel, dar să-l lase puțin mai slobod, și să nu oprească pe nimeni din ai lui să-i slujească sau să vină la el.
- 24 După câteva zile, a venit Felix cu nevastă-sa Drusila, care era Iudeică; a chemat pe Pavel, și l-a ascultat despre credința în Hristos Isus.
- 25 Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrînare și despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: „De astădată, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema.”
- 26 Totodată el trăgea nădejde că Pavel are să-i dea bani; de aceea trimeea și mai des să-l cheme, ca să stea de vorbă cu el.
- 27 Doi ani au trecut astfel; și în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Felix a vrut să facă pe placul Iudeilor, și a lăsat pe Pavel în temniță.
- Fapte 25:1 Festus, când a venit în ținutul său, după trei zile s-a suit de la Cezarea în Ierusalim.
- 2 Preoții cei mai de seamă și fruntașii Iudeilor i-au adus plângere împotriva lui Pavel. L-au rugat cu stăruință,
- 3 și i-au cerut, ca un hatîr pentru ei, să trimeată să-l aducă la Ierusalim. Prin aceasta îi întindeau o cursă, ca să-l omoare pe drum.
- 4 Festus a răspuns că Pavel este păzit în Cezarea, și că el însuși are să plece în curând acolo.
- 5 „Deci” a zis el „cei mai de frunte dintre voi să se coboare împreună cu mine, și, dacă este ceva vinovat în omul acesta, să-l pîrască.”
- 6 Festus n-a zăbovit între ei decât opt sau zece zile; apoi s-a coborît la Cezarea. A doua zi, a șezut pe scaunul de judecător, și a poruncit să fie adus Pavel.
- 7 Când a sosit Pavel, Iudeii, care veniseră de la Ierusalim, l-au înconjurat, și au adus împotriva lui multe și grele învinuiri pe care nu le puteau dovedi.
- 8 Pavel a început să se apere și a zis: „N-am păcătuit cu nimic, nici împotriva Legii Iudeilor, nici împotriva Templului, nici împotriva Cezarului.”

- 9 Festus, care voia să capete bunăvoința Iudeilor, drept răspuns, i-a zis lui Pavel: „Vrei să te sui la Ierusalim, și să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?”
- 10 Pavel a zis: „Eu stau înaintea scaunului de judecată al Cezarului; acolo trebuie să fiu judecat. Pe Iudei nu i-am nedreptățit cu nimic, după cum știi și tu foarte bine.
- 11 Dacă am făcut vreo nedreptate sau vreo nelegiuire vrednică de moarte, nu mă dau înlături de la moarte; dar, dacă nu este nimic adevărat din lucrurile de care mă pîrăsc ei, nimeni n-are dreptul să mă dea în mâinile lor. Cer să fiu judecat de Cezar.”
- 12 Atunci Festus, după ce s-a chibzuit cu sfetnicii lui, a răspuns: „De Cezar ai cerut să fii judecat, înaintea Cezarului te vei duce.”
- 13 După câteva zile, împăratul Agripa și Berenice au sosit la Cezarea, ca să ureze de bine lui Festus.
- 14 Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; și a zis: „Felix a lăsat în temniță pe un om,
- 15 împotriva căruia, când eram eu în Ierusalim, mi s-au plâns preoții cei mai de seamă și bătrânii Iudeilor, și i-au cerut osîndirea.
- 16 Le-am răspuns că la Romani nu este obiceiul să se dea nici un om, înainte ca cel pîrît să fi fost pus față cu pîrșii lui, și să fi avut putința să se apere de lucrurile de care este pîrît.
- 17 Ei au venit, deci, aici; și, fără întîrziere, am șezut a doua zi pe scaunul meu de judecător, și am poruncit să aducă pe omul acesta.
- 18 Pîrșii, când s-au înfățișat, nu l-au învinuit de nici unul din lucrurile rele pe care mi le închipuiau eu.
- 19 Aveau împotriva lui numai niște neînțelegeri, cu privire la religia lor și la un oarecare Isus, care a murit, și despre care Pavel spunea că este viu.
- 20 Fiindcă nu știam ce Hotărâre să iau în neînțelegerea aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim, și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.
- 21 Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie ținută ca să fie supusă Hotărârii împăratului, și am poruncit să fie păzit până ce-l voi trimite la Cezar.”
- 22 Agripa i-a zis lui Festus: „Aș vrea să aud și eu pe omul acela.” „Mâne” a răspuns Festus „îl vei auzi.”
- 23 A doua zi, deci, Agripa și Berenice au venit cu multă fală, și au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitanii și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo.
- 24 Atunci Festus a zis: „Împărate Agripa, și voi toți care Sunteți de față cu noi; uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea Iudeilor m-a rugat în Ierusalim și aici, strigînd că nu trebuie să mai trăiască.
- 25 Fiindcă am înțeles că n-a făcut nimic vrednic de moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de Cezar, am Hotărât să-l trimit.
- 26 Eu n-am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie.
- 27 Căci mi se pare fără noimă să trimit pe un întemnițat, fără să arăt de ce este pîrît.”
- Fapte 26:1 Agripa i-a zis lui Pavel: „Ai voie să te aperi!” Pavel a întins mîna, și a început să se apere astfel:
- 2 „Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apar astăzi înaintea ta, pentru toate lucrurile de care Sunt pîrît de Iudei;
- 3 căci tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și neînțelegerile lor. De aceea, te rog să mă ascuți cu îngăduință.
- 4 Viața mea, din cele dintâi zile ale tinereții mele, este cunoscută de toți Iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu.
- 5 Dacă vor să mărturisească, ei știu de la început că am trăit, ca Fariseu, după cea mai îngustă partidă a religiunii noastre.
- 6 Și acum, Sunt dat în judecată, pentru nădejdea făgăduinței pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri,
- 7 și a cărei împlinire o așteaptă cele douăsprezece seminții ale noastre, care slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi și noapte. Pentru această nădejde împărate, Sunt pîrît eu de Iudei!
- 8 Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu înviază morții?
- 9 Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret,
- 10 și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osîndiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor.
- 11 I-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea ne bună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine.
- 12 În acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere și învoire de la preoții cei mai de seamă.
- 13 Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.
- 14 Am căzut cu toții la pămînt; și eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiască: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci, cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș.”
- 15 „Cine ești, Doamne?” am răspuns eu. Și Domnul a zis: „Eu Sunt Isus, pe care-L prigonești.
- 16 Dar scoală-te, și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atît al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le.
- 17 Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor, la care te trimit,
- 18 ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți.”
- 19 De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.
- 20 Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudea, și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăința lor.
- 21 Iată de ce au pus Iudeii mîna pe mine în Templu, și au căutat să mă omoare.
- 22 Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus proorocii și Moise că are să se întîmple;
- 23 și anume, că Hristosul trebuie să pătîneasă, și că, după ce va fi cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor.”
- 24 Pe când vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: „Pavele, ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebulie.”
- 25 „Nu Sunt nebun, prea alesule Festus” a răspuns Pavel „dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.
- 26 Împăratul știe aceste lucruri, și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci Sunt încredințat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colț!
- 27 Crezi tu în Prooroci, împărate Agripa?... Știi că crezi.”
- 28 Și Agripa i-a zis lui Pavel: „Curînd mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!”
- 29 „Fie curînd, fie tîrziu” a răspuns Pavel „să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi, să fiți așa cum Sunt eu, în afară de lanțurile acestea.”
- 30 Împăratul, dregătorul, Berenice, și toți cei ce ședeau împreună cu ei, s-au sculat.

- 31 Și când au plecat, ziceau unii către alții: „Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de închisoare.”
- 32 Și Agripa i-a zis lui Festus: „Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n-ar fi cerut să fie judecat de Cezar.”
- Fapte 27:1 După ce s-a Hotărât să plecăm cu corabia în Italia, pe Pavel și pe alți câțiva întemnițați i-au dat pe mâna unui sutaș al cetii de ostași Augusta, numit Iuliu.
- 2 Ne-am suit într-o corabie de la Adramit, care avea să meargă pe coasta Asiei, și am pornit. Aveam cu noi pe Aristarh Macedoneanul din Tesalonici.
- 3 A doua zi, am ajuns la Sidon; și Iuliu, care se purta omenos cu Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi, și să fie îngrijit de ei.
- 4 După ce am plecat de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau potrivnice.
- 5 După ce am trecut marea care scaldă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia.
- 6 Acolo sutașul a găsit o corabie din Alexandria, care mergea în Italia, și ne-a suit în ea.
- 7 Timp de mai multe zile, am mers încet cu corabia, și nu fără greutate am atins înălțimea Cnid, unde nu ne-a lăsat vântul să ne oprim. Am trecut pe la capătul Cretei, alături de Salmona.
- 8 De abia am mers cu corabia pe marginea insulei, și am ajuns la un loc numit „Limanuri bune” de care era aproape cetatea Lasea.
- 9 Trecuse destul de multă vreme, și călătoria pe mare se făcea primejdioasă, pentru că trecuse chiar și vremea „postului”. De aceea Pavel a înștiințat pe ceilalți,
- 10 și le-a zis: „Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru viețile noastre.
- 11 Sutașul a ascultat mai mult de cârmaci și de stăpânul corăbiei decât de vorbele lui Pavel.
- 12 Și fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din Creta, așezat spre miazăzi-apus și spre miazănoapte-apus, ca să ierneze acolo.
- 13 Începuse să sufle un vânt ușor de miazăzi; și, ca unii care se credeau stăpâni pe țintă, au ridicat ancorele, și au pornit cu corabia pe marginea Cretei.
- 14 Dar nu după multă vreme, s-a dezlănțuit asupra insulei un vânt furtunos, numit Eurachilon.
- 15 Corabia a fost luată de el, fără să poată lupta împotriva vântului, și ne-am lăsat duși în voia lui.
- 16 Am trecut repede pela partea de jos a unui ostrov, numit Claudia, și abia am putut să punem mâna pe luntre.
- 17 După ce au ridicat-o în sus, au întrebuințat mijloace de ajutor, au încins corabia cu frânghii; și, de teamă să nu cadă peste Sirta, au lăsat pânzele în jos. Astfel s-au lăsat mânați de vânt.
- 18 Fiindcă eram bătuți foarte tare de furtună, a doua zi au început să arunce în mare încărcătura din corabie,
- 19 și a treia zi, noi, cu mâinile noastre, am lepădat uneltele corăbiei.
- 20 Soarele și stelele nu s-au văzut mai multe zile, și furtuna era așa de puternică în cât la urmă pierdusem orice nădejde de scăpare.
- 21 Oamenii nu mâncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s-a sculat în mijlocul lor și a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultați, și să nu fi pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de această primejdie și de această pagubă.
- 22 Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună; pentru că nici unul din voi nu va pieri; și nu va fi altă pierdere decât a corăbiei.
- 23 Un înger al Dumnezeuului, al căruia Sunt eu, și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte,
- 24 și mi-a zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.”
- 25 De aceea, oamenilor, liniștiți-vă, căci am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi s-a spus.
- 26 Dar trebuie să dăm peste un ostrov.”
- 27 În noaptea a patrusprezecea, pe când eram împinși încoace și încolo cu corabia pe marea Adriatică, pela miezul nopții, marinarii au bănuțat că se apropie de pământ.
- 28 Au măsurat adâncimea apei, și au găsit douăzeci de stânjeni; au mers puțin mai departe, au măsurat-o din nou, și au găsit cincisprezece stânjeni.
- 29 De teamă să nu se lovească de stânci, au aruncat patru ancore înspre cârma corăbiei, și doreau să se facă ziua.
- 30 Dar deoarece corăbierii căutau să fugă din corabie, și slobozeau luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să arunce ancorele înspre partea dinainte a corăbiei,
- 31 Pavel a zis sutașului și ostașilor: „Dacă oamenii aceștia nu vor rămâne în corabie, nu puteți fi scăpați.”
- 32 Atunci ostașii au tăiat funiile luntrei, și au lăsat-o să cadă jos.
- 33 Înainte de ziua, Pavel a rugat pe toți să mănânce și a zis: „Astăzi Sunt patrusprezece zile, de când stați mereu de veghe, și n-ați luat nimic de mâncare în gură.
- 34 De aceea vă rog să mâncați, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră; și nu vi se va pierde nici un păr din cap.”
- 35 După ce a spus aceste vorbe, a luat pâine, a mulțumit lui Dumnezeu, înaintea tuturor, a frânt-o, și a început să mănânce.
- 36 Toți s-au îmbărbătat atunci, și au luat și ei de au mâncat.
- 37 În corabie eram de toți: două sute șaptezeci și șase de suflete.
- 38 După ce s-au săturat, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.
- 39 Când s-a făcut ziua, n-au cunoscut pământul; dar au văzut de departe un golf, care avea maluri nisipoase, și au Hotărât să împingă corabia într-acolo, dacă va fi cu putință.
- 40 Au tăiat ancorele, ca să le sloboadă în mare, și au slăbit în același timp funiile cârmelor; apoi au ridicat ventrila cea mică după suflarea vântului, și s-au îndreptat spre mal.
- 41 Dar au dat peste o limbă de pământ, unde s-a înfipt corabia; și partea dinainte a corăbiei s-a împlântat și stătea neclintită, pe când partea dinapoi a început să se rupă de izbitura valurilor.
- 42 Ostașii au fost de părere să omoare pe cei întemnițați, ca să nu scape vreunul prin înot.
- 43 Sutașul însă, care voia să scape pe Pavel, i-a oprit de la gândul acesta. A poruncit ca cei ce pot înota, să se arunce de pe corabie în apă, și să iasă cei dintâi la pământ;
- 44 iar ceilalți să se așeze unii pe scânduri, iar alții pe frânturi de corabie, și așa s-a făcut că au ajuns toți teferi la uscat.
- Fapte 28:1 După ce am scăpat de primejdie, am aflat că ostrovul se chema Malta.
- 2 Barbarii ne-au arătat o bunăvoință puțin obișnuită; ne-au primit pe toți la un foc mare, pe care-l aprinseseră din pricină că ploua, și se lăsase un frig mare.
- 3 Pavel strânsese o grămadă de mărmăci, și-i pusese pe foc; o năpîrcă a ieșit afară din pricina căldurii, și s-a lipit de mâna lui.
- 4 Barbarii, când au văzut năpîrca spânzurată de mâna lui, au zis unii către alții: „Cu adevărat omul acesta este un ucigaș, căci „Dreptatea” nu vrea să-l lase să trăiască, cu toate că a fost scăpat din mare.”
- 5 Pavel a scuturat năpîrca în foc, și n-a simțit nici un rău.
- 6 Oamenii aceia se așteptau să-l vadă umflându-se sau căzând deodată mort; dar, după ce au așteptat mult, și au văzut că nu i se întâmplă nici un rău, și-au schimbat părerea, și ziceau că este un zeu.
- 7 În împrejurimi erau moșiile mai marelui ostrovului, numit Publius. El ne-a primit și ne-a ospătat cu cea mai mare bunăvoință trei zile.

- 8 Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri și de urdinare. Pavel s-a dus la el, s-a rugat, a pus mâinile peste el, și l-a vindecat.
- 9 Atunci au venit și ceilalți bolnavi din ostrovul acela, și au fost vindecați.
- 10 Ni s-a dat mare cinste; și, la plecarea noastră cu corabia, ne-au dat tot ce ne trebuia pentru drum.”
- 11 După o ședere de trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în ostrov și care purta semnul Dioscurilor.
- 12 Am ajuns la Siracusa, și am rămas acolo trei zile.
- 13 De acolo, am mers înainte pe lângă coastă, și am venit la Regio; iar a doua zi, fiindcă sufla vântul de miazăzi, după două zile, am venit la Puzole,
- 14 unde am dat peste niște frați, care ne-au rugat să mai rămânem șapte zile cu ei. Și așa am ajuns la Roma.
- 15 Din Roma ne-au ieșit înainte, până în „Forul lui Apu” și până la „Cele trei Cîrciumi” frații, care auziseră despre noi. Când i-a văzut Pavel, a mulțumit lui Dumnezeu, și s-a îmbărbătat.
- 16 Când am ajuns la Roma, sutașul a dat pe cei întemnițați căpitanului străjerilor palatului, iar lui Pavel i s-a îngăduit să rămână într-un loc deosebit cu un ostaș care-l păzea.
- 17 După trei zile, Pavel a chemat pe mai marii Iudeilor; și, când s-au adunat, le-a zis: „Fraților, fără să fi făcut ceva împotriva norodului sau obiceiurilor părinților noștri, am fost băgat la închisoare în Ierusalim, și de acolo am fost dat în mâinile Romanilor.
- 18 După ce m-au supus la cercetare, ei aveau de gând să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nici o vină vrednică de moarte.
- 19 Dar Iudeii s-au împotrivit, și am fost silit să cer să fiu judecat de Cezar, fără să am de altfel nici un gând să pîrăsc neamul meu.
- 20 De aceea, v-am chemat să vă văd, și să vorbesc cu voi; căci din pricina nădejii lui Israel port eu acest lanț.”
- 21 Ei i-au răspuns: „Noi n-am primit din Iudea nici o scrisoare cu privire la tine, și n-a venit aici nici un frate, care să fi spus sau să fi vorbit ceva rău despre tine.
- 22 Dar am vrea să auzim părerea ta, pentru că știm că partida aceasta pretutindeni stîrnește împotrivire.”
- 23 I-au Hotărât o zi, și au venit mai mulți la locuința lui. Pavel le-a vestit Împărăția lui Dumnezeu, le-a adus dovezi, și a căutat să-i încredințeze, prin Legea lui Moise și prin Prooroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ținea de dimineață până seara.
- 24 Unii au crezut ce le spunea el, iar alții n-au crezut.
- 25 Fiindcă ei au plecat acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel n-a adăugat decât aceste vorbe: „Bine a spus Duhul Sfânt prin proorocul Isaia către părinții voștri,
- 26 când a zis: „Du-te la poporul acesta, și zi-i: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; cu ochii voștri veți privi, și nu veți vedea.
- 27 Căci inima acestui norod s-a împietrit; ei aud greu cu urechile, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”
- 28 Să știți, deci, că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă Neamurilor, și o vor asculta.”
- 29 Când a zis aceste vorbe, Iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei.
- 30 Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă pe care o luase cu chirie. Primea pe toți care veneau să-l vadă,
- 31 propovăduia Împărăția lui Dumnezeu, și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nici o pedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos.

15. SCRISORILE SCRISE ÎN ÎNCHISOARE

EFESENI, FILIPENI, COLOSENI, FILIMON

16. CORESPONDENȚA IUDEO-CREȘTINĂ

EVREI, IACOV, 1 PETRU

17. SCRISORILE PASTORALE ȘI CELE 2 SCRISORI TESTAMENTALE

1 TIMOTEI, TIT, 2 TIMOTEI, 2 PETRU

18. SCRISORILE LUI IUDA ȘI IOAN

1 IOAN, 2 IOAN, 3 IOAN, IUDA

19. APOCALIPSA

Cartea apocalipsei